

INTERPRETATIO

ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Novā Methodo Constructa

IN USUM

SCHOLÆ WINTONIENSIS.

STUDIO ET LABORE

GEORGII ISAACI HUNTINGFORD,
C. W. C.

EDITIO TERTIA.

LONDINI:

E TYPOGRAPHIA J. NICHOLS,
IMPENSIS J. BURDON, WINTON.

MDCCXCVIII.

Educ T 2117.98

~~Educ T 847.98~~

1850 March 27

Life of Mrs Mary Abbot
of Exeter, N. H.

Widow of Benjamin
Abbot, Principal of
Phillips Exeter Academy

LECTORI S.

Interpretatio, quam damus, triplici consilio constructa fuit. Nempe, ut Particulas quasdam ex Historiis Æliani et Polyæni Selectas Tyrones paulo leviore negotio intelligerent; deinde, cum easdem Latine redderent, in ratione ad Syntaxin Latinam habendam exercerentur; denique ex hoc Libello ita omnes voces legerent, uti in ipsis Auctoribus rectè leguntur.

Præterea, per totum leve hoc opusculum, præcipuè provisum est ætati teneræ et eruditioni exiguæ eorum, in quorum usum hæc Interpretatio parata est. Hinc illæ Annotatiunculæ, quæ sparsim occurrunt.

Imprimis curandum esse videbatur, ut ferè omnes supplerentur Ellipses; quas quidem inter legendum Tyrones omnino negligere solent; has tamen nisi pleniores reddere discant, Græcæ Linguæ facultatem nequicquam sperabunt.

Brevitas, perspicuitas, elegantia Styli penè Xenophontea; quin et Utilitas ex varietate Rerum colligenda Historias hæc, ut a Junioribus legantur, abunde commendant. In quibus perdiscendis, si Tyrones vel paululum auxilii ex hoc perceperint Libello, ejusdem conscribendi tædium fatis superque compensabitur.

VALE.

Εκ της Αιλιανῆς

Ποικιλῆς Ἱστορίας,

Ex Æliani variâ historiâ.

ΚΕΦ. α. CAP. I.

ARGUMENTUM. Πως quomodo ὁ Σωκράτης
Socrates ἀναστειλλω réprimo τυφος fastus Αλκι-
βιαδῆς Alcibiades.

Ο Σωκράτης Socrates ὁρᾶν video Αλκιβιαδῆς
Alcibiades τυφοῦμαι insolesco ἐπὶ ob
πλοῦτος divitiæ, καὶ et μέγα φρονεῖν elato sum ani-
mo ἐπὶ ob περισσία res familiaris καὶ et ἀγρός ager,
ἀγῶ ducō ἀγρός ille ἐς ad τις quidam τόπος locus
πόλις civitas, ἐνθα ubi πινακίον tabella ἔχω com-
plector περίοδος circuitus γῆ terra ἀνακείμαι sus-
pendor, καὶ et προσάττω jubeo Αλκιβιαδῆς Alci-
biades ἐνταῦθα ibi ἀναζητῶ perquiro Ἀττικὴ At-
tica. Δε sed ὡς cum εὐρίσκω invenio, προσάττω
jubeo διαθρεῶ dispicio ἰδίος suos ἀγρός ager.
Δε sed ὁ ille ἐπὶ dico, ἀλλὰ sed γράφω depingo
ἐδάμην nusquam, ἐν igitur, (subaudi Σωκράτης
Socrates) ἐπὶ dico, μέγα φρονεῖν elato sum ani-
mo ἐπὶ ob ἕτος hic (sub. ἀγροῖς) ὅς qui εἰμι sum
περὶ in ἑδῆς nullus μέρος pars γῆ terra.

Α

ΚΕΦ.

ΚΕΦ. Β. C A P. 2.

ARGUMENTUM. Πως quomodo ἡ Γναθαινα
Gnathæna ἑταιρα Meretrix κατασιγαῖν facio
conticescere λαλος loquax.

ΕΡαςης amator αφικνεομαι venio εξ ex Ἑλλησπον-
της Hellepontus παρα ad Αττικός Atticus
ἑταιρα Meretrix Γναθαινα Gnathæna, καὶα prop-
ter κλεος fama αὐλος is. Οὐν igitur παρα inter
πολις potatio πολυς εἰμι λαλων valde sum loquax
(this is an elegance; πολυς ἢν λαλων for πολυ
ελαλει he was talking, or he talked much) καὶ
et δοκεω videor φορτικός molestus: ἐν igitur ἡ
Γναθαινα Gnathæna ὑπολαμβάνω interpello (sub.
μῦθον sermonem) ἐπὼ dico μέντοι quidem εἶτα
quid enim & non συ tu λεγω dico, (sub. σε te)
ἡκω venio εξ ex Ἑλλησποντος Hellepontus? ὁ
ille δὲ autem ὁμολογεω confiteor, (sub. αὐτὴ illa)
ἐπὼ dico καὶ et πως quomodo & non γινωσκω
nosco πρῶτος præcipuus πολις civitas ἐκεῖ ibi?
ὁ ille δὲ autem ἐπὼ dico, καὶ et τις quis εἰμι
sum? ὁδὲ ille autem ἀποκρίνεμαι respondeo
Σιγείον Sigeum. Καὶ et ἐμμελως callidè καλᾶσιλα
facio conticescere αὐτός ille δια per ὄνομα
nomen.

ΚΕΦ. Γ. C A P. 3.

ἩΝικα quando Μιτυληναῖος Mitylenensis ἀρχῷ
imperium habeo θαλασσα mare, ἐπαρίσσω
impono ἐκεῖνος hic τιμωρία pœna ὁ ἀφισαμένος ille
qui

qui defecit συμμάχος socius : παις puer αὐτός is
 μη non μανθάνω disco γράμμα litera, μηδε neque
 διδάσκω doceo μουσική musica : ἡγεομαι puto ἔτος
 hic εἰμι sum βαρύτερος gravissimus πᾶς omnis
 κολασίς supplicium, καταβίωω vivo ἐν in ἀμαθία
 ignorantia doctrinæ καὶ et ἀμυσία imperitia mu-
 sicæ, i. e. artium humaniorum.

ΚΕΦ. δ. C A P. 4.

ARGUMENTUM. Περὶ de Σωκράτης Socrates, ὅτε
 cum πίνω bibo κώνειον cicuta.

‘O TE cum ἡ ναὺς navis ἡ quæ (sub. ἦν erat)
 ἐκ ἐ Δῆλος Delus ἡκω redeo, καὶ ἐτ οἷ
 oportet Σωκράτης Socrates ἀποθνήσκω morior,
 Ἀπολλοδώρος Apollodorus ὁ ἐταῖρος socius Σωκράτης
 Socrates ἀφικνεομαι venio εἰς ad δεσμωτήριον car-
 cer, φέρω fero αὐτός ille τε et χιτῶν tunica ἐρίον
 lana πολυτελέης pretiosus καὶ et εὐητριός bene tex-
 tus, καὶ et ἱμάτιον pallium τοιαύτος similis : καὶ
 et ἀξίω ῥέγο, αὐτός ille ἔνδυς indutus χιτῶν tu-
 nica καὶ et περιβαλλόμενος amictus δοιμαθῶν (pro
 το ἱμάτιον) pallium, εἶτα deinde ἔτω sic πίνω
 bibo φάρμακον venenum. Γὰρ enim λέγω dico
 αὐτῷ μη ἀμοιρήσειν (were these words rendered
 verbatim, the construction would be EI NON
 FORE NULLAM PARTEM, but the more ele-
 gant interpretation is) EUM NON EXPERTEM
 FORE καλός pulcher ἐνλαφίον vestis sepulchralis,
 εἰ ἢ ἀποθνήσκω morior ἐν in ἔτος hic. Καὶ γὰρ ἐν

και etenim νεκρος mortuus προκειμαι collocor συν
 cum κόσμος ornatus τι quodammodo ὅ non
 πανν omnino αδοξως sine honore. Απολλοδώρος
 Apollodorus (sub. εφη allocutus est) ἦλος hic
 (sub. προς ad) Σωκράτης Socrates. Ὅδε ille autem
 οὐκ non ἀνεχομαι patior, ἀλλὰ sed φημι dico προς
 τῆς ἀμφι τον Κρίωνα Critoni (here the article τῆς,
 joined with the preposition ἀμφι and the pro-
 per name, signifies the same as the name it-
 self) και et Σιμμίας Simmias και et Φαίδων Phæ-
 do: και et πως quomodo Απολλοδώρος Apollō-
 dorus δοξάζω puto καλως pulchrè ὑπερ de ἐγώ ego
 ἔτω sic, εἴγε siquidem αὐτός ipse πίσειω credo, ὅτι
 quod μετα post ἡ φιλοῖησις hæc amica propinatio
 ἐξ ab Ἀθηναίος Atheniensis, και et πομα haustus
 φάρμακον venenum ἐτι adhuc σπῆμαι video Σω-
 κράτης Socrates ἔτως sic? Γὰρ enim εἰ si οἶμαι
 puto ὁ ille ὑσερον posthac ῥιπῶ projicio ἐν ad πῆς
 pes και et κειμαι jaceo extensus (κεισόμενος who
 will lie extended) εἰμι sum ἐγώ ego, δηλός ἐστι
 apparet οὐκ non εἰδώς (an elegance for εἰδέναι)
 cognovisse με me (δηλός ἐστι με οὐκ εἰδώς he appears
 plainly not to have known me.)

ΚΕΦ. Ε. C A P. 5.

ARGUMENTUM. Πως quomodo αιξ capra εν in
Κρηνη Creta βαλλω sagittâ percutio θραπυνω
sano.

ΚΡΗΣ Cres ειμι sum αγαθος peritus τοξευω
sagitto (the Greeks use the infinitive
moods either with or without an article, in
the same manner as the Latins use the ge-
runds): και εν και et igitur βαλλω sagittâ per-
cutio αιξ capra νεμομαι pascor επι in ακρος sum-
mus ορος mons. Δε sed ο ille βαλλω percutio
παραχρημα statim διαλρωω comedo βολανη herba
Δικταμνος Dictamnus, (the herb Dittany de-
scribed by Virgil, L. 12. Æn. v. 413.) και et
αμα τω γευσασθαι simul ac gustaverint, ολος om-
nis εκεινος ille βελος sagittâ εκπιτω excido.

ΚΕΦ. ΣΤ. C A P. 6.

ARGUMENTUM. Περι de μεγαλοφροσυνη magna-
nimitas Θεμιστοκλῆς Themistocles.

ΠΟΤΕ olim Θεμιστοκλῆς Themistocles επι ad-
huc ων existens (i. e. elegantius, cum
adhuc erat) παις puer επανημι redeo εκ e διδασ-
καλειν Ichola. Εἰτα deinde Πισιστραῖος Pisistra-
tus προσειμι accedo, παιδαγωγος pædagogus φημι
dico Θεμιστοκλῆς Themistocles, εκχωρεω decedo,

μικρον paululum ὁδὸς via, τυραννὸς tyrannus προσ-
 σαγω accedo. Δε sed ὁ ille ἀποκρινόμεναι respon-
 deo καὶ etiam πάνν omnino ἐλευθερίως liberè :
 γὰρ etenim, ἐπὼ dico, ἢ non ἔτος hic ὁδὸς via
 (sub. εἰν est) ἰκανὸς sat magnus αὐτὸς ille ? Οὐ-
 τως sic ἀρα quidem τις quidam εὐγενής ingenuus
 καὶ et μεγαλοφρον magnanimus ἐμφαινομαι appa-
 reo Θεμιστοκλῆς Themistocles καὶ etiam ἐξ ex
 ἐκεῖνος ille (sub. ῥηματις dicto.) (Observe once
 for all, that every adjective has some substan-
 tive, and every verb some nominative case,
 with which to agree, either expressed or un-
 derstood.)

Κ Ε Φ. 2. C A P. 7.

ARGUMENTUM. Περὶ de τυραννὸς tyrannus καὶ
 ex τῶν (sub. λόγων fabulis) Αἰσωπὸς Æsopus.

Οὗτος hic (sub. εἰν est) Φρυγίος Phrygius
 λόγος fabula. Γὰρ etenim εἰμι sum Αἰσω-
 πὸς Æsopus Φρυξ Phryx. Δε sed λόγος fabula
 φημι dico ὅς τις sus βοᾶω clamo εἰν si τις quis ἀπλο-
 μαί tango αὐτὸς ille. Καὶ γε et scilicet μάλα
 valde εἰκτως jure. Γὰρ enim ὅς τις sus ἐχὼ habeo
 ὅτε neque ἐρίον lana, ὅτε neque γάλα lac, ὅτε ne-
 que τις quisquam ἄλλος alius πλὴν nisi κρέας caro.
 Οὐν igitur παρὰ χρεῖμα statim οὐνεροπολεῶ auguror
 θανάτου mors εἶδω scio εἰς ad ὅτι τῶν χρησίων quem
 usum (here the genitive plural τῶν χρησίων is
 elegantly used for the accusative singular τὸ
 χρησίμον)

χρησιμὸν) αὐτός ille φῶν nascor εἰμι sum λυσίτελής
 accommodus. Τυράννος tyrannus εἰκὼ similis
 sum ὡς sus Αἰσωπὸς Æsopus; γὰρ enim ὑποπτεύω
 suspicor καὶ et δεῖδω timeo πᾶς omnis. Γὰρ enim
 ἴσθμι scio ὅτι quod, ὥπερ sicut ὡς sus, καὶ et ἐκαίνομαι
 ille ὀφείλω debeo ψυχὴν vita πᾶς omnis.

ΚΕΦ. 7. CAP. 8.

ARGUMENTUM. Πῶς quomodo Ἀριστοτέλης Ari-
 stoteles πείρω conor πρᾶν lenio Ἀλεξάνδρος
 Alexander ὀρίζομαι iratus.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ Aristoteles βέλομαι volo πρᾶν le-
 nio Ἀλεξάνδρῳ Alexander ὀρίζομαι irascor,
 καὶ et πᾶν sedo χαλεπαίνω succenleo πολλά sæ-
 pe, γράφω scribo ταῦτα hæc πρὸς ad αὐτὸν ille,
 Ὁ θυμὸς animi perturbatio καὶ et ὀρῇ ira γίνομαι
 sum & non πρὸς in ἰσὺ æqualis ἀλλὰ sed πρὸς
 in κρείττων superior. Δὲ sed οὐδείς nemo (sub.
 ἔστιν est) ἰσὺ æqualis σὺ tu.

ΚΕΦ. 9. CAP. 9.

ARGUMENTUM. Περὶ de γῆρας senectus.

ΦΗΜΙ dico Ἐπιχάρμῳ Epicharmus ὦν cum
 fuit πᾶν omnino σφόδρα valde πρεσβυτής
 senex, καθῆμαι sedeo ἐν in λέσχῃ sermocinatio
 μετὰ cum τις quis ἡλικιωτής æqualis, ἔπει post-
 quam

quam *εκαστος* unusquisque *παρων* præsens *λεγω* dico, *ὁ μὲν τις* alius quidem, *αποχρη* sufficit *εγω* ego *βιωω* vivo *πεντε* quinque *ετος* annus : *αλλος δε* alius autem, (*sub. αποχρη*) *εγω* ego (*sub. βιωωναι*) *τρεις* tres : *δε* autem *τριτος* tertius *επω* dico, *γε* quidem (*sub. αποχρη*) *εγω* ego (*sub. βιωωναι*) *τεσσαρες* quatuor : *ὁ Επιχαρμ* Epicharmus *υπολαμβανω* interpello, *επω* dico, *ω* *βελτις* optimus, *τι* quare *σασιαζω* contendo *και* et *διαφερομαι* diffideo *υπερ* de *ολιγος* paucus *ημερα* dies ? *γαρ* enim (*sub. ημεις* nos) *πας* omnis *συνερχομαι* congregior *ειμι* sum *επι* prope *δυσμη* finis (*sub. βιωε* vitæ) *κατα* per *τις* quidam *δαιμων* fatum : *ως* adeo ut (*sub. εστιν* est) *ωρα* tempus *εγω* ego *πας* omnis *αναγομαι* discendo *ταχισος* celerrimus (*sub. οδον* viam) *προ* τε antequam *απολανω* experior *τις* aliquis *κακον* malum *πρεσβυτιδιον* senile.

ΚΕΦ. Ι. CAP. ΙΟ.

ARGUMENTUM. *Περι* de *ευσεβεια* pietas *Αινειας* Æneas *και* et *ελεος* misericordia, *Ελλην* Græcus *προς* in *Τρωις* Tros.

ΟΤΕ quando το *Ιλιον* Ilium *αλίσκω* capio (*aor. 2. εαλω* captum seu expugnatum est) *Αχαιος* Achivus *οικτειρω* misereor *τυχη* infortunium *αλίσκω* capio, *και* etiam *πανυ* omnino *Ελληνικως* Græco more *κηρυσσω* per præconem edico *ετος* hic ; *Εκς* unusquisque *ελευθερος*

θερος liber αἶρω tollo ἀπόφερω aufero εἰς unus οικειος
 familiaris (sub. κλημάτων possessionum) ὅτι quod-
 cunque βελομαι volo. Οὐν igitur Αἰνείας Æneas
 υπερίδων despiciens ἄλλος alius βασαζω porto φερω
 tollo Θεός Deus πατρώος patrius. Οὐν igitur
 Ἑλλήν Græcus ἡδομαι oblector ἐπὶ a εὐσεβείᾳ pie-
 tas ἀνὴρ vir, συγχωρεῖω concedo αὐτός ille λαμβάνω
 accipio δεύτερος alius (vel secundus) κλημα pos-
 sessio: δε sed ὁ ille ἀνατιθεμαι superimpono ὤμος
 humerus πατήρ pater πάνυ omnino σφοδρά valde
 γηρασκω senesco φερω tollo. Οὐν igitur ὑπερεκ-
 πλησσομαι obstupesco ἄκ non ἡκίστα mediocriter
 ἐπὶ in εἶτος hic, ἀφίστημι abscedo (i. e. they re-
 signed) πᾶς omnis οικειος familiaris κλημα pos-
 sessio αὐτός ille: ὁμολογεῖω confiteor, ὅτι quod
 καὶ etiam πολεμῖος hostis φύσις natura γίνομαι sum
 ἡμέτερος mitis πρὸς in εὐσεβείᾳ pius ἀνθρώπος homo
 (here τῶν ἀνθρώπων is put elegantly for τῆς ἀνθρω-
 πείας) καὶ et (sub. πρὸς) ἄγω habeo διὰ in αἰδώς
 reverentia Θεός Deus καὶ et γειναμένος qui ge-
 nuit, i. e. parens.

ΚΕΦ. ΙΑ. CAP. II.

ARGUMENTUM. Περὶ de Θεμιστοκλῆς
Themistocles.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ Themistocles ὁ (sub. υἱός filius)
 ΝΕΟΚΛΗΣ Neocles εἰκαζω assimilo ἑαυτῷ sui-
 ipsius δρυς quercus, λεγὼ dico, ὅτι quod ἀνθρώ-
 πος homo ὑπερχομαι subeo ἐκεῖνος ille, καὶ et δεο-
 μαι

μει opus habeo αὐτος is, ὅταν quando ὡ pluo, ποθew expeto γεγω tego (sub. εαυτης seipfos) εκ a κλαδος ramus. Δε sed ὅταν quando παρειμι prætereo ων cum est ευδια serena tempestas, τιλλω deftringo αὐτος is, και et περικλω circumcirca frango. Δε sed ὁ ille αὐτος idem λεγω dico: ει si τις quis δεικνυμι ostendo δυο duo ὁδος via εγω ego, ὁ μεν hic quidem φερω duco εις ad (sub. οικον domum) αἰδης orcus, ὁ δε ille autem επι ad βημα tribunal, ιρχομαι ingredior ἡδιον libentius ὁ ille ἑτερος alius ὁ (sub. φερυσαν quæ ducit) ευθυ recta (sub. εις οικον ad domum) αἰδης orcus.

ΚΕΦ. ις. CAP. 12.

ARGUMENTUM. Περὶ de Λεωνιδῆς Leonidas και et τριακοσιοι trecenti αποθνησκω morior εθειλοντι ultro ὑπερ pro Ἑλλας Græcia.

Λεωνιδῆς Leonidas Λακεδαιμονιος Lacædemonios και et τριακοσιοι trecenti συν cum αὐτος ille, αιρεω expeto θανατος mors μχντενομενος vaticinio denunciatus αὐτος ille εν ad Πυλαι Pylæ: και et αγωνιζομαι certo ευ bene και et καλως honestè ὑπερ pro Ἑλλας Græcia, τυγχανω fortior τέλος finis ευκλης gloriosus, και et απολειπω relinquo αθανατος immortalis δοxx gloria εαυτης sui-iphis και et αγαθος bonus φημη fama δια per αιων æternitas.

ΚΕΦ. ιγ. CAP. 13.

ARGUMENTUM. Περὶ de εὐκρατεία continentia
 Φίλιππος Philippus ἐν in νίκη victoria, καὶ et
 τις quis βελομαι volo ἀναμνησκομαι commo-
 neor.

Φίλιππος Philippus νικάω vinco ἐν in νίκη vic-
 toria Ἀθηναῖος Atheniensis ἐν in Χαιρωνείᾳ
 Chæroneæ: δὲ sed ἐπαίρω effero εὐπραγία res se-
 cundæ, ὁμῶς tamen κρατῶ compos sum λογισμὸς
 ratio, καὶ et ἐκ non ὑβρίζω insolens sum. Καὶ
 et διὰ propter ἕτος hic οἶομαι puto δὲ oportet
 αὐτοῦ sui ὑπομνησκομαι commoneor ὑπὸ a τις
 quidam παῖς servus ἰωθὲν mane, ὅτι quodd εἰμι sum
 ἄνθρωπος homo: καὶ et προσάτιζω jubeo παῖς ser-
 vus ἐχὼ habeo ἕτος hic ἔργον opus. Καὶ et φημι
 dico, ὃ ὅτε neque αὐτὸς ipse πρότερον ante πρῶμαι
 prodeo, ὃ ὅτε neque τις quisquam δεόμενος qui opus
 habet εἰσείμι introeo παρὰ ad αὐτὸς is πρὶν prius-
 quam παῖς servus τρίς ter ἐκβοῶ exclamo ἕτος
 hic αὐτὸς ille ἑκάστος unusquisque ἡμεῖς dies. Δὲ
 sed λέγω dico αὐτὸς ille Φίλιππος Philippus εἰμι
 sum ἄνθρωπος homo.

ΚΕΦ. ιδ. CAP. 14.

ARGUMENTUM. Περὶ de γυνὴ mulier Λακεδαι-
μονίως Lacædemonius.

ΜΗΤΗΡ Mater Λακεδαιμονίως Lacædemonius,
ἵσοι quoiquot πυνθανομαι audio παῖς filius,
αὐτός is (but here it must be rendered by suus)
κεῖμαι jaceo mortuus ἐν in μάχῃ pugna, ἀλλὰ γε
certè αὐτός ipse ἀφικνεομαι venio ἐπισκοπεῶ inspi-
cio τραῦμα vulnus τε et ὁ qui (sub. ἦσαν erant)
ἐμπροσθεν in parte anteriori καὶ et ὁ qui ὀπίσθεν in
tergo. Καὶ et εἰ si ἐναντίος adversus, (that is,
those wounds which were in the fore part of
the body against the enemy) εἰμι sum πλείων
plurimus, ὁδὲ ille γαυροομαι gloriator, καὶ et οἶρα
tueor σέμνον graviter ἀρα nimirum καὶ et βλοσυ-
ρον torvè, φέρω tollo παῖς filius εἰς ad ταφή mo-
numentum πατρὸς paternus: δὲ sed εἰ si εἶχον
ἑτέρως των τραυματιῶν (this is an elegant phrase, in
which the verb ἔχω with the adverb ἑτέρως and
the genitive case τραυμάτων, denotes some affec-
tion of the body: it must be rendered, si
aliter, i. e. in posteriori parte vulnerati sunt)
ἐνταυθα deinde αἰδεομαι pudore afficior καὶ et
θρηνῶ lamentor, καὶ et σπευδῶ festino λανθάνω
lateo ὥς μαλιστα quam maximè ἐνι (per Apo-
copen pro ἐνεστὶ) licet, ἀπαλλαττομαι discedo,
καταλείπω relinquo νεκρὸς cadaver θάπτω sepelio
(θαίψαι is to be rendered here like πρὸς το
θαίψαι

θαψαι for burial: the verb in the text seems as if it were used passively, but no active verb can really be so put, and whenever it appears to be thus placed, the expression is Elliptical.) εν in πολυανδριον communis locus sepulturæ, η vel λαθρα clam κομιζω porto αυλος ille εις ad οικειος domesticus κριον sepulcrum.

ΚΕΦ. ΙΙ. C A P. 15.

ARGUMENTUM. Περι de Αλεξανδρος Alexander βυλομενος volens εαυτε sui-ipsius καλεομαι vocor Θεος Deus.

Αλεξανδρος Alexander, οτε quando νικω vinco Δαρειος Darius και et καλακλιομαι in potestatem redigo αρχη imperium Περσης Persia, φρονεω sentio μελα magnificè εφ' de εαυτε sui-ipsius και et τοτε tunc εκθεοομαι in numerum Deorum referor υπο ob ευτυχια prospera fortuna περιλαβων qui contigerat αυλος ille, επισελλω per literas jubeo Έλλην Græcus, ψηφίζομαι decerno αυλος is Θεος Deus. Γε quidem γελοιος ridiculè. Γαρ enim εκεινος ille η non κερδαινω lucrifacio ουτος hic αυτεω peto εκ ab ανθρωπος homo, οσπερην qui ουκ non εχω habeo εκ ab φυσικη natura. Μεν quidem ουν igitur αλλος alius ψηφίζομαι decerno αλλος alius, δε sed Λακεδαιμονιος Lacedæmonius εκεινος hic: επειδη quoniam Αλεξανδρος Alexander βυλομαι volo ειμι sum Θεος Deus, ειμι sum Θεος Deus. Λακεδαιμονιος Lacedæmonius

dæmonius (sub. εἰσηφισαντο εἶναι decreverunt hæc) ἐλεγχω reprehendo ἐμπληξίς vecordia Αλεξ-
ανδρος Alexander τε et Λακωνικῶς Lacōnicè και
et ἅμα simul καὶα secundum τροπος mos επιχω-
ριος patrius s̄ sui.

ΚΕΦ. 15. CAP. 16.

ARGUMENTUM. Πας quomodo Αἰνῶν Annon
βελομαι volo εκθεω efficere Deum ἐαυτς fui-
ipſius.

[A]NNΩΝ Annon Καρχηδονιος Carthaginien-
ſis υπο præ τρυφη luxus, εκ non αξιοῶ
dignor διαμενω permaneo εν in ὅρος terminus
ανθρωπος homo, αλλα sed ἐπινοεω excogito καὶα-
σπειρομαι dispergo φημη fama υπερ de ἐαυτς fui-
ipſius κρειττων præstantior, η quam (sub. αἱ ἦσαν
quæ fuerunt) καὶα secundum φυσίς natura,
ὁσπερ εν qui λατχανω fortior. Γαρ enim παριαμαι
εμο παμπολλης plurimus ορνίς avis ὠδικός ad
cantandum aptus, τρέφω alo αυτς is εν in σκο-
τος tenebræ, διδασκω doceo λέγω dico εἰς unus
μαθημα cantilena (μαθημα signifies any thing
which is learnt, and must be varied in con-
struction according to the context) Αἰνῶν
Annon εἰμι sum Θεός Deus. Δε sed ἐπει cum
ἐκεῖνος ille ἀκω audio αὐτός hic εἰς unus φωνη
VOX, γινομαι fio εἰραλῆς compos (BECAME
MASTERS, as we say in English) οὗτος hic,
διαφιημι dimitto αλλος alius αλλοσε alio, οἰομαι
3
puto

puto μέλος carmen ὄρνις avis το (the article το is used here emphatically, q. d. I MEAN THE SONG. No small degree of elegance in the Greek Language arises from the different modes of applying the article, which should be observed in reading) ὑπὲρ de ἐαυτοῦ fui-ipsius διαρρῶ permano. Ὁ ille δὲ autem ἀπαξ semel ἀπολυω solvo πτερον penna, καὶ et λαμβανομαι accipio ἐλευθερία libertas, καὶ et ἐρχομαι redeo εἰς ad ἦθος sedes συντροφος in quibus educatus sum, consuetus, ἀδῶ cano οἰκίος proprius (sub. μέλη carmina) καὶ et μεσοκρίβω modulator τὰ (sub. μέλη carmina) ὄρνις avis, ἐπὶ dico μακρὰ χαίρειν longum vale Ἀντων Annon καὶ et μαθημα cantilena ὁ qui (sub. ἐμαθὼν didicerunt) ἐν in δαλεια servitus.

ΚΕΦ. 12. CAP. 17.

ARGUMENTUM. Περὶ de πραότητος mansuetudo βασιλεὺς rex Ἀντίγονος Antigonus.

ΦΗΜΙ dico Ἀντίγονος Antigonus γινομαι sum. Βασιλεὺς rex δημοτικός popularis καὶ et πρᾶος clemens. Καὶ et ὅτω (pro ὅτινι) cuicunque (sub. ἐστὶ est) σχολη otium εἰδῶ scio τὰ (sub. ἀντηκοντα) quæ pertinent κατὰ ad αὐτοῦ is, καὶ et ἐξέταζω pependo αὐτός ipse (αὐτῷ secum) ἐκαστός unusquisque ὑπὲρ de αὐτοῦ vir, εἰδῶ scio ἑτέρωθεν aliunde, i. e. ex aliis rebus. Δὲ sed εἰρῶ dico (sub. πρᾶγμα res) αὐτός is καὶ et πανν valde πρᾶος clemens καὶ et ἀλυστος a fastu alienus, ὅς

qui μελλω futurum sum λεῶ dico. (When the
 verb μελλω is followed by an infinitive mood,
 μελλω and the infinitive mood must be con-
 strued together, like a verb of the future
 tense or participle of the future in rus; as,
 μελλω λεῖν dicturus sum.) Οὗτος hic Αντιστονος
 Antigonus οραω video υἱος filius χρωμενος trac-
 tans ὑπηκοος subditus βιαϊτερον violentius (some-
 what too violently) και et θρασυτερον audacius,
 επω dico, ω παις filius, ουκ non ειδω scio, βασιλεια
 regnum εῶ ego εἰμι sum ενδοξος gloriosus δελεια
 servitus? Και et μεν quidem ο hic (sub. επη
 verba) Αντιστονος Antigonus προς ad παις filius
 εχει πανυ ημερως se habent valde mansuetē (i. e.
 sunt valde mansueta) και et φιλανθρωπως hu-
 maniter (i. e. sunt humana.) Δε sed οτω (pro
 ωτινι) cuicumque ε δοκει non videntur ταυτη ita
 (i. e. ταυτη οδω hac via) αλλα γε certe εκεινος ille
 δοκειω videor εῶ ego ου non ειδω scio ανηρ vir
 βασιλικος regius, ουδε neque πολιτικος civilis, δε
 sed μαλλον potius συμβιωω convivio τυραννικος
 tyrannicus.

ΚΕΦ. ιη. C A P. 18.

ARGUMENTUM. Περι de σμικροτατος parvulus
 τεθριππον quadriga, και et ελεεινος elegiacus
 διστιχος distichus.

A PA quidem οὗτος hic εἰμι sum θαυμαζομενος
 mirabilis μικρος parvus ερπον opus Μυρμη-
 κιδης Myrmecides Μιλησιος Milesius, και et
 Καλλιμαχης

Καλλικράτης Callicrates Λακεδαιμόνιος Lacedæ-
monius. Μεν equidem ποιεω facio τεθριππον
currus καλυπτομενος qui abscondi potest ὑπο sub
μυια musca, και et επιγραφω inscribo χρυσεος au-
reus γραμμα littera δισηκος distichus ελεσειος ele-
giacus εν in Σησαμον Sefamum : ὅς qui, δοκει
videtur εἰω ego, σπεδαιος bonus επαινεομαι laudo
οὐδεις neuter. Γαρ etenim τι quid αλλος alius
εἰμι sum οὗτος hic, η quam παρὰ νάλωμα inutilis
jactura χρονος tempus?

ΚΕΦ. ΙΘ. C A P. 19.

ARGUMENTUM. Περι de παραδοξος admirabilis
μανια insania Θρασυλλος Thrasyllus.

ΘΡΑΣΥΛΛΟΣ Thrasyllus Αἰξωνεύς Æxoneus νοσέω
ægroto παραδοξος admirabilis και et κλινος
novus μανια insania. Γαρ enim απολειπω relin-
quo Αθῶν urbs, και et κατέρχομαι descendo εις
ad Πειραιεύς Piræus, και et οἰκew habito ἐνταυθα
ibi, νομιζω existimo πας omnis πλοιον navigium
καταίρω appello εν ad αὐλος is εἰμι sum ἐαυτε sui-
ipsum (here it must be rendered by suus) και
et απορραφομαι in album refero αὐλος is, και et
αυ rursus εκπεμπω emitto παλιν retro. Και et
ὑπερχαίρω admodum lætor περιωζομαι conser-
vor και et εισεἰμι ingredior εις ad λιμην portus.
Διαλέω permaneo συνοικew una habito (here
the participle συνοικων is elegantly put for the
infinitive mood συνοικειν) ὅτος hic ἀρρωστήμα
B 3 agri-

ægritudo πολλος longus χρονος tempus. Δε sed αδελφος frater αυλος is αναλωμαι solvo (i. e. discedo) εκ ex Σικελια Sicilia, παραδιδωμι trado αυλος is ιατρος medicus ιαομαι sano (here ιασασθαι is put for προς το ιασασθαι ad sanandum), and used as a gerund) και et ούτως sic πανομαι finis habeo νοσῶ morbus. Δε sed πολλακις sæpe μναομαι mentionem facio διατρίβη tempus in quo commoror εν in μανια insania, και et λειω dico μηδέποτε nunquam ήδομαι lætor τοσόν tantum, όσον quantum ποτε quando ήδομαι lætor επι de ναυς navis αποσωζομαι conservor μηδεν nihil προσηκων pertinens αυλος ille.

ΚΕΦ. κ. C A P. 20.

ARGUMENTUM. Περὶ de επιμελεια studium Καισαρ Cæsar και et Πομπηϊος Pompeius ὑπερ in μανθανω disco (here μανθάνειν is used as a gerund, and must be rendered discendo) ός qui προσηκω pertineo προς ad το αρχειν imperandum καλως benè.

ΚΑΙΣΑΡ Cæsar ουκ non απαξιωω dedignor φοιτω frequenter eo επι ad θυρα janua Αριστων Ariston, δε sed Πομπηϊος Pompeius επι ad τας (sub. θυρας) Κρατίππος Cratippus. Γαρ enim, επει quoniam δυναμαι auctoritate valeo μελα multum, ου non ὑπερφρονειω contemno οι δυναμενοι qui potuerunt ονημαι profum αυλος is μελιστα maxime (though μελιστα seems here to be

be used adverbially, in reality it is taken elliptically for *κατα τα μεῖιστα πράγματα* in the most important affairs: and indeed all adjectives, which appear in construction like adverbs, are in fact placed elliptically:) *ἀλλὰ* sed *ἀεμαι* expeto *αὐτός* ille, *καίτοι* quamvis *ὢν* existens *τοσῶτος* tantus (sub. *κατὰ* in) *ἀξίωσις* dignitas: *γὰρ* etenim, *ὥς* εἰκεν nimirum (*εἰκε* is the preterite middle of *εἰκω*, and when joined with *ὥς* is rendered by, *Ut videtur*, *utique*, *nimirum*, *plane*, &c.) *οὐ* non *βελομαι* volo *αρχῶ* impero (sub. *μόνον* solum) *ἀλλὰ* sed *αρχῶ* impero *καλῶς* benè.

ΚΕΦ. κα. CAP. 21.

ARGUMENTUM. Πως quomodo *Ισμηνίας* Ismenias *χωρίς* absque *αἰσχυρή* dedecus *προσκυνεῶ* adoro *βασιλεὺς* rex *Περσῆς* Persa.

ORK non *αν* (the particle *αν* in this place joined to the verb of the optative mood, implies that the verb must be rendered either by *possum* and an infinitive mood, or by it's future tense indicative) *ἀποκρυπῶ* fileo *ἔρπον* facinus *Ισμηνίας* Ismenias *Θηβαῖος* Thebanus *σοφός* sapiens *καὶ* et *ἅμα* simul *Ἑλληνικός* Græcus. *Οὗτος* hic *πρεσβευτῶ* legatus *εὖ* pro *πατρί* patria *πρὸς* ad *βασιλεὺς* rex *Περσῆς* Persa, *μὲν* equidem *ἀφικνεῖμαι* venio, *δε* sed *βελομαι* volo *αὐτός* ipse *ἐντυγχάνω* convenio

Περσῆς

Πέρσης Persa (i. e. the king of the Persians)
 ὑπὲρ de ὅς qui ἦκω venio. (This sentence is
 elliptical: the full sense is, περὶ τῶν ὑπὲρ ὧν
 ἦκεν about those things for which he came.)
 Οὐνίγνιtur χιλιάρχος tribunus, ὁ καὶ εἰσπομίζων qui
 et desert ἀγγελία nuncium βασιλεὺς rex, καὶ et
 εἰσαῖω introduco ὁ δεσμενός qui expetit, φημι al-
 loquor πρὸς ad αὐτός hic: Ἀλλὰ sed ὡς ξένος hos-
 pes Θεβαῖος Thebanus (δε autem λέω dico
 οὗτος hic δια per ἑρμηνεύς interpretes παίζω illudo,
 δε sed ὀνόμα nomen χιλιάρχος tribunus ἦν
 erat Τιθραυστῆς Tithraustes:) εἰμι sum νόμος lex
 ἐπ' ἡμεῖς patriæ peculiaris Πέρσης Persa, ὁ hic
 εἰδὼν qui venit εἰς ob ὀφθαλμός oculus βασιλεὺς
 rex, μὴ non πρὸ-πρὸν ante μέγαλας χανω participo
 λόγος colloquium πρὶν πρὶν priusquam αὐτός is πρὸς-
 κυνέω adoro. Εἰ si οὐν igitur θελῶ volo αὐτός ipse
 συγγίνομαι congredior αὐτός is δια per σαυτὸς tui-
 ipsius, αἶρα cura (sub. εἶω fit) συ tu δράω facio
 ὁ qui (sub. εἰσι sunt) ἐκ secundum νόμος lex:
 δε sed εἰ si μὴ non, οὗτος hic αὐτός ipse ἀνὴρ per-
 ficio καὶ etiam δια per εἶω ego συ tu καὶ vel μὴ
 non προσκυνέω adoro. Τοῖνον igitur Ἰσμενίας Is-
 menia ἐπὶ dico, αἶω dūco εἶω ego. Καὶ et
 προσερχομαι accedo καὶ et γίνομαι sum ἐμφανής
 conspicuus βασιλεὺς rex περιαιρόμαι detraho δακ-
 τυλῖος annulus, ὅς qui τυλχανῶ sum φορέω gesto
 (τυλχανῶ elegantly takes a participle; εὐχε-
 φορῶν must be rendered forte gestabat, be-
 cause erat gestans would be an uncommon
 mode of speaking in Latin) ἀθῆλως clam ρητῶ
 pro-

projicio *παρεα* ad *πες* pes και et *ταχῆως* celeriter
ἐπικνύω inclino (sub. *ἐαυτον* seipsum) ὡς quasi
 δη scilicet *προσκυνεω* adoro, *παλιν* rursus *ἀναίρειω*
 tollo *αὐλος* is: και et *ἀποστέλλω* præsto *δοξα* opi-
 nio *προσκυνησις* adoratio Πέρσης Persa: ου μὴν
 veruntamen non *δραω* facio ουδεις quisquam
 (ουδεις properly signifies Nullus: but the
 idiom of the Latin language being different
 from that of the Greek, it must here be
 rendered by quisquam: for, two negatives
 in Greek deny the stronger, but in Latin
 they usually amount to an affirmative) ὁ φέρων
 is qui fert *αἰσχυνη* dedecus εν inter Ἑλλην Græ-
 cus. Οὖν igitur *καταπραττομαι* perficio *πας* om-
 nis ὅσοι quotquot *βουλομαι* volo, ουδε neque
ἀλυσχω non assequor *τις* quisquam εκ α Πέρσης
 Persa.

ΚΕΦ. κβ. CAP. 22.

ARGUMENTUM. Περι de *εικων* imago Ἑλενη
Ζευξις Zeuxis, και et (sub. *περι* de)
Νικοστράτος; Nicostratus *ζωγράφος* pictor.

ZΕΥΞΙΣ Zeuxis Ἡρακλεωτῆς Heracleota
γράφω pingo Ἑλενη Helena. Οὖν igitur
Νικοστράτος Nicostratus *ζωγράφος* pictor *ἐκπλησ-*
σομαι admiratione percellor *εικων* imago και et
εἰμι sum *δηλος* manifestus *τεθηπώς* stupefieri
 (that is, he appeared plainly to be astonish-
 ed) *γραμμα* pictura. Οὖν igitur *τις* quidam
 προσ-

προσπερχομαι accedo ερομαι interrogo, τι quid δη
 scilicet πασχω patior (τι παθων seems to imply,
 in this as in many other places, our com-
 mon expression; "WHAT'S THE MATTER
 "THAT") οὕτω sic θαυμάζω admiror τέχνη ars?
 'Ο δὲ ille autem, ἐγὼ dico, οὐκ non αν (the
 particle αν in this place gives the verb which
 follows the force of the optative mood pre-
 terplup. tense) ἐρώλω rogo ἐγὼ ego, εἰ si κίρα-
 μαί habeo ἐμός meus ὀφθαλμός oculus. Δὲ au-
 tem ἐγὼ ego αν (see above) φημι dico οὗτος
 idem καὶ etiam ἐπὶ de λόγος oratio: ἀλλὰ sed
 (sub. dixerim) εἰ si τις quis ἔχω habeo ὤς auris
 παιδεύω erudio, ὥσπερ asicut χειρῶν opifex (sub.
 ἔχουσιν habent) ὀμμά oculus τέχνης artis peritus.

ΚΕ Φ. κγ. C A P. 23.

ARGUMENTUM. Πως quomodo Αἰσχυλὸς Æf-
 chylus κρίνω condemno ἀσεβεία impietas δια-
 σῶζω servo.

Αἰσχυλὸς Æichylus τραῖδος tragædus κρίνω
 condemno ἀσεβεία impietas ἐπὶ ob τις qui-
 dam δράμα drama. Οὐν igitur Ἀθηναίων Athe-
 nienſibus οὖν εἰσιμῶν paratis βάλω ferio αὐτὸς
 is λίθος lapis, Ἀμύνιας Amynias νεώτερος junior
 ἀδελφός frater διακαλύπτομαι detego ἱμάσιον vestis,
 δείκνυμι ostendo πῆχυς cubitus ἐρημός carens χεῖρ
 manus. Δὲ sed Ἀμύνιας Amynias ἀρίστειν for-
 tissime me gero ἐν apud Σαλαμίς Salamis, ἐλυχε

αποβέβληκως amiserat (here the second aorist of τυγχάνω is elegantly used with the participle, instead of putting the verb απέβαλε) χεῖρ manus, καὶ et πρῶτος primus Ἀθηναῖος Atheniensis τυγχάνω consequor ἀρίστειον præmium fortitudinis. Δε autem ἐπεὶ postquam δικαστὴς iudex εἰδὼ video πάθος calamitas ἀνὴρ vir, υπομνασμαι recordor ἐρπον facinus αὐτὸς is, καὶ et ἀφίημι dimitto vel absolvo Αἰσχύλος Æschylus.

ΚΕΦ. κδ. CAP. 24.

ARGUMENTUM. Περὶ de μεταβολῇ vicissitudo Τυχῇ fortuna.

ΤΙΣ quis εἴτα igitur οὐκ non εἰδὼ scio μεταβολῇ mutatio τυχῇ fortuna (sub. εἶναι esse) καὶ et οὐρροπος præceps καὶ et ταχὺς celer? γὰρ scilicet Λακεδαιμόνιος Lacedæmonius ἀρχῷ imperium habeo Θεβαῖος Thebanus αὐτὸς ipse πάλιν rursus εὐτῷ; adeo χεῖρῳ subigo ὑπὸ ab ἐκεῖνος ille, ὥς ut Θεβαῖος Thebanus μὴ non μόνον solum ἀφικνεσθαι venio εἰς ad Πελοποννησὸς Peloponnesus, ἀλλὰ γὰρ καὶ sed præterea διερχομαι trajicio Ευρώτης Eurotas καὶ et τεμνὴν devasto χώρα regio Λακεδαιμόνιος Lacedæmonius καὶ et ολίγη parum absuit quin (observe, this is an elliptical expression, in which the verb δεῖ abest is elegantly omitted :) καὶ ἀλαμβάνω expugno, εἰ μὴ ni Ἐπαμινωνδᾶς Epaminondas δεῖδω timeo, μὴ ne πᾶς omnis Πελοποννησῖος Peloponnesius συμπνέω conspiro, καὶ et ἀσυνίζομαι dimica ὑπὲρ pro Σπάρτῃ Sparta.

ΚΕΦ.

ΚΕΦ. κε. CAP. 25.

ARGUMENTUM. Περὶ de ωμότης crudelitas
 Ἀλεξάνδρος Alexander τυράννος tyrannus Φε-
 ραῖος Pheræus.

Aλεξάνδρος Alexander τυράννος tyrannus Φε-
 ραῖος Pheræus δοκεω videor εἰμι sum ωμος
 crudelis ἐν inter ὁ ille qui fuit μαλίστᾳ maxime
 (the most cruel among those who were very
 much so.) Θεόδωρος Theodorus δὲ autem
 ποιητής poeta τραῦδιᾳ tragædia σφοδρὰ valde
 ἐμπάθως patheticè υποκρίνομαι ago Ἀεροπῇ Ae-
 rope, ὁδὲ ille quidem ἐμπιπῶ prorumpo εἰς in
 δάκρυ lacryma, εἰς deinde ἐξανίστημι assurgens
 excedo θεᾶτρον theatrum. Δὲ sed ἀπολοῦσθαι
 excuso me λέγω dico Θεόδωρος Theodorus, ὡς
 quòd οἰχῶμαι ab eo & non καλᾶφρονεω despicio
 sed neque ἀτιμαζῶ dedecore afficio αὐτός ille,
 ἀλλὰ sed αἰδέσθαι pudeſco εἰ ἴ οἷος τε ἢ (οἷος fol-
 lowed by the particle τε and the verb εἰμι is
 rendered by possum, but it is an elliptical ex-
 pression to be supplied thus, εἰ τοῖστος ἢ, οἷος if
 he were such a man as) ἐλεῶ misereor πάθος
 affectus ὑποκρίτης histrio, δὲ sed ἔχι non (sub.
 οἷος τε ἢ ἐλεειν) ὁ ille πολίτης civis ἐαυτοῦ sui-ipsius
 (it must be rendered here by suus.)

ΚΕΦ. κς. CAP. 26.

ARGUMENTUM. Ὅτι quòd Φωκίων Phocion
(sub. ἦν erat) ἀμνηστικὰς oblitus injuriarum.

ΦΩΚΙΩΝ Phocion ὁ (sub. υἱός filius) Φωκίῳ
Phocus πολλαῖς sæpe στρατῶν exercitum
duco κατελίνωσκω condemno θανάτῳ mors: καί
et ἐμὶ sum ἐν in δεσμωτηρίον carcer καί et ἐμελλε
πιεῖσθαι (see Cap. 17: on the verb μελλω) bibi-
turus erat κώνειον cicuta. Δε sed ἐπεὶ cum δη-
μιῳ lictor ὀρεῖω porrigo κυλιξ calix, ὁ προσηκὼν
necessarius ἐρομαι interrogo εἰ si λέγω dico τις
quis πρὸς τὸν υἱὸν filio. Δε sed ὁ ille (sub.
εἰσεῖσε dixit) ἐπισκηπτῶ injungo αὐτῷ is, μηδὲν ne-
quaquam μνηστικὰ κεω succenseo Αθηναίῳ Athe-
nienlis ὑπὲρ ob φιλοῖησια propinatio τῆς quæ est
παρα ab αὐτῷ ille, ὅς qui νυν nunc πίνω bibo.
Δε sed ὅστις quicumque οὐκ non ἐπαινεῶ laudo
καί et ὑπερθαυμάζω admodum miror ἀνὴρ vir,
τοιοῦτος talis δοκεῶ videor ἐννοεῶ cogito οὐδὲς nul-
lus μέγας magnus.

ΚΕΦ. κζ. CAP. 27.

ARGUMENTUM. Περὶ de Αναξαγόρας Anaxagoras φερῶ fero θανάτῳ mors τέκνον filius ἀνδρείως fortiter

TΙΣ quidam προσερχομαι accedo φημι nuncio Αναξαγόρας Anaxagoras Κλαζομενίῳ Clazomenius σπινδαζῶ serio loquor πρὸς cum εἰαιρῷ amicus—i. e. auditor, δύο duo παῖς filius, ὅσπερ οὖν qui μόνῳ solus Αναξαγόρας Anaxagoras ἔχω habeo, (the only children which Anaxagoras had—we should say thus in common English) θνήσκω morior. Ὁ δὲ ille autem μὴδὲν nihil διαλαρασσω perturbo ἐπὶ dico, εἶδω nosco γινώσκω gigno, (observe here, that the participle γειννηκώς is elegantly put in the nominative case, instead of με γειννηκέναι) θνήσκει mortalīs.

ΚΕΦ. κη. CAP. 28.

ARGUMENTUM. Ὅτι quòd Ταχὺς Tachos τελευτῶ morior (βίον is here understood—ἐτελεύτησε τὸν βίον he ended his life—i. e. he died) δια per αἰσθητέῳ delicacior διαίτα victus.

TΑΧΩΣ Tachos Αἰγυπτιῷ Ægyptius μὲν quidem ἕως donec χρᾶσθαι utor διαίτα victus ἐπιχωρίῳ patrius, καὶ et διαβίω vivo εὐτελῶς

τελως frugaliter, διαλω dego (sub. βιον vitam)
 υλιενολιος integerrimâ valetudine usus, ανθρωπ^{ος}
 homo. Δε sed επει postquam αφικνεομαι venio
 εις ad Περσης Persa, και et εκπιπλω dilabor εις
 in τρυφη luxus εκειν^{ος} ille, εκ non φερω fero το
 αηθες insolentia (the unaccustomedness) σίλιον
 cibus καλασφρεφω finio βι^{ος} vita υπα a δυσεντερια
 intestinorum tormen, αλλαττομαι permuto θά-
 να^{ος} mors τρυφη luxus.

ΚΕΦ. κθ. CAP. 29.

ARGUMENTUM. Παρα a τις quis Αιγυπτι^{ος}
 Ægyptius μαθανω disco το νομιμον lex: και
 et περι de δικαστης judex εκειν^{ος} ille.

ΑΙγυπτι^{ος} Ægyptius φημι dico νομιμον lex
 εκμασσω numeris trado παρα ab Έρμης
 Mercurius. Δε sed ετω sic και etiam εκαστ^{ος}
 omnis (sub. λα^{ος} populus) προαιρεομαι consulto
 studeo σεμνυνω augustum reddo τα (sub. νομιμα
 leges) παρα apud εαυτε sui-ipsius. Δε sed
 δικαστης judex παρα inter Αιγυπτι^{ος} Ægyptius
 το αρχαιον olim (sub. καλα et εθ^{ος}—scil. καλα το
 αρχαιον εθ^{ος}) ειμι sum ιερης sacerdos. Δε sed
 πρεσβυτα^ς natus maximus ετ^{ος} hic ειμι sum
 αρχων princeps, και et δικαζω adjudico απας
 omnis. Δε sed δεi oportet αυτ^{ος} ille ειμι sum
 δικαιοτα^{τος} justissimus ανθρωπ^{ος} homo, και et
 αφειδεστα^{τος} rigidissimus. Δε autem εχω habeo
 και etiam αγαλμα imago εκ e λιθ^{ος} lapis Σαπφειρ^{ος}

Sapphirus περί circa αυχην collum, και et Αλαμα imago καλεω voco αληθεια veritas. Δε autem εγω ego αξιω existimo δικαστης iudex περιφερω circum fero αληθεια veritas μη non ποιω facio λιθος lapis και et εικαζω assimilo, αλλα sed εχω habeo αυτος ille εν in ψυχη anima αυτος ipse.

ΚΕΦ. Α. C A P. 30.

ARGUMENTUM. Περὶ de Διονυσιος Dionysius και et Φιλίππος Philippus.

ΠΟΤΕ olim γινομαι sum συνβοια congressus Διονυσιος Dionysius δευτερος junior και et Φιλίππος Philippus τῷ (sub. υἱῷ) Αμύντας Amyntas. Μεν equidem εν igitur ὥς ut εικος probable (sub. εστι est) πολλος multus και et αλλος alius λος sermo επιρρω jactor, δε sed εν inter ο hic και etiam εκεινος ille. Φιλίππος Philippus ερωμαι interrogo Διονυσιος Dionysius πως unde λαβων quum accipisset τοσαυτος tantus αρχη imperium παρὰ a πατηρ pater, εἰα deinde & non διασωζομαι conservo αυτος ille? Δε autem ο ille αποκρινομαι respondeo εκ non εξω extra μελος numerum (i. e. non ineptè, aut non præter rem) οτι quod πατηρ pater καλειλειπω relinquo αλλος alius μεν quidem εγω ego: δε sed, εκ non ετι præterea (sub. καλειλιπε reliquit) τυχη fortuna ος qui κταομαι acquirō και et διαφυλαττω conservo ετι hic.

ΚΕΦ. λα. CAP. 31.

ARGUMENTUM. Νομος lex Κρης Cres περί de
μαθημα disciplina.

ΔΕ sed Κρης Cres κεύω jubeo παῖς filius
ελευθερός liber μάθω disco νομος lex μέλα
cum τις aliquis μελωδία musicus cantus. ἵνα
ut ψυχαῖσθεσθαι animo oblector ἐκ α μουσική mu-
fica καὶ et ευκολώτερον facilius παραλαμβάνω com-
plector αὐτός is μνήμη memoria, καὶ et ἵνα ut
πράττω facio τις quis κωλύω veto, μή non ἔχω
habeo ἀπολογία excusatio (sub. ἑαυτὸς se) ποιεῶ
facio ἀγνοία ignorantia. Δε sed ταῦτω mando
δευτερός secundus μαθημα disciplina, μανθάνω
disco ὕμνος hymnus ὁ Θεός Deus: τρίτος tertius
ἐγκώμιον laus ἀσάθος bonus ἀνὴρ vir.

ΚΕΦ. λβ. CAP. 32.

ARGUMENTUM. Πως quomodo Σωκράτης So-
crates θάρσυνω hortor ad audendum Ἀλκιβιά-
δης Alcibiades, ὥστε ut μηκέτι non amplius
εὐλαβέσθαι vereor δῆμος populus μάλλον plus
τρέπον æquum.

ΚΑΙ et ὁτος hic (sub. εἰσιν ἐπὶ sunt verba)
Σωκράτης Socrates πρὸς ad Ἀλκιβιάδης Alci-
biades. Μεν quidem ὁ ille μετράκιον adolescens
ἀγωνία metu discrucior καὶ et δεῖδω timeo παν-
C 3 omnino

omnino σφοδρά valde, παρερχομαι prodeo εις co-
 ram δημος populus. Δε autem Σωκρατη; Socra-
 tes επιθαρσυνω audacem reddo αυλος is και et
 εις ειρω excito; επω dico, & nonne καταφρονειω con-
 temno εκεινος ille σκυλομομος futor? επω exprimo
 ονομα nomen αυλος is. Δε sed Αλκιβιαδης Alci-
 biades φημι confiteor, παλιν rursus Σωκρατης
 Socrates υπολαμβανω interpello, (sub. ειπε dixit)
 ιτι præterea δε autem (sub. & καταφρονεις nonne
 contemnitis) εκεινος ille ο κηρυττων qui præconia
 exercet εν in κυκλος circulus? η vel εκεινος iste
 σκηνοραφος qui tentoria consuit? Δε autem
 μειρακιον filius Κλεινias Clineas ομολοειω confiteor,
 Σωκρατης Socrates φημι dico, ακεν nonne δημος
 populus Αθηναιος Atheniensis αθροιζω colligo εκ
 ex ετος hic? και et ει si καταφρονειω contemno ο
 is καθ' ινα sigillatim, αρα igitur και etiam
 καταφρονησειω contemnendum est tibi (i. e. con-
 temnas) αθροιζω congrego. Ο (sub. υιος filius)
 Σωφρονισκος Sophroniscus και et Φαιναρετη Pha-
 nareta (sub. εφη dixit) ετος hic μεγαλοφρονως ex-
 celfo animo, διδασκω doceo τον (sub. υιον filium)
 Κλεινias Clineas και et Δεινομασχη Dinomasche.

ΚΕΦ. λγ. CAP. 33.

ARGUMENTUM. Ὅτι quod Ρωμαῖος Romanus
 & non προσήμι admitto ἐπιβελή infidiæ ἰατρος
 medicus Πύρρος Pyrrhus.

ΚΙΝΕΑΣ Cineas ἰατρος medicus Πύρρος Pyrrhus
 (φημι dico) γραφῶ scribo πρὸς ad βελή se-
 natus Ρωμαῖος Romanus διὰ per ἀπαρρητῶν ar-
 canas (sub. γραμματῶν literas) καὶ et αἰτέω peto
 χρήμα pecunia καὶ et ὑποσχεσθῆναι promitto ἀπο-
 κτείνω interficio Πύρρος; Pyrrhus φάρμακον vene-
 num. Ὁ δὲ ille autem & non προσήμι admitto
 ὑποσχέσθαι promissum. Γὰρ enim Ρωμαῖος Ro-
 manus ἴσθαι scio εἰμι sum ἀσέθης fortis διὰ per
 ἀρετὴν virtus, μὴν autem & non (sub. ἰσασί) καλὰ-
 γωνίζομαι supero ἐχθρὸς hostis διὰ per τέχνην fraud
 καὶ et ἐπιβελή infidiæ. Ἀλλὰ sed καὶ etiam
 ἐκφαίνω aperio γνώμη consilium Κινεά; Cineas
 Πύρρος Pyrrhus.

ΚΕΦ. λδ. CAP. 34.

ARGUMENTUM. Πῶς quomodo Περικλῆς Pe-
 ricles εἶχε habuit (sub. εαυτὸν se) i. e. affec-
 tus est πρὸς erga δῆμος populus Ἀθηναῖος
 Atheniensis.

ΕΙΤΑ igitur & nonne ἦ erat Περικλῆς Pe-
 ricles ὁ (sub. υἱὸς filius) Ξανθίππος Xan-
 thippus Στραπυλικὸς deditus colendo δῆμος po-
 pulus

pulus Αθηναῖος Atheniensis? μεν quidem δοκεω
videor εἶω ego. Γεν enim ὅσας τις quoties ἐμελ-
λεν παριεναι proditurus erat, εἰς ad ἐκκλησίαν con-
cio, εὐχομαι precor μηδεις nullus ῥημα verbum
ἐπιπολαζω excido αὐτός is, τοις talis ὅσπερ
qualis ἐμελλεν ἐκτραχυνειν exasperaturum erat
ἄνθρωπος populus, γενομένον quod esset πρὸς ἀντὶ
contrarius αὐτός ipse, καὶ et δοξάν quod videren-
tur ἀλλόθεν alienus voluntas.

ΚΕΦ. ΛΕ. CAP. 35.

ARGUMENTUM. Περὶ de χριω oblino θρόνος
sedes Εφορός Ephorus ἀσβόλος fuligo.

ΤΙΣ quidam Κλαζομενίος Clazomenius
ἀφικνιόμαι venio εἰς ad Σπάρτην Sparta, καὶ
et ἡράσμαι me gero ὑβρίς contumelia καὶ et
ἀλαζονεία fallus, κατὰ χριω oblino ἀσβόλος fuligo
θρόνος sedes Εφορός Ephorus, ἀλλὰ γε equidem
ἵστος iste θρόνος sedes, ἐνθα ubi καθῆμαι sedeo
εἶω soleo χρηματίζω negotium tracto καὶ et δια-
τάττω constituo ἑκάστοις singuli πόλις quilibet qui ad
republicam pertineo. Δε sed Εφορός Ephorus
μανθάνω disco, & non ἀσανακτῶ indignor, ἀλλὰ
sed καλεῶ atcesso δημοσίος publicus κηρυξ præ-
co, πρὸς τῶν jubeo αὐτός is κηρυτὴς præconio
edico ἵστος hic θαυμάζομενος admirabilis, ἐξέστι
licet Κλαζομενίος Clazomenius ἀσχημονεῶ inde-
corè ago.

ΚΕΦ.

ΚΕΦ. λς. CAP. 36.

ARGUMENTUM. Περι de 'Ιερων Hiero και et Θεμιστοκλῆς Themistocles.

ΘΕμιστοκλῆς Themistocles εἶρω excludo αἰώνια certamen 'Ιερων Hiero ἤκω venio εἰς ad Ολυμπία Olympia, Ολυμπία Olympia αἰσόμενος celebratus: ἐπὼ dico, μὴ non δεῖ oportet, ὁ ille μὴ non μεταλαμβάνω participo μέιστος maximus κίνδυνος periculum, μεταλαμβάνω participo πανηγυρίς ludus publicus. Καὶ et Θεμιστοκλῆς Themistocles ἐπαινέω laudo.

ΚΕΦ. λζ. CAP. 37.

ARGUMENTUM. Συγκρίσις comparatio Δημήτριος Demetrius και et Τιμοθεός Timotheus στρατηγός dux.

Εἴτα igitur τις quis εἰμι sum ἀμεινων præstantior στρατῶν exercitum ducō, Δημήτριος Demetrius Πολιορκῆς Poliorceres, ἢ vel Τιμοθεός Timotheus Ἀθηναῖος Atheniensis (observe here the article Ὁ prefixed to Πολιορκῆς and Ἀθηναῖος, by way of emphasis: Ὁ Πολιορκῆς he that was called Πολιορκῆς.) Μεν equidem ἐγὼ ego εἶρω dico τρόπος mos ἀμφοτέρωσιν uterque: δε sed ἐκείνῳ licet συ tu προτιμάω præfero ἕτερος alteruter. Δημήτριος Demetrius
μὲν

μεν quidem αἶρω expugno πόλις civitas βία
 violentia καὶ et πλεονεξία fraud καὶ etiam λυπεῖω
 vexo τὰ μέγιστα quam maximè, καὶ et ἀδικεῖω
 injuriâ afficio, προσάω admoveo μηχανή ma-
 china καὶ et καλᾶσειω concutio καὶ et ὑπορυττω
 suffodio τείχος murus. Τιμοθεὸς δὲ Timotheus
 autem (sub. ἡρεῖ τὰς πόλεις) πείθω persuadeo
 καὶ et διδάσκω doceo λόγος ratio ὅτι quodd ἡμι-
 sum λυσίτελης commodus ἀκωω pareo Ἀθηναῖος
 Atheniensis.

ΚΕΦ. λη. C A P. 38.

ARGUMENTUM. Ποθεν unde αἶων certamen
 ἀλεκτρυων gallus λαμβάνω capio ἀρχή initium.

META post νίκη victoria καὶ in Περσῶν
 Persa, Ἀθηναῖος Atheniensis τίθημι statuo
 νόμος lex, Ἀλεκτρυων gallus αἶωνίζομαι certo δη-
 μοσίᾳ publicè ἐν in θεάτρῳ theatrum εἰς unus
 ἡμέρα dies ἔτος annus : δὲ sed εἰρῶ dico ποθεν
 unde νόμος lex λαμβάνω capio ἀρχή initium.
 Ὅτε quando Θεμιστοκλῆς Themistocles ἐξάω edu-
 co δύναμις copiae πόλις πόλις qui ad rempubli-
 cam pertinet, θεάομαι specto ἀλεκτρυων gallus
 μάχομαι pugno : εἰδὼ neque εἶδω video αὐτός is
 ἀρβῶς oscitanter (inattentively) : δὲ sed ἐφιστήμι
 juxta admoveo στρατὸς exercitus καὶ et φημι al-
 loquor πρὸς ad αὐτός is, ἀλλὰ sed μεν quidem
 ἔτος his κακοπαθεῖω mala perfero εἰ neque ὑπὲρ
 pro πάντας patria, εἰ neque ὑπὲρ pro Θεὸς
 Deus

Deus πατήρως patrius, ἡδὲ neque μὲν quidem
 ὑπὲρ pro ἥρως heros πρόγονικος avitus, ἡδὲ neque
 ὑπὲρ pro ἐλευθερία libertas ἡδὲ neque ὑπὲρ pro
 παῖδες liberi, ἀλλὰ sed ὑπὲρ pro ὁ hic, μὴ ne
 ἐκείνος alteruter ἡττάσθαι vincor, μηδὲ et ne εἰκώ
 cedo ἕτερος alius θάλλος alter. Τοιγυν igitur
 βελομαι volo διαφυλατῶ conservo το τῆς γενομένου
 quod tunc existit συνθημα signum αὐτός is εἰς
 ad ἀρετήν virtus, ὑπόμνησις admonitio καὶ etiam
 εἰς ad ὁμοίος similis ἐρῶ facinus.

ΚΕΦ. λθ. CAP. 39.

ARGUMENTUM. Πως quomodo τις quidam
 φέρω fero σκῶμμα dicterium.

ΣΚΩΜΜΑ dicterium καὶ et λοιδορία convi-
 cium δοκέω videor εἰώ ego ἡδὲν parum
 δυναμαε valeo. Γὰρ enim εἰαν si λαμβανομαι of-
 fendo (vel peto) σίτερος firmus γνῶμη animus
 καὶ αὐτῶν dissolvo, δὲ sed εἰαν si (sub. λαβῶνται
 offendant) ἀγενής illiberalis καὶ et ταπεινός hu-
 milis, ισχύω valeo. Καὶ et πολλακίς saepe & non
 μόνον solum λυπεῶ dolore afficio, ἀλλὰ sed καὶ
 etiam ἀποκτείνω interficio: ἐκεῖνος hic εἰμι sum
 ἀποδείξις demonstratio ὅτος hic: μὲν equidem
 ἐν igitur Σωκράτης Socrates κωμῶδεσθαι Comœ-
 diæ salibus proscindor γελάω rideo: δὲ sed
 Πολιάγρος Poliagrus ἀπαγχνομαι mortem sibi
 laqueo conscisco.

ΚΕΦ.

ΚΕΦ. μ. CAP. 40.

ARGUMENTUM. Ὅτι quoddam μηδεις nemo Βαρβα-
ρος Barbarus (sub. εστι est) αθεος sine fide
Deorum.

KAI et τις quis ex non αν (vid. cap. 21.)
ἐπαινεω laudo σοφια sapientia Βαρβαρος Bar-
barus? ειγε liquidem μηδεις nemo αυλος is
εκπιπλω excido εις in αθεοτης contemptus Deo-
rum, μηδε neque αμφιβαλλω dubito περι de Θεος
Deus, αρα γε num quidem ειμι sum, η vel ex
non ειμι sum, και et αρα γε num φρονιζω cu-
ram habeo εγω ego η x an non. Γεν scilicet
υδεις nemo λαμβανω concipio τοιαυτος talis εννοια
cogitatio, οιος qualis Ευημερος Euemerus Μεσση-
νιος Messenius, η vel Διογενης Diogenes Φρυξ
Phryx, η vel Ιππων Hippon, η vel Διαγορας
Diagoras, η vel Σωσιας Sosias, η vel Εμικυρος
Epicurus: (sub. υδεις ελαβεν) ετε neque Ινδος
Indus ετε neque Κελτος Celta ετε neque Αιγυπ-
τιος Aegyptius. Δε sed οι προειρημενοι praedicti
Βαρβαρος Barbarus λεγω dico και εε ειμι sum
Θεος Deus και et προνοιω provideo εγω ego και
et προσημαινω praemonstro μελλον futururus, και
et δια per ορνις avis και et δια per συμβολον auf-
picium και et σπλαγχια viscera, και et δια per
τις quidam αλλος alius μαθημα institutum και et
διδαγμα doctrina. Ὅσπερ αν qui quidem ειμι
sum διδασκαλια documentum ανθρωπος homo
προνοια

προνοια providentia παραι α Θεος Deus εις erga
 αυτος ipse. Και δε et quidem λεω dico πολλος
 multus προδηλω præsignifico δια per ονειρος
 somnium και et δια per αστηρ astrum αυτος ipse.
 Και et εχω habeo πιστις fides ισχυρος firmus υπερ
 de ετος hic, τε et θυω sacrificio καθαριως purè,
 και et αλνευω castimoniam colo οσιως sanctè, και
 et τελω perago τελειη ceremonia, και et φυλαττω
 observo νομος lex Ορλια Orgia και et κραττω
 facio αλλος alius: εξ ε ος qui ομολοσειται con-
 venit οτι quodd και et ισχυρις valde σιδομαι ve-
 neror και et τιμωω honoro Θεος Deus.

ΚΕΦ. μα. CAP. 41.

ARGUMENTUM. Περι de Αλεξανδρος Alexander,
 και et λυρα lyra Παρις Paris.

MEN quidem Αλεξανδρος Alexander ερχο-
 μαι venio εις ad Ιλιον Ilium. Δε autem
 τις quidam Τρωες Tros προσερχομαι accedo δεικνυμι
 ostendo λυρα lyra Αλεξανδρος Paris, αυτος ille αναι-
 σκοπεω contemplor φιλοπονως studiosè. Δε sed ε
 ille φημι dico, μαλλον potius αν (vid. sup.) προ-
 τιμωω antepono ειδω video την (sub. λυραν) ly-
 ram Αχιλλης Achilles υπερ prae την (sub. λυραν)
 lyrâ Αλεξανδρος Paris. Γαρ enim ποθεω desidero
 κλημα possessio ασαθος fortis στρατιωτης miles, ος
 qui εκεινος ille συναδω concino κλεος laus ασαθος
 fortis ανηρ vir. Δε sed τι quid αρα quidem λυρα
 lyra Παρις Paris αδω cano ει μη nisi μελος car-
 men

men μοιχικός adulterio accommodatus και et
οια quæ possunt αἰρέω capto και et θελῶ mul-
ceo γυνή mulier ?

Κ Ε Φ. μ β. C A P. 42.

ARGUMENTUM. Περὶ de μεγαλοφροσύνη magna-
nimitas Κράτης Crates.

ΚΡΑΤΗΣ Crates Θεβαῖος Thebanus φωραμαι
deprehendor τε etiam (sub. καὶα secundum)
αλλος alius ων (pro εἶναι) esse μεγαλοφρων
magnanimus και et καλαφρονήκος contemptor
θαυμαζόμενος admiratione habitus ὑπο a πλῆθος
multitudo: ἀλαρην enimvero και et χρημα pec-
cunia και et πατρίς patria. Μεν quidem ὅτι
quòδ ἀφίστημι cedo ὡς facultates Θεβαῖος The-
banus, μεν equidem ὅτος hic ἐκφοίλω emano εἰς
ad πᾶς omnis. Δε autem ἕτερος alius (sub. ἐργον
facinus) αὐτός is & non (sub. ἐστὶ est) γνωρίμος cog-
nitus πᾶς omnis. Δε autem εἰμι sum ἐκεῖνος hic.
Ἀπαλλαττομαι discedo Θεβαῖ Thebæ πάλιν ite-
rum οἰκίζω ædifico, φημι dico, & non δεομαι
opus est mihi πόλις civitas, ὅς qui Ἀλεξάνδρος
Alexander η vel αλλος alius καλᾶσκαπῶ de-
fodio.

Κ Ε Φ.

ΚΕΦ. μγ. CAP. 43.

ARGUMENTUM. . Περι de Ολυμπίας Olympias
 δυσχεραίνω graviter dolens επί ob Αλεξάνδρος;
 Alexander Σησκω morior και et αλσος in-
 sepultus.

Ολυμπίας Olympias ἡ (sub. μήτηρ mater)
 Αλεξάνδρος Alexander, πυνθανομαι audio ὅτι
 quod παῖς filius αὐτός is μενῶ maneo αλσος in-
 sepultus πολὺς longus χρόνος tempus, ἀνασίνω
 gemo βαρὺ graviter, και et θρήνω lamentor ἐν
 μάλα valde λίσσως stridulè, ἐπὼ dico, ὦ τέκνον
 filius, ἀλλὰ sed σὺ tu μὲν quidem βελομαι volo
 μέλασχω participo ὕρανος cœlum, και et σπευδῶ
 diligenter prosequor ἔτος hic, νῦν nunc δῆπου
 scilicet ἐχὼ possum μέλασχω participo ὅδε neque
 κοινός communis και et ἴσος æqualis πᾶς omnis
 ἀνθρώπος homo, τε et γῆ terra ἅμα και simul ac
 τάφη sepultura : (sub. εἶπε ταῦτα she spake these
 words,) και et οἰκτεῖρω deploro τυχὴ infortu-
 nium ἑαυτοῦ sui-ipsius και et ἐλέγχω reprehendo
 τὸ τέλφωμενον fastum (τὸ τέλφωμενον is here put
 alone, for τὸ τέλφωμενον βελενμα fastuosum con-
 silium) παῖς filius.

ΚΕΦ. μδ. C A P. 44.

ARGUMENTUM. Περὶ de φιλοκαλία studium pulchritudinis Ξενοφών Xenophon. (There is peculiar propriety in the application of the word φιλοκαλία to Xenophon, that best disciple of the Socratic school. According to his philosophy, nothing was truly beautiful which was not truly good: φιλοκαλία therefore implies "THE LOVE OF BEAUTY AND GOODNESS.")

MEAEI curæ est Ξενοφών Xenophon ἄλλος alius σπουδαῖος honestus, καὶ et ἐν igitur καὶ etiam ἔχω habeo καλὸς pulcher ὅπλα arma. Γὰρ enim λέγω dico καλλίστος pulcherrimus ὁπλῶν ornatus ἀρμολίῳ convenio νικάω vinco πολέμιος hostis: καὶ et ἀποθνήσκω morior ἐν in μάχῃ pugna, κίμμαι jaceo καλῶς decentè ἐν in καλὸς pulcher πονοπλία armatura. Γὰρ enim εἶτος hic εἰμι sum ἐνίσφιν vestis sepulchralis ἀνὴρ vir γενναῖος fortis, ὡς ut κερμέω ὀνόματι is ἀληθινῶς revera. Οὐν igitur δ (sub. υἱός filius) Γρύλλος Gryllus λέγω fero ἔχω habeo Ἀργολικός Argolicus ἀσπίς clipeus: δε sed Ἀττικός Atticus θώραξ thorax; βοιωτικής in Bœotiâ factus κρανὸς galea; δε sed ἵππος equus Ἐπιδάυριος Epidaurius: εἰώτε δε ego autem ἀν (vid. sup.) φημι dico τοιαύτος talis εἰμι sum ἀνὴρ vir φιλοκαλὸς pulchritudinis studiosus καὶ et ἀξίω dignum censeo ἑαυτὸς sui-ipsius καλὸς pulcher.

Κ Ε Φ.

ΚΕΦ. με. CAP. 45.

ARGUMENTUM. Ὅτι quòd Δημοσθενὲς Demosthenes οὐκ non ἐθέλω volo εἰσείμι introgredior εἰς in καπηλείον caupona, Διοφένης Diogenes κάλῃ VOCO.

ΠΟΤΕ olim Διοφένης Diogenes ἀριστῶν prandeo ἐν in καπηλείον caupona. Κάλῃ voco Δημοσθενὲς Demosthenes εἶτα tunc παρῃμι prætereō : δε sed ὁ ille μὴ non ὑπακῶ obedio, φημί dico, Δημοσθενὲς Demosthenes, αἰσχυνομαι pude-fio παρέρχομαι ingredior εἰς in καπηλείον caupona? καὶ μὲν ὁ κυρίως dominus σὺ tu εἰσείμι introgredior ἐνθαδε hic κατὰ per ἑκάστος unusquisque ἡμέρα dies : λέγω intelligo δημοῖς plebeius καὶ et ὁ is καθ' ἑνὴ sigillatim : δηλῶ significo, ὅτι quod Δημηγόρος Concionator καὶ et Πήλωρ Rhetor εἰμι sum δούλος servus πλῆθος multitudo.

ΚΕΦ. μς. CAP. 46.

ARGUMENTUM. Περὶ de ἐκβασίος voluntarius τελείῃ mors Καλάνος Calanus.

ΔE sed τέλος finis Καλάνος Calanus Ἰνδός Indus (sub. ἐστὶ est) ἀξίος dignus ἐπαινέω laudo : δε sed ἄλλος alius ἂν (vid. sup.) φημί dico ὅτι quod (sub. ἀξίον ἐστὶ) ἀσάμμαι admiror.

Δε autem γινομαι sum τοις talis. Καλανος Calanus σοφιστής sophista Ἰνδος Indus φραζω dico μακρά χαρῆν longum vale Ἀλεξάνδρος Alexander καὶ et Μακεδὼν Macedo καὶ et βίος vita, ὅτε quando βεβηκομαι volo ἀπολυῶ solvo αὐτὸς ipse ἐκ ex δεσμός vinculum σῶμα corpus: μὲν quidem πυρὰ pyra γίνομαι struor ἐν in καλλίστος pulcherrimus προαστεῖον suburbium Βαβυλὼν Babylon: καὶ et εἰμι sum ξύλον lignum αὐγὴ siccus, καὶ et εὖ μάλα optime ἐπιλεκτός selectus πρὸς ad εὐωδία fragrantia, κέδρος cedrus, καὶ et θύα thyā (the life-tree) καὶ et κνύφαρις cypripus καὶ et μυρσίνη myrtus καὶ et δάφνη laurus: δε sed αὐτὸς ipse γυμναζομαι exerceo εὐθὺς solitus γυμνασιὸν exercitium (δε sed αὐτὸς is εἰμι sum δρόμος cursus) ἀνέρχομαι ascendo ἐπὶ in μέσος medius πυρὰ pyra ἵσθμι sto στέφανον corono κόμη coma καλάμος arundo. Καὶ et μὲν equidem ἥλιος sol προσβαλλὼ ferio αὐτὸς is, δε sed ὁ ille προσκύνω adoro αὐτὸς is. Καὶ et αὐτὸς hic εἰμι sum συνθημα fignum Μακεδὼν Macedo εἰς ad ἐξαπλῶ accendo πυρὰ pyra. Καὶ et ὁ hic μὲν quidem δρῶ facio. Δε sed ὁ ille περιλαμβάνω corripio φλόξ flamma ἵσθμι sto ἀρεστῶς sine tremore, καὶ et ἂν non πρότερον ante ἀναβρετομαι collabor πρῖν πρὶνquam διαλυῶ dissolvo. Ἐνταῦθα tunc φημι dico Ἀλεξάνδρος Alexander ἐκπλησσομαι admiratione percellor, καὶ et ἐγὼ dico, ὅτι quod Καλανός Calanus καλῶνιζομαι supero μῆζων potentior ἀνιπαλός adversarius αὐτὸς ipse. Γὰρ enim μὲν quidem ὁ ipse διαβλεῶ contendo πρὸς cum Πόρος Porus, καὶ et

Ταξιλος Taxilas, και et Δαρειος Darius : Δι sed
Καλανος Calanus προς cum πονος dolor και et
Θανατος mors.

ΚΕΦ. μζ. CAP. 47.

ARGUMENTUM. Δια propter τις qui Αριστο-
τελης Aristoteles απολειπω relinquo Αθηνας
Athenæ.

Αριστοτελης Aristoteles οτε quando απολειπω
relinquo Αθηνας Athenæ δεος timor κρισις
judicium, προς ad ερωμενος interrogans αυλος is,
“ τις quis ειμι sum πολις civitas Αθηναιος Athe-
“ nienfis ? ” φημι alloquor, (sub. εστι) Παθιαλος
prorsus pulcher : αλλα sed εν in αυλος is, οχη
pirum επι post οχη pirum γηρασκω senesco, δε
et συκον ficus επι post συκον ficus—λειω intelli-
go συκοφαντης fycophanta. Και et προς α ο ερω-
μενος is qui interrogavit δια propter τις quis
απολειπω relinquo Αθηνας Athenæ, αποκρινομαι re-
spondeo, οτι quod ε non βελεμαι volo Αθηναιος
Athenienfis εξαμαρτανω pecco δις bis εις in φιλο-
σοφια philosophia : αιγιτομαι obscure innuo
παθος calamitas το περι Σωκρατην Socratis (see
the rule, Articulus cum περι, αμφι, καλα, προς,
et similibus &c—) και et κινδυνος periculum
καλα in αυτης ipse.

ΚΕΦ. μη. CAP. 48.

ARGUMENTUM. Περι de Τιμοθεος Timotheus
 και et αλλος alius εδεν ωφελεσμαι nihil utilitatis
 percipio υπο ex ιδιος suus ανδραγαθια forti-
 tudo.

MEN quidem Αθηναιος Atheniensis τα
 πρωτα primo (τα πρωτα is put elliptically
 for κατα τα πρωτα μερη τε χρονου primis tempori-
 bus) επαινω laudo Τιμοθεος Timotheus: δε αυ-
 tem επει postquam δοκειω videor αμαρτωιος pecco
 ος qui δοκειω decerno, αλλα veruntamen εδε
 neque φθαινων qui praevenit (i. e. pristinus)
 ανδραγαθια fortitudo ολιγον pululum σωζω servo
 αυτος is, εδε neque μεν quidem αρετη virtus προ-
 γονος atavus. Δε sed Θεμιστοκλης Themistocles
 εδεν ονημαι nihil utilitatis percipio ελε neque εκ
 ex ναυμαχια navalis pugna ο qui fuit περι apud
 Σαλαμις Salamis, ελε neque εκ ex πρεσβεια le-
 gatio εις ad Σπαρτη Sparta. Δε sed λεγω intel-
 ligo ος qui πρεσβευω legatus eo κλεπω clam
 molior τειχισις munitio Αθηναιος Atheniensis.
 Γαρ etenim κακεινος ille etiam φευγω fugio & non
 μονον solum Αθηναι Athenæ, αλλα sed και etiam
 παντας omnis Έλλας Græcia. Και et μεν quidem
 νικη victoria εν apud Πλαταιαι Plataeæ εδεν nihil
 ονημι juvo Πausανιας Pausanias Λακεδαιμονιος
 Lacedæmonius. Δε sed υπερ ob ος is qui
 καινουργω ad res novandas molior εν apud Βυζαν-

τιον Byzantium, και et νοσεν studio inficior
 Περσικος Persicus, (for the revolution which he
 meditated in Byzantium, and for his attach-
 ment to the Persian interest) ὅπερ ob ἑτος hic
 διαφθειρω amitto και etiam χάρις gratia την quam
 habuit ἐπὶ in τα πρώτα prima. Δε autem ευ-
 φημια honesta fama καλεω voco αὐλος is Χορησος
 Bonus, ἔθεν nihil ὠφελεω juvo Φωκίων Phocion,
 ἔδε neque πέντε quinque και et ἑξομηνοντία sep-
 tuaginta ἔτος annus ὅσπερ qui διαβίωω traduco
 ἔθεν nihilo ἀδικέω injuriā afficio Ἀθηναίος Athe-
 nienſis ἐν in βραχίς minimus (sub. μέγρων men-
 (surâ.) Δε sed ἐπεὶ postquam δοκεω videor πρὸς
 δίδωμι prodo Πειραιεύς Piræus Ἀντίπατρος Antipa-
 ter, Ἀθηναίος Athenienſis καλῶν ὠστω decerno
 Σανάτος mors αὐλος is.

ΚΕΦ. μθ. CAP. 49.

ARGUMENTUM. Περὶ de Φωκίων Phocion.

KAI et εἰώτε ego γινώσκω ducō ἑτος hic ἔρπον
 ὦπος Φωκίων Phocion τε (sub. uis filii)
 Φωκος Phocus (sub. εἶναι esse) καλός honestus.
 Γαρ ἐνὶ παρερχομαι advenio εἰς ad Ἀθηναίος Athe-
 nienſis, ἔσης ἐκκλησίας cum fuit concio, ἐπεὶ post-
 quam μεμφομαι queror αὐλος ille ἀνυμνονεω in-
 justè facio τις aliquis, ἐπὶ dico, πάντῃ omnino
 σοφῶς valde πεπαιδευμένως liberaliter (like a man
 who had been well educated) και et πᾶντι gravitèr,
 βελομαι volo μάλλον potius αὐλος ipse
 πᾶσιν

πασχω patior κακον malum ὑπο α συ tu, η
quam αυλος ipse δρῶω facio τι quid κακως malè
συ tu.

ΚΕΦ. ν. CAP. 50.

ARGUMENTUM. Περὶ de Κλεινίας Clinias καὶ
et Αχιλλεύς Achilles· φίλων solitus ἀναστειλλῶ
reprimο ορῆν ira μεστική musica.

Κλεινίας Clineas εἰμι sum ἀνὴρ vir σπινδαίος
honestus (sub. καίᾳ) τρόπος mos, δὲ sed
Πυθαγόρειος Pythagoreus (sub. καίᾳ) σοφία sapien-
tia. Εἰπότῃ siquando ἔτος hic προαίεσθαι delabor
eis in ορῆν ira, καὶ et εἶχεν αισθητικῶς εἰαυτῆς (vide
Cap. 14. de verbo Ἐχω cum adverbio) per-
fensit se εξαίεσθαι præcipitor eis ad θυμός iracun-
dia παραχρημα statim πρίνῃ priusquam ῥῆν ira
γίνομαι ἥο ἀναπλεῶς plenus αυλος is, καὶ et ἐπιδη-
λος manifestus ὅπως quomodo διακείμαι afficio,
ἁρμοζῶ adapto λυρά lyra κιθαρίζω psallo. Δὲ sed
πρὸς τὰς πυνθανομένας interrogantibus αἴτια causa
ἀποκρίνομαι respondeo ἐμμελῶς aptè, ὅτι quod
πραυνομαί me delenio. Δὲ sed καὶ etiam Αχιλλεύς
Achilles ὁ ille ἐν in Ἰλιάς Ilias, ὁ προσάδων qui
concinit κιθάρᾳ cithara, καὶ et αἶω induco eis in
μνήμη memoria αυλος is κλέος gloria προίερος prior
διὰ per μέλος cantus, δοκεῶ videor εἰω ego, κα-
τευναζῶ demulceo Μηνίς Ira. Γὰρ enim ὧν cum
fuit μεστικός musicus λαμβάνω capio κιθάρᾳ ci-
thara πρῶτος primus ἐκ ἐ λαφύρα spolia.

ΚΕΦ.

ΚΕΦ. ια. CAP. 51.

ARGUMENTUM. Περὶ de ῥέω dico ὑπο a Κλεο-
μενης Cleomenes ὑπὲρ de Ὅμηρος Homerus
καὶ et Ἡσίοδος Hesiodus.

ΚΛεομενης Cleomenes λέω dico Λακωνικῶς
Laconicè καὶ ex τρόπος mos επιχωριος pa-
trius, Ὅμηρος Homerus εἰμι sum ποιητής poeta Λα-
κεδαίμωνιος Lacedæmonius, λέω doceo ὡς quo-
modo χρῆν oportet πολεμῶ bello: δε sed Ἡσιο-
δος Hesiodus (sub. εἶναι ποιῆτην) Ἐιλαΐης Helotes,
λέω doceo ὡς quomodo χρῆν oportet γεωρῶ
agros colo.

ΚΕΦ. ιβ. CAP. 52.

ARGUMENTUM. Περὶ de τις quidam αποθησκω
morior ἡδεως lætè, ὅπως ut αν εἶδω video τις
quidam τεθνεως mortuus.

ΑNHP vir Μεγαλοπολῆς Megalopolita ἐξ
ex Ἀρκαδία Arcadiâ (sub. καὶ) ὄνομα νο-
men Κερκιδας Cercidas, αποθησκω morior λέω
dico πρὸς τις οικείας familiaribus, εὐθυμεομαι con-
fidero, απολυω discedo (sub. απο ε) τῇ ζῆν vitâ
(observe here, that the infinitive mood ζῆν
with the article τῇ is used as a noun; and it
is a thing very common in Greek, for the
infini-

infinitive mood to be used, and to be joined to the article in all cases) ἡδεως lætè. Γαρ enim εχω habeo (sub. ἑαυτον seipsum i. e. sum) δια in ελπις spes συγλινομαι congregior μεν quidem Πυθαγορας Pythagoras σοφος sapiens, Ἐκαταίος Hecataeus ἱστορικός historicus, δε sed Ολυμπος Olympus μουσικός musicus, δε sed Ὅμηρος Homerus ποιητής poeta: και et επι post ὅτος hic (sub. επεσσι verba) ὡς ut λόφος fabula (sub. φησι narrat) ἀπολείπω linquo ψυχήν vita.

ΚΕΦ. νγ. CAP. 53.

ARGUMENTUM. Περι de Πλάτων Plato.

Πλάτων Plato ὁ (sub. υἱός filius) Ἀριστῶν Aristō τα πρώτα primis temporibus (vide Cap. 48. τα πρώτα) ὀρμῶ animum adjicio επι ad ποιητικήν poetica (sub. τέχνη ars) και et γράφω scribo ἡρώϊκος heroicus μέτρον carmen. Εἰσα deinde καὶ λαμπρῶν uro αὐτός is ὑπερεῖδω despicio αὐτός is, ἐπεὶ postquam ἀντικρίνω comparo αὐτός is ὁ ille Ὅμηρος Homerus, ὄραω video ἡττώμαι superior καὶα πολὺ (sub. μέτρον mensura) longè. Οὖν igitur ἐπιτιθέμαι aggredior τραγωδία tragœdia, και et δη scilicet και etiam ἐρᾷζομαι compono Τετραλογία Tetralogia (i. e. a collection of four Dramas, the last of which was Satyric, like the Cyclops of Euripides; the only

only one that remains of the antients. Modern Editors of Greek Tragedies have used the words Τριλογία, Τέτραλογία, Πενταλογία, according to the number of Plays they published. *Burton's* Πενταλογία, republished by *Burgess*, is a work that does honour to the accuracy, penetration, and learning of the Editor.) και et εμελλεν αγωνιεισθαι certaturus erat (de verbo μελλω vid. sup.) ηδη jam διδωμι do ποιημα poema υποκριτης histrio. Δε sed προ ante Διονυσια Bacchanalia παρέρχμαι egredior ακούω audio. Σωκράτης Socrates, και et άπαξ semel αίρω capio υπο a Σειρην suavitas εκένω is, & non μονον solum αφίστημι abstineo τότε tunc αγωνισμα certamen, αλλά sed και etiam τελεως prorsus απορριπίω abjicio το γραφειν studium scribendi τραγωδια tragœdia, και et αποδυομαι me paro (this verb is metaphorically used, and is taken from the custom of wrestlers, who stript for the contest,) επι ad φιλοσοφια philosophia.

ΚΕΦ. ιδ. CAP. 54.

ARGUMENTUM. Ὅτι quòd μὲν quidem ἐνίοτε
interdum μήτε non etiam ἐν in θανάτῳ mors
ἐστὶ licet (this is an elliptical expression) for
ἐστὶ ἐξουσία est potestas) κακῷ malus ἀναπαύω
quiesco.

A PA igitur ὅδε non etiam το ἀποθανεῖν (de
infinitivis modis vid. sup.) mors οὐκ ἐμὶ
σὺν κερδῷ lucrum κακῷ malus, ἐπεὶ quoniam
μήτε non ἀναπαύομαι quiesco τότε tunc. Ἀλλὰ
sed ἢ vel πάντεως omnino ἀμοιρεῶ careo ταφῇ
sepultura, ἢ vel καὶ etiam εἰάν τις φθασῶσι ταφέντες
prius sepulti sint (φθασῶσι comes from the
verb φθαίνω, which, among other significations,
is rendered also Prævenio; but, when joined
to a participle, as φθασῶσι ταφέντες, the verb is
rendered by Prius and the participle as a
verb) ὁμῶς nihilominus ἐκπιπῶ decido ἐκ ex
(i. e. amitto) καὶ etiam τελευταῖος supremus
τιμῇ honor καὶ et ὅρμῳ statio κοινῇ communis
πᾶς omnis σῶμα corpus, (repete ἐκπιπίσσι) καὶ
etiam ἐκείθεν de hâc. Γεν sic Ἐπιτιμήδης Epiti-
medes φημι dico Λακεδαιμονιῷ Lacedæmonius
& non μόνον solum ἀποκτείνω interficio λιμῷ fa-
mes Πausανίας Pausanias Μηδίζω Medis faveo,
ἀλλὰ γὰρ καὶ sed etiam ἐκβάλλω ejicio νεκρὸν ca-
daver αὐτῷ is ἐκτὸς extra ὅρμῳ terminus.

ΚΕΦ.

ΚΕΦ. VΕ. CAP. 55.

ARGUMENTUM. Περὶ de γερῶν senex Κεῖ-
Cæus, βαπτομαι tingo θριξ crinis.

ΚΕΙΟΣ Cæus ἀνὴρ vir ἀφικνεομαι venio εἰς
ad Λακεδαιμόνιν Lacedæmon, ὧν qui fuit
ἤδη jam γερῶν senex, μὲν quidem (sub. καὶ
quoad) ἀλλ᾽ alius ἀλαζων jactator, δε etiam
αἰδεομαι pudeo ἐπὶ ob γηρας senectus, καὶ et
διὰ propter ἕτῃ hic πειραομαι conor ἀφανίζω
celo βαφή tinctura θριξ crinis ὧν qui fuit πολί-
canus. Οὖν igitur παρέρχομαι prodeo εἰς ad Λακε-
δαιμόνιν Lacedæmonius, καὶ et ὑποφαίνω of-
tendo τοσαύτῃ talis κεφαλῇ caput, ἐπὶ dico ἐκεῖν
hic ὑπὲρ propter ὅς qui καὶ etiam ἀφικνεομαι
venio. Οὖν igitur Ἀρχίδαμῳ Archidamus βα-
σιλεὺς rex Λακεδαιμόνιν Lacedæmonius ἀνίστημι
assurgo, φημι dico, δε quidem τις quis ὕψης sanus
αὐτῷ hic ἀν εἴπῃ possit dicere, ὅς qui περιφέρω
circumfero ψευδῶς mendacium ἢ non μόνον
solum ἐπὶ in ψυχῇ animus, ἀλλὰ sed καὶ etiam
ἐπὶ in κεφαλῇ caput? Καὶ et ἐξωθεώ rejicio
λεβομαι dicor ὑπο ab αὐτῷ is, διαβαλλω redarguo
τροπῶ ingenium Κεῖ Cæus ἐξ e ὅς qui ὁραομαι
video.

ΚΕΦ. 15. CAP. 56.

ARGUMENTUM. Αποφθεγμα dictum sententio-
sum (the word Αποφθεγμα was applied first
of all to the short sayings of the Lacedæ-
monians, who were remarkable for speaking
prest and concise sentences: from thence
any short sayings in common were so called
Αποφθεγµατα Apophthegms) Λυσανδρῶ Ly-
sander, ἢ vel Φιλίππῶ Philippus περὶ de
Επιτορκία perjurium.

ΔΕΙ oportet εξαπαλῶ decipio παῖς puer
αστραλῶ talus, δε autem ἀνὴρ vir ὅρι
juramentum. Οἱ μὲν alii quidem λέγω fero ὁ hic
ἐμὶ sum λόγῳ dictum Λυσανδρῶ Lysander: οἱ δὲ
alii autem Φιλίππῶ Philippus Μακεδὼν Macedo.
ΔΕ sed ὅποῖον utercunque ἀνὴρ sit, γε quidem
καλῶ ex ἐμῶ meus γνώμη sententia ἐκ non λέγομαι
dicor ὁρθῶς rectè. Καὶ et ἴσως fortasse, & non
(sub. ἐστὶ est) παραδοξῶ mirabilis εἰ si αὐτῶ idem
μὴ non ἀρεσκῶ placeo ἐγὼ ego καὶ ac Λυσανδρῶ
Lysander. Μὲν γὰρ equidem enim ὁ ille τυραν-
νῶ tyrannus sum: δε sed ὡς ut ἐγὼ ego φρονέω
sentio, (sub. ἐστὶ est) δηλῶ manifestus ἐξ ἐοῦ
qui (sub. αἰτίων causis) λέγομαι dicor μὴ non ἀρεσκῶ
placeo ἐγὼ ego.

ΚΕΦ. 12. CAP. 57.

ARGUMENTUM. Πως quomodo Μακαρεus Macareus τιμωρεω punio ὑπο a Θεῷ Deus ὑπερ ob απηνεια crudelitas εαυτης ejus.

ANHP vir Μιτυληναιος Mitylenensis (sub. καλα) ονομα nomen Μακαρεus Macareus, ιερεus sacerdos Διονυσος Bacchus, μεν quidem ὅσα ιδειν quoad visum (this must be an elliptical expression, for ὅσα εξην ιδειν quæcunque licuit videre) εἶτις hic εἰμι sum παρὰ mitis και et επιεικης æquus, δε sed (sub. αληθως; revera ην erat) τε μαλιστα longissimè ανοσιος scelestus ανθρωπος homo. Δε sed ξενος hospes ηκω venio παρὰ ad αυτης is, και et διδωμι do αυτης is παρακαταθηκη depositum, πολληθις magna vis χρυσιον aurum, ο Μακαρεus Macareus διασκάπτω effodio γη terra καλορυσσω sepelio το χρυσιον aurum εν in μυχο recessus ανακτορον templum. Δε sed ξενος hospes αφικνεομαι revertor χρονος tempus απαλειω reposco χρυσιον aurum: δε sed ο ille εισαγω introduco ενδον intus, ὡς quasi αποδιδωμι reddo, κατασφαττω interficio, και et ανоруττω effodio χρυσιον aurum δε autem καταλιθηναι defodio ξενος hospes ανι pro αυτης is. Και et οιομαι puto εἶτω sic λανθανω lateo και etiam Θεῷ Deus, ὡς περ ut (sub. ελαθεν latuit) ανθρωπος homo. Πλην vero ποθεν e quibusdam modis (by some means or another) εἶτις hic οκ non απαυλαω evenio ταυτη

fic (ταύτη is used, for εν ταύτῃ ὁδῷ, hacce viâ, vel hâc ratione.) Δε sed χρόνῳ tempus ολίγῳ parvus διερχομαι interjicior, μὲν quidem τριετηρίς festum triennalis Θεῷ Deus ἀφικνεομαι adsum: δε sed ὁ ille θυω sacrificio μεγαλοπρεπῶς magnificè. Καί et μὲν quidem ὁ ille ἐχω occupor (ἐχεν is here used elliptically, for εἶχε σπᾶδην studium habuit) περὶ in βακχεία bacchoatio (vel in Origiiis celebrandis.) Δε sed παῖς filius αὐτοῦ is ὧν qui fuit δύο duo, ἀπολείπομαι relinquo ενδὸν intus ἐν in οἰκίᾳ domus, καί et μιμεομαι imitor ἱερῆρῖα sacerdotalis immolatio πατήρ pater, προσερχομαι accedo βωμῷ ara πατέρω pater-nus ἐμπυρον victima (ἐμπυρον signifies any thing which is laid on the fire: in speaking of religious ceremonies we understand θυμα sacrificium vel victima, and hence it is that ἐμπυρον by itself is rendered victima) ἐτι adhuc καιομένῳ ardens. Καί et μὲν quidem ὁ νεώτερος junior παρ-εχω præbeo τραχήλῳ collum: δε sed ὁ πρεσβύτερος senior εὕρισκω invenio σφᾶλις culter ἀμελεομαι temerè positus αποκτείνω interficio ἀδελφός fra-ter. Δε sed ὅς ille καὶ in οἰκίᾳ domus εἶδω vi-deo, ἀναβοᾶω exclamo. Καί et μήτηρ mater ἀκῶ audio βοή clamor ἐκπηδάω exsilio καί et δι-αομαι specto ὁ alius μὲν quidem νεκρός mortuus, ὁ alter δε autem ἐτι adhuc κατέχω teneo σφᾶλις culter αἵμασσω cruento, ἀρπάζω abripio σχίζα fissile lignum, ἡμικαύτος semiuustus, ἔτος hic ἀπο-κτείνω interficio παῖς filius. Δε sed ἀγγελία nun- cium ἦκω venio πρὸς ad Μακάρεϋ Macareus.

Και et απολειπω relinquo τελειη ritus, ὡς ut εχω
 fum, συν cum ορη ira και et θυμος furor επηδαν
 infilio εις in οικια domus και et κτενω interficio
 γυνη uxor ιαυλς sui-ipsius (it must be here
 rendered by suus) θυρσος thyrsus ὃς qui καλεχω
 gesto. Ουν igitur τα τολμηθεντα ausa (sc. τα
 πραγματα ταλμηθεντα the actions which they had
 dared to perpetrate) γινομαι fio εκπυστος ex-
 auditus εις inter πας omnis. Και et Μακαρευς
 Macareus συλλαμβανω comprehendo και et σβε-
 βλω tormentis crucio, ὁμολοεω confiteor ὅσα
 quæ δρω facio εν in ανηκτορον templum: δε
 sed εν in αυλος ipse κολασις supplicium απορεηγ-
 νυμι emitto ψυχη anima. Δε sed ὁ ille σφατλω
 interficio παρανομως præter leges, ηλθε δια τιμης
 in honore habitus est δημοσια publicè, και et
 θαπτω sepelio, Θεος Deus προσλατλω impero. Ουν
 igitur Μακαρευς Macareus τιω solvo δικη pœna
 s non μεμπτος incusandus (δη scilicet ετος hic
 (sub. ην erat) το ποιητικον quod Poeta dicit) τε
 et συν cum κεφαλη caput ιαυλς sui-ipsius, και et
 ὁ ille γυνη uxor και εν και atque etiam προσει
 præterea ὁ ille παις filius.

ΚΕΦ. ιη. CAP. 58.

ARGUMENTUM. Περὶ de μειωσις diminutio
καὶ et φθορά corruptio πρᾶγμα res καὶ et
κοσμος mundus αὐτος ipse.

ΟΤΑΝ nil ὅτι adhuc θαυμάζω miror, εἰ ἢ
ἢ φύσις natura ἄνθρωπος homo ὧν qui est
θνητός mortalis καὶ et εφημέρος in diem vivens
ἀναγκάζω cogo αὐτός is φθίρομαι intereo, ὅπως
siquidem ὁρᾶω video καὶ etiam πόταμος fluvius
ἐπιλείπω deficio καὶ et ακούω audio ὑψηλός al-
tissimus ὄρος mons καὶ etiam ἐκεῖνος ille μῆκος di-
minuo. Ὁ πλεὺν navigator γὰρ scilicet φημι
dico (sub. εἶναι licere) ὁρᾶω video Αἴνη Æina
ἐξ ἑ ἐλασσών minor (sub. διαστήματος intervallo)
ἢ quam βλέπω conspicio πρὸ τῆς ante (sub. χρό-
νου.)—Δε autem (sub. φασι ferunt) καὶ etiam
Παρθένος Parnassus πάσχω patior αὐτός hic ἑστὸς
ipse καὶ et Ὀλύμπος Olympus Πιερίκος Piericus.
Δε sed ὁ δοκῶν qui videtur κάλιστα θεωρῶ considero
φύσις natura ὅλος omnis, λέγω assero καὶ etiam
κοσμος mundus αὐτός ipse διαφθερῶ corrumpo.

ΚΕΦ. νθ. CAP. 59.

ARGUMENTUM. Πως quomodo Πεισιστράτης Pifistratus χραομαι tracto πολίτης civis εαυτς sui-ipsius (to be rendered by suus.)

Πεισιστράτης Pifistratus, ὅτε quando γινομαι fio
 εἰς κράτης compos αρχῇ imperium, μετα-
 πιμπομαι arcesso αποσχολιαζων otiosus ἐν in ἀγορῇ
 forum, καὶ et πυνθανομαι interrogo, τις quis
 δηποτε scilicet εἰμι sum αἰσιον causa ὁ hic αὐτος
 is ἀλυνω otiosus oberro (it is hardly possible
 to render τς ἀλυειν αυτς, or any infinitive
 mood with an article and accusative case,
 verbatim in Latin—we may say in English
 “OF THIS THEIR WANDERING ABOUT IDLE.”)
 Καὶ et ἐπιτεσω addo, εἰ si μὲν quidem ζευςος ju-
 mentum συ tu θνησκω morior, λαμβανω accipio
 παρὰ α εἰω ego ἀπειμι abeo καὶ et ἐρταζομαι
 operor: δε autem εἰ si ἀπορεω indigeo σπέρμα
 semen, γινομαι sum συ tu παρὰ α εἰω ego.
 Δειδω timeo, μὴ ne σχολῇ otium ἄτος hic τιλῶ
 pario ἐπίβλην infidiae.

ΚΕΦ. ζ. CAP. 60.

ARGUMENTUM. Περὶ de Αληθείᾳ Veritas καὶ
 et Εὐερίστει Beneficium.

Πυθαγόρας Pythagoras λέγω dico, ὅτις hic duo
 duo δίδωμι do ex a Θεός Deus ἄνθρωπος
 homo καλλίστος optimus (sub. πάντων omnium)
 το Αληθεύειν verum dicere καὶ et το Εὐερίσειν Be-
 nefacere; καὶ et προστίθημι addo, ὅτι quod καὶ
 etiam ἑκάτερος uterque εἰκώ similis sum ἐφ' ὃ
 factum Θεός Deus.

ΚΕΦ. ζα. CAP. 61.

ARGUMENTUM. Περὶ de Θηραμένης Thera-
 ménēs.

Θηραμένης Theramenes τυχεῖν sum διατρίβω
 commoror ἐν in τῇ quidam οἰκίᾳ domus.
 Εἰς deinde ἐπεὶ postquam προσέρχομαι prodeo
 αὐτὸς is, παραχρῆμα statim ἐκεῖνος ille κατεφερομαι
 lapsu corruo. Καὶ et μὲν quidem Ἀθηναῖος
 Atheniensis περιφυμῶ amplector ἀλλαχόθεν alii
 aliunde συνιδομαι gratulor αὐτὸς ille ἐπὶ ob σω-
 τηρία salus παροδοξός mirabilis: ὁ δὲ ille autem
 ἀποκρίνομαι respondeo παρὰ prae-ter ἐλπίς expec-
 tatio πᾶς omnis: ὦ Ζεὺς Jupiter, εἰ in τις quis
 καιρός tempus φυλάττω servo εἰώ ego? Καὶ et
 μέγα

μετα post & non πολὺς longus χρόνος tempus
 ἀναιρεομαι interficior ὑπο α οἱ Τριακοῖα Triginta
 illi (the Thirty Tyrants of Athens,) καὶ α-
 ναικαζω cogo τινω bibo κανειον cicuta.

ΚΕΦ. ξς. CAP. 62.

ARGUMENTUM. Περὶ de Ροια malum Pu-
 nicum (a pomegranate) μεσας magnus δωρεω
 dono βασιλεὺς rex Περσῆς Persa.

MΙΣΗΣ Mises προσκομιζω adfero μέστος
 maximus ροια malumgranatum ἐπὶ in
 λικνον canistrum Ἀρταξερξῆς Artaxerxes ἐλαυνω
 iter facio (sub. εἰς ad) Περσῆς Persis. Οὐν igitur
 βασιλεὺς rex υπερηπληστομαι admodum miror
 μέστος magnitudo αὐτός is, φημι dico, ἐκ ε ποιος
 qui παραδεισος hortus λαμβανω capio φερω fero
 ἔτος hic δωρον donum εἶω ego? Δε sed ὁ ille ἐπὶ
 dico, ὅτι quodd (sub. λαδων εφερε) οἰκοθεν domo,
 καὶ εἰ ἐκ ἐκ γεωργία agricultura αὐτός is (αὐτός
 must be here rendered by suus (sub. βασιλεὺς
 rex) ὑπερηδομαι valde lætor : καὶ et μὲν quidem
 πεμπω mitto βασιλικός regius δωρον donum αὐτός
 is καὶ et ἐπεπω insuper dico: Νη etiam per
 Μιθρας sol, ὕτος hic ἀνὴρ vir ἐκ ἐκ οὗτος hic ἐπι-
 μελεια industria, γε quidem καὶ α ex εμος meus
 κρίσις iudicium, δυναμαι possum καὶ etiam ποιεω
 reddo πόλις civitas μεσας magnus ἐκ ἐκ μικρός
 parvus. Δε sed ἔτος hic λόγος sermo εοικε vi-
 detur ὁμολογεω confiteor, ὅτι quodd πᾶς omnis

ἐκ ἐκ ἐπιμελεία cura καὶ et διαρκῆς continuus
 φρονίς sollicitudo καὶ et σπουδὴ diligentia ἀνε-
 λήπης haud intermissus, ἀν δυνάμει possum γίνο-
 μαι sio κρείττων praestantior καὶ etiam τῶν quam
 quæ sunt καὶ ex φύσιν natura.

ΚΕΦ. ξγ. C A P. 63.

ARGUMENTUM. Ὅτι quòd Αἰγυπῖος Ægyptius
 (sub. εἰσι sunt) κατῆρος patiens ἐν in βασανος
 tormentum: καὶ et περὶ de γυνὴ mulier Ἰνδος
 Indus.

ΦΗΜΙ fero, Αἰγυπῖος Ægyptius δεινῶς mire
 ἐγκατέρω patienter fero βασανος tormen-
 tum, καὶ et ὅτι quòd Αἰγυπῖος Ægyptius ἀνὴρ
 vir σπρεβλω tormentis crucio, θάττον citius θνη-
 κω morior, ἢ quam ὁμολογεῶ confiteor ἀληθῆς
 verus. Δε sed παρὰ apud Ἰνδος Indus γυνὴ
 uxor ὑπομένω sustineo αὐτός idem πυρ ignis (sub.
 συν cum) ἀνὴρ vir ἀποθάνων mortuus. Δε sed
 γυνὴ uxor ἀνὴρ vir (sub. ἀποθανόντος mortui)
 φιλοδιμερομαι ambitiosè contendo περὶ de εἶτος hic,
 καὶ et ὁ λαχὼν qui obtinet κληρὸς sors συγκαίνομαι
 comburor.

ΚΕΦ. ξδ. CAP. 64.

ARGUMENTUM. Τίς quis Διογενής Diogenes
λέγω dico περὶ de Μεγαρέως Megarenfis.

Διογενής Diogenes Σινωπεύς Sinopenfis λέγω
dico πολλός multus, διαβάλλω redarguo
αμαθία ignorantia καὶ et ἀπαιδευσία incitia Με-
γαρέως Megarenfis: καὶ et βελομαι volo εἰμι sum
κρίως aries ἀνὴρ vir Μεγαρέως Megarenfis μάλλον
potius ἢ quam υἱός filius. Δὴ scilicet αἰνιττομαι
obscure innuo, ὅτι quod Μεγαρέως Megarenfis
ποιεῖσθαι gero πρόνοια cura θρεμμα pecus, δὲ sed
ἐχὼ non παῖς filius.

ΚΕΦ. ξε. CAP. 65.

ARGUMENTUM. Περιγῆσις descriptio Τεμπῆ
Tempe Θεσσαλικός Thessalicus.

ΟΤΝ ergo φερε age καὶ et διαγράψω describo
καὶ et διαπλάσσω effingo τα καλεμένα quæ
vocantur Τεμπῆ Tempe Θεσσαλικός Thessalicus
λόγος oratio. Γαρ enim λόγος oratio, εἰαν si ἐχῶ
habeo δύναμις vis φραστικός qui explicare potest,
(q. d. Description that is expressive and fully
drawn is acknowledged to be as capable
of representing any thing, as Painting itself,
or any other manual art) ὁμολογεῖσθαι per
consensum ducor δεικνύμι represento ὅσοι
F qui-

quicunque βελομαι volo μηδεν nihil ασθενεστέρον
 imbecillius ἀνὴρ vir δεινός peritus καλὰ in χειρὲρ-
 γία manualis artificium. Εἰμι sum δὴ igitur
 χώρας regio κείμενος situs μέταξυ inter τε et
 Ὀλυμπος Olympus καὶ et Ὀσσα Ossa. Δε sed
 οὗτος hic εἰμι sum ὄρος mons ὑπερυψηλός admo-
 dum altus, καὶ et διασχίζω disjungo οἶον quasi
 ὑπὸ α τὶς quidam θεῖος divinus φρονίς cura, καὶ
 et δεχομαι complector χωρίον locus μέσος me-
 dius: μήκος longitudo ὅς qui μὲν quidem διηκῶ
 porrigor ἐπὶ ad τεσσαρακοντα quadraginta στάδιος
 stadium (about five miles) γε sed μὲν pro-
 fecto πλάτος latitudo εἰμι sum μὲν quidem τῇ
 in hac parte (sub. μεριδι) πλεθρὸν jugerum, δε
 sed τῇ in illâ ὀλίγω paulo πλεον plus. Δε sed ὁ
 (sub. ποταμός fluvius) καλούμενος dictus Πηνειός
 Peneus διαρρέω interfluo μέσος medius αὐτός is,
 δε καὶ et etiam λοιπός reliquus ποταμός fluvius
 συρρέω confloο εἰς in οὗτος hic, καὶ et ἀνακοινοῦμαι
 communico ὕδωρ aqua αὐτός is, καὶ et ἐκεῖνος ille
 ἐργαζομαι facio Πηνειός Peneus μέγας magnus.
 Δε sed τόπος locus οὗτος hic ἐχω habeo διατρίβη
 secessus (arbours and resting places) ποικίλος
 varius καὶ et πανόδαπος omnis generis, ἐργὸν
 ὄρυς ex non ἀνθρωπίνος humanus χεὶρ manus,
 ἀλλὰ sed αὐτομάτος spontaneous φύσις natura, τότε
 tunc φιλοδιμερομαι ambitiosè contendo εἰς ad καλ-
 λος pulchritudo, ὅτε quando χώρας locus λαμ-
 βάνω accipio γενεσίς origo. Γὰρ enim μὲν qui-
 δὲν κίτλος hedera πολλὸς multus καὶ et ἐν μεγάλα
 admodum λασιός densus ἐνακμαζῶ vigeo καὶ et
 θαλλῶ

θαλλω floreo και et ανερω sursum repo καί τε in
 ύψηλος altus δένδρον arbor δίκην more (pro καί τε
 δίκην) ευγενής generosus αμπελος vitis, και et
 συμφυω adnascor αῖλος is: δε et (sub. εἴη est)
 πολλος multus σμιλαξ smilax (called by Bota-
 nists, Oriental Bind-weed) ὅς qui μὲν qui-
 dem αναβρεχω adrepo προς in αῖλος ipse πάρος
 collis, και et ἐπισκιάζω inumbro πείρα saxum,
 και et μὲν quidem ἐκεῖνος ille ὑπολανθάνω subter
 lateo: δε sed πᾶς omnis ὁραομαι videor χλοάζων
 viridans, και et εἰμι sum Πανηγυρίς spectaculum
 ὀφθαλμος oculus (i. e. there is a collection of
 fights which please the eyes.) Δε sed ἐν in
 αῖλος ipse λείος planus (sub. χωρος locus) και et
 καθημένος demissus, τε etiam εἰμι sum αἰσος ne-
 mus ποικίλος varius, και et συνεχής continuus
 ὑποδρομή recessus (an arched bower) ἡδίστος
 gratissimus καλαγωγίον receptaculum ὁδοίπορος
 viator καλαφεύγω confugio ἐν in ὥρα hora (the
 season) θερος æstas, ὅς qui και etiam δίδωμι
 præbeo ασμένως suaviter ψυχαομαι refrigeror.
 Δε και atque etiam συχνος creber κρήνη fons
 διαρρεω perfluo, και et ραμα lympha ὕδωρ aqua
 ψυχρος frigidus και et ἡδίστος gratissimus πινω bi-
 bo ἐπιρρεω influo. Δε sed λεγέσθαι fertur οὗτος hic
 ὕδωρ aqua και etiam εἰμι sum αγαθον bonum (in
 the same manner as the Latins understand
 NEGOTIUM, the Greeks do χρημα, with
 which αγαθον agrees in this place) λουσαμειος
 lavans, και et συμβαλλομαι confero εἰς ad ὑγεια
 sanitas αῖλος is. Δε και et etiam ὀρνις avis

διασπείρομαι dispergor ἄλλος alius ἄλλη alio in
 loco (some in one place, and some in ano-
 ther) καὶ etiam ὅς qui sum μαλίστα præcipuè
 μυσικός musicus, καλᾶδω concino, καὶ et εὐ μαλᾶ
 admodum ἐσθίῳ oblecto ἀκοῇ auris καὶ et παρὰ-
 πέμπω deduco ἀπονῶς sine labore καὶ et συν-
 cum ἡδονῇ lætitia, ἀφανίζω levo καμάτος labor
 παρέρμαι prætereo δια per μέλος modulario. Δε
 sed παρὰ ad ἐκάτερος uterque (sub. χωρῖτα locos,
 vel μέρη partes) πῶταμος fluvius εἰμι sum προει-
 ρημένος prædictus διάκριση secessus, καὶ et ἀνα-
 παύλη locus quiescendi. Δε sed πῶταμος flu-
 vius Πηνειὸς Peneus ἐρχομαι incedo δια per
 μέσος medius Τεμπή Tempe, σχολή quies καὶ et
 πρᾶως leniter προεῖμαι profluo, δίκην instar ἐλαίου
 oleum. Δε sed κατὰ super αὐλός is πολλός
 multus σκία umbra τινδομαι orior ex ex δένδρον
 arbor παραφυῶ juxta plantor καὶ et κλάδος ra-
 mus ἐξηρτημένος dependens: ὥς ita ut ἐπὶ in
 πλείστον maximâ parte (sub. μέρος) ἡμερᾶ dies
 αὐλός is προσηκὼν projectus ἀποστήγω arceo αἴθνη
 radius Solis, καὶ et παρέρχω præsto πλεὼν navi-
 gans πλοὸς navigatio κατὰ per ψυχρός frigus. Δε
 sed πᾶς omnis λεῖος populus περίοικος vicinus
 συνέρμαι convenio, ἄλλος alius συν cum ἄλλος alius,
 καὶ et θυῶ sacrifico, καὶ et ποιεῶ facio συνῆσαι
 convivium, καὶ et συμπίνω comeffor. Ἀλλ' sci-
 licet οὐν igitur θυὼν qui sacrificat καὶ et καθά-
 ριζομαι res divinas perago συνεχῶς continuò ὡν
 existens (i. e. quum sunt) πολλός multus,
 εἰκότως ut probabile est ἡδιστός suavissimus ὁσμή
 odor

odor συμπαραμαρβίω simul accomitor και et βα-
 διζων ambulans και et πλεων navigans. Ούτως
 sic ara igitur τιμη cultus διαρκης continuus, η
 quæ est περι erga το Κρείττον Deum, εκθειω con-
 secro τοπος locus. Ενλαυθα ibi παϊς filius Θετ-
 ταλος Theffalus φημι dico, και etiam Απολλων
 Apollo Πυθιος Pythius καθαιρομαι se purgo (ob-
 serve here the middle verb in its first and
 most peculiar sense: it implies both action
 and passion: καθαιρω the active verb signifies,
 to "PURIFY ANOTHER THING OR PER-
 "SON;" καθαιρομαι the middle verb signifies,
 TO PURIFY ONE'S SELF: so again below:
 στεφανω is, TO CROWN ANOTHER; στεφανομαι
 TO CROWN ONE'S SELF). καλα ex προσλαγμα
 mandatum Ζευς Jupiter, οτε quum καλασσοξενω
 sagittâ configo Πυθων Python δρακων serpens
 ετι adhuc φυλαττω teneo Δελφοι Delphi, Γη terra
 εχων habens μαντειον oraculum. (sub. φασι fe-
 runt.) Παϊς filius Ζευς Jupiter και et Λητώ La-
 tona στεφανομαι se coronō ex ex ούτος hic δαφνη
 laurus Τεμπικος Tempicus, και et λαμβανω sumō
 κλαδος ramus (ex ex δαφνη laurus αυτης ibi) εις
 in χείρ manus δεξις dexter, ερχομαι venio εις
 ad Δελφοι Delphi και et παραλαμβάνω occupo
 μαντειον oraculum. Δε sed ειμαι sum και etiam
 βωμος ara εν in αυτος ipse τοπος locus, εν in ος
 qui και et στεφανομαι se coronō και et αναιρω au-
 fero κλαδος ramus. Και et ετι adhuc και etiam
 νυν nunc εννατος nonus εις annus Δελφοι Del-
 phi περιπω mitto ευγενής generosus παϊς puer,

καὶ et Ἀρχιεὺς Sacrorum praefectus, εἰς unus
 ἔ fui αὐλὸς ipse : δε sed ὁ ille παραγινομαι advenio
 καὶ et θυὸν sacrificio ἐν in Τεμπῇ Tempe μεγαλο-
 πρέπως magnifice, ἀπειμὶ abeo παλιν rursus, δια-
 πλέκωnecto στεφανὸς corona ἀπὸ ε αὐλὸς idem
 δαφνὴ laurus, ἀπὸ a ὅσπερ qui καὶ etiam Θεὸς.
 Deus ἐραὼ amo τότε tunc στεφανοομαι se coronō.
 Καὶ et ἐρχομαι venio ἐκεῖνος is ὁδὸς via, ὅς qui
 μὲν quidem καλεομαι vocor Πυθίης Pythias, δε
 sed φέρω duco διὰ per Θεσσαλίᾳ Thessalia καὶ et
 Πελαγονίᾳ Pelagonia, καὶ et οἶα Oeta, καὶ et
 χώρα regio Αἰνιανῆς Aenianes, καὶ et ὁ is Μηλίων
 Melienses, καὶ et Δωριέων Dorienfes, καὶ et
 Λοκροῖ Locri Ἑσπερίων Hesperii. Οὗτος hic δε
 quidem καὶ etiam παρὰπεμπὼ deduco αὐλὸς ille
 (sub. παιδᾶς) συν cum αἰδῶς reverentia καὶ et
 τιμῇ honor, ἔδεν nihilὸ ἤττον minus ἡπερὺν quam
 ἐκείνοι οἱ illi ipse τιμᾶω veneror ὁ νομίζω is qui
 fert ἱερὸν sacrum αὐλὸς iste ἑστὸς idem Θεὸς Deus
 ἐξ ex Ὑπερβορείων Hyperboreus.

Καὶ μὲν καὶ atque etiam quidem τὰ Πυθίᾳ
 Pythia (the Pythian games) δίδωμι do στεφανὸς
 corona ἐκ ex ἑστὸς hic δαφνὴ laurus νικῶν vincens.
 Καὶ et νῦν nunc μὲν οὖν igitur τοσαύτὸς tantus ῥίω
 dico ἐγὼ ego ὑπὲρ de Τεμπῇ Tempe ἐν in Θε-
 σσαλίᾳ Thessalia.

ΚΕΦ. 66. CAP. 66.

ARGUMENTUM. Πως quomodo Ανταλκιδας Antalcidas ελεγχω reprehendo δωρον donum βαπτω tingo μυρον unguentum, πεμπω mitto αυλος is.

Ο Βασιλευς rex Persae Persa (γαρ enim βασιλευς βασις volo. επω narro συ tu τις aliquis φαιδρος festivus) βαπτω tingo στεφανος corona εις in μυρον unguentum: (δε sed στεφανος corona διαπλεκωnecto ροδον rosa) πεμπω mitto Ανταλκιδας Antalcidas πρεσβευω legationem obeo υπερ de ειρηνη pax προς apud αυλος is. Ο δε ille autem φημι dico, μεν equidem δεχομαι accipio δωρον donum και et επαινω laudo φιλοφροσυνη benevolentia: δε sed απολυμι perdo οσμη odor ροδον rosa, και et ευωδια fragrantia φυσικη natura δια per κισθηλια adulterium εκ ex τεχνη ars.

ΚΕΦ. 67. CAP. 67.

ARGUMENTUM. Περι de οικητης domesticus servus Διογενης Diogenes διασπαω discerpo υπα a κυων canis.

ΗΝΙΚΑ quando Διογενης Diogenes απολειπω relinquo πατρις patria, εις unus οικητης domesticus servus αυλος is, ονομα nomen (sub. καλα) Μανης Manes, ακολουθει sequor: δε
4 qui

qui & non φερῶ fero διαίριβη commoratio μέλα
cum αὐτός is, αποδραῶ aufugio. Δε sed τις
quidam πρότερον hortor ζήλω quæro αὐτός is,
φημι dico: οὐκ nonne (sub. ἢ sit) αἰσχυρός turpis
Μανῆς Manes μή non δεομαι egeo Διογενῆς Dio-
genes, δε sed Διογενῆς Diogenes (sub. δεῖσθαι.)
Μανῆς Manes? Δε sed ἔτος hic οἰκίῃς servus
αλαομαι vagor εἰς ad Δελφοί Delphi, διασπαῶ di-
lanio ὑπό a κυῶν canis ἐκίῳ persolvo δίκη pœna
ονομα nomen δεσπότης dominus, αὐθ' ὧν propterea
quod (this is an Attic ellipsis, for αὐτί ἐκείνων
παραγμάτων δι' αὐτὸν) αποδραῶ aufugio.

ΚΕΦ. ξη. C A P. 68.

ARGUMENTUM. Πως quomodo Μέτων Meton
ρυομαι libero ἑαυτῆς sui-ipsius ἐξοδος expeditio,
καὶ et περὶ de μανία insania Οδυσσεύς Ulysses.

METON Meton ἀστρονομός astronomus στρα-
τεύμα exercitus Ἀθηναῖος Atheniensis
μελλῶν πλεῖν navigaturus ἤδη jam ἐπὶ ad Σικελίαν
Sicilia, καὶ etiam αὐτός ipse εἰμι sum εἰς unus
κατάλογος catalogus. Δε sed ἐπιστάμαι scio σα-
φῶς evidenter τυχῇ fortuna μελλῶν futurus, δεῖδω
timeo πλεῖς navigatio καὶ et σπευδῶ valdè cupio
ρυομαι libero ἑαυτῆς sui-ipsius ἐξοδος expeditio,
φυλαττομαι vito. Δε sed ἐπεὶ postquam πράττω
efficio οὐδὲν nihil, ὑποκρίνομαι simulo μανία in-
sania, καὶ et μὲν quidem δράω facio πολλὰς
multas

multus καὶ et ἄλλος alius, βελομαι volo πιστομαι
 confirmo δοξα opinio νοσος morbus: δε sed ἐν
 inter ὁ hic, καὶ etiam καταπρηθω uro συνοικια
 conjuncta domicilia αὐλος is. Δε sed ἑστος hic
 γείνιαι vicinus sum Ποικιλῇ Pœcila (sub. στοα
 porticus. The Ποικιλῇ was a gallery at
 Athens, in which was painted by Polygnotus
 the famous battle of Marathon) καὶ et ἀρχων
 princeps ἐκ ex ἑστος hic ἀφίημι dimitto αὐλος is.
 Καὶ et Μέλων Meton δοκῶ videor ἐγὼ ego ὑπο-
 κρινομαι simulo μανία infania ἀμεινον melius Οδυσ-
 σεὺς Ulysses Ἰθακησίου Ithacensis: γὰρ enim μὲν
 quidem Παλαμῆδης Palamedes καταφωρῶ de-
 prehendo ἐκεῖνος ille, δε sed ὅστις nemo Ἀθηναῖος
 Atheniensis (sub. κατεφωρεῖ) ἑστος hic.

ΚΕΦ. ξθ. CAP. 69.

ARGUMENTUM. Αποκριτὴς responsum τις qui-
 dam Σκυθῆς Scythia περὶ de ριγὸς frigus.

XΙΩΝ nix πᾶσι olim πίπτω cado, βασιλεὺς
 rex Σκυθῆς Scythia ἐρομαι interrogo δια-
 καρτέρων quidam qui perseverat γυμνός nudus,
 εἰ ἢ ριγῶ frigeo. Ὁ δὲ ille autem αὐτερομαι
 contra interrogo αὐλος is, εἰ ἢ μέτωπον frons ριγῶ
 frigeo. Δε sed ὁ ille φημι dico, & non, ἐπὶ
 dico, ὅστις igitur, ὅδε neque ἐγὼ ego (sub. ριγῶ
 frigeo) γὰρ enim εἰμι sum μέτωπον frons πᾶσι
 totus (I am forehead all over.)

ΕΚ ΤΩΝ

ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ

(sub. Συγγραμμάτων)

ΠΕΡΙ

ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ.

Ex Polyaei Scriptis de Stratagematis.

ΚΕΦ. α. ΣΑΡ. Ι.

ARGUMENTUM. Παν Pan.

ΠΑΝ Pan εἰμι sum στρατηγός dux Διονυσος Bac-
chus. Οὗτος hic πρώτος primus ευρισκω in-
venio τάξις acies, ονομαζω nomino Φαλαγξ Pha-
lanx: τατῶ instituo κέρας cornu δεξιός dexter
και et λαιός sinister. Τοι scilicet ἀρα igitur ταύτη
hinc

hinc (for ταύτη πραξίει ex hác actione) δημιουργέω
 fingo Παν Pan Κερασφόρος Corniger. Αλλά δε και
 quietiam ἔτος hic πρῶτος primus σοφία solertia
 και et τέχνη ars ἐμβαλλω injicio φόβος terror πολε-
 μιος hostis. Γάρ enim εἰμι sum (sub. χρόνος
 tempus ὅτε cum) ἐν in κοῖλος cavus ναπή vallis,
 σκοπός speculator ἀγγέλλω nuncio Διονυσός Bac-
 chus μυρίος infinitus χεῖρ manus πολεμικός hostis
 στρατοπέδευω castrametor ἐπεκτεῖναι in ulteriore
 parte (an elliptical expression for ἐπ' ἐκείναις
 μέρει) Διονυσός Bacchus δέω timeo: ε μην non
 vero Παν Pan. Αλλά sed σημαίνω signum do
 στρατία exercitus Διονυσιακός Bacchicus νυκτῶρ
 noctu ἀλαλαζῶ ingentem clamorem tollo με-
 γίστην quam maxime. Μεν quidem ὁ ille ἀλα-
 λαζῶ ingentem clamorem tollo: δε sed πέτρα
 saxum ἀντηχέω iterum sono, και et το κοῖλον ca-
 vitas ναπή saltus ἐμποιέω injicio πολεμικός hostis
 ἦχος sonus δύναμις copiae πολλῶ multo μεζῶν
 major. Μεν δὲ quare ὁ ille πλῆσσω percello
 φόβος metus φεύγω fugio. Δε sed τιμᾶω magni
 facio στρατηγήματα stratagema Παν Pan, ἀδῶ cele-
 bro ἤχῳ Echo φίλη amica Παν Pan: και et
 κληίζω attribuo κενός inanis και et νυκτερινός noc-
 turnus φόβος terror στρατεύματα exercitus Παν Pan.

ΚΕΦ. β. CAP. 2.

ARGUMENTUM. Σολων Solon.

Αθηναίος Atheniensis και et Μεγαρεύς Mega-
rensis πολέμῳ bello μακρὸς longus χρόνος
tempus περὶ de Σαλαμὶς Salamis. Ἀθηναίος
Athemienſis ἵστασθαι vincor κερῶν statuo νόμος
lex, εἰμι sum Θάνατος mors, ὁ ille αγορεύσας qui
suadet πλεῶν navigo ἐπὶ ad μάχῃ pugna Σαλαμὶς
Salamis. Σολὼν Solon εὐ non φοβέσθαι timeo
Θάνατος mors, λυῶ abrogo νόμος lex, δε sed λυῶ
abrogo ὡς sic. Ὑποκρίνομαι fimulo μανία insa-
nia, και et προερχομαι prodeo εἰς ad ἀγορὰ con-
cio, αἶω cano Ἑλεγείον Elegium. Δε sed Ἑλε-
γείον Elegium εἰμι sum ᾠσμά carmen Ἀρήϊος Mar-
tius. Δε sed ὁ ille κάτοχος captus ἐκ αἰ Μεσσα
Musa και et Ἀρης Mars, αὐτίκα statim ἀναγομαι
e portu solvo αἶω cano και et ὅμῃ simul ἀλαλᾶζω
fremittum militare tollō, και et νικάω vinco
Μεγαρεύς Megarenſis καλά per κράτος vis, και et
Σαλαμὶς Salamis εἰμι sum πάλιν rursus κῆμα
possessio Ἀθηναίος Atheniensis. Δε autem Σολὼν
Solon μάλα valδὲ θαυμάζω in admiratione ha-
beo, και et λυσας quod abrogâſſet νόμος lex μανία
insania, και et νικάω vinco πόλεμος bellum μουσική
musica.

ΚΕΦ. γ. CAP. 3.

ARGUMENTUM. Βιας Bias.

ΚΡΟΙΣΟΣ Cræsus Λυδός Lydus παρὰ σκευχ-
 ζομαι paro επιπλεω claffibus invado Νησι-
 τής Insularis, Βιας Bias Πριηνεύς Prienensis εκ-
 πλησσω deterreo Λυδός Lydus, επω dico, Νησι-
 τής Insularis υννομαι emō πολλός multus ιππος
 equitatus επι adversus συ tu. Δε sed ὁ ille
 γελαω rideo, φημι dico, Ζεύς Jupiter, λαμβανω
 capio Νησιώτης Insularis εν in ηπειρός Continens.
 Δε sed, Βιας Bias, φημι dico, τι quid άλλος alius
 κακεινός et ille ευχομαι precor Ζεύς Jupiter, η
 quam ὥπως ut λαμβανω deprehendo Κροισός Cræ-
 sus ηπειρώτης continens incola εν in θαλάττω
 mare? Ὁ hic λογῶ oratio Βιας Bias παθω per-
 suadeo μηκέτι ne amplius πλεω navigo επι ad-
 versus νησὶ insula.

ΚΕΦ. δ. CAP. 4.

ARGUMENTUM. Θεμιστοκλής Themistocles.

Ο Θεῶ Deus χαραω oraculum do Αθηναίῳ
 Atheniensis, Ζεύς Jupiter ευρυοπα late-
 sonans δίδω do ξυλινῶ ligneus ταχῶ murus
 Τριλογενής Minerva. Μεν quidem άλλῶ alius Αθη-
 ναίῳ Atheniensis αγορευω dico ταχιζω munio
 Ακροπολὶς Arg., δε sed Θεμιστοκλής Themistocles
 G (sub,

(sub. ηγορευε) ἐμβαίνω conscendo εις in τριηρης tri-
remis, ὡς utpote ἐστὶ hic ὡν existens (ὡς ταύτας
εἰσας utpote hi sint) ξυλινὸς ligneus τεχνὸς mu-
rus Ἀθηναίῳ Atheniensis. Πείθω persuadeo,
ἐπιβαίνω conscendo, ναυμαχέω navale praelium
committo, νικάω vinco.

ΚΕΦ. Ε. C A P. 5.

ἙΛΛΗΝ Græcus νικάω vinco ἐν in Σαλαμίς
Salamis, βαλευομαι consilium in eo πλεῖν
navigo ἐπὶ ad Ἑλλησποντὸν Hellepontus, καὶ et
λυω demolior ζευγμα conjunctio navium (i. e.
ita ut pons insuper constratus sit) ἵνα ut βασι-
λεὺς rex (i. e. rex Persicus, qui emphaticè
βασιλεὺς vocatur) μὴ non φεύγω fugio. Θεμιστο-
κλῆς Themistocles ἀντιβaleυομαι contra do sen-
tentiam, λέγω dico, βασιλεὺς rex απολαμβανομαι
intercipior ἀναμαχομαι iterum pugno ταχά sta-
tim. Δε verò πολλὰκις sæpe ἀπονοία desperatio
διδῶμι præsto, ὅς qui ἀνδρεία fortitudo μὴ non
διδῶμι præsto. Δε sed πάλιν rursus πεμπῶ mitto
ἀλλὸς alius ευνυχὸς enunchus Ἀρσάκης Arfaces
ὡς (pro εις) ad βασιλεὺς rex, πρῶταγορευω significo
ἔτιωσι sic; εἰ si μὴ non φεύγω fugio διὰ ταχὺς
properè, γεφυρα pons Ἑλλησποντὸν Hellepontus
διαλυομαι disjungor. Βασιλεὺς rex δεῖδω timeo
καὶ et φθάνω prævenio τὸ Ἑλληνικὸν Græcum
(sub. στρατευμα) exercitum, διαβαίνω transeo
ζευγμα pons navium καὶ et φεύγω fugio οἰχώμαι
abeo.

abeo. Δε sed Θεμιστοκλῆς Themistocles φυλατῶ
conservō νικῇ victoria Ἑλλήν Græcus ακινδυνῶ
sine periculo.

ΚΕΦ. 5. C A P. 6.

Aθηναῖς Atheniensis ἐγείρω ædifico τειχῶ
murus Ἀστυ urbs : Λακων Lacedæmonius
φθονεῶ invideo. Θεμιστοκλῆς Themistocles ἀπαλαῶ
decipio αὐτῶ is. Δε sed τροπῶ modus ἀπαλῇ
fallacia εἰμι sum ἔστῶ hic. Ἀφικνεομαι proficif-
cor πρεσβυλῆς legatus εἰς ad Λακεδαιμῶν Lacedæ-
mon, καὶ et ἡν ἐξαρνῶ erat denegans (i. e. de-
negabat) πρῶ apud Λακων Lacedæmonius,
ἡμῶν profectὸ τειχῶ murus οὐκ non ἐγείρω ædifi-
co. Δε sed, φημι dico, εἰ σὶ ἀπιστῶ non credo,
ἐκπεμπῶ dimitto ἀριστῶ nobilissimus καλασκοπῶ
explorator, καλασχω detineo ἐγὼ ego. Μεν au-
tem ὁ ille πεμπῶ mitto. Δε sed Θεμιστοκλῆς
Themistocles πεμπῶ mitto κρυφα clam, ἐνέλλο-
μαι jubeo Ἀθηναῖς Atheniensis καλεῶ detineo
καλασκοπῶ explorator, ἐς' ἄν donec ἐγείρω ædi-
fico τὸ τειχῶ murus. Δε sed ἐπειδὴν postquam
ἐγείρω ædifico, μὴ non προτέρων prius ἀποπεμπῶ
dimitto αὐτῶ is, εἰ μὴ nisi προτέρων ante ἀπολαμ-
βάνῳ recipio αὐτῶ is. Καὶ et ἔστῶ hic γινῶμαι fīo
ἕτως sic. Τειχῶ murus ἐγείρω ædifico, καὶ et
Θεμιστοκλῆς Themistocles ἐπανέρχομαι redeo, καλα-
σκοπῶ explorator ἀποδίδωμι restituo, Ἀθηναῖς
Athenæ τειχιζῶ munio, Λακεδαιμονιῶ Lacedæ-
monius ἀκῶν invitus.

ΚΕΦ. 2. CAP. 7.

ARGUMENTUM. Αριστίδης Aristides.

Αριστίδης Aristides και et Θεμιστοκλής Themistocles ων qui fuit εχθροτάτῳ inimicissimus πᾶς omnis, διαπολίτευομαι de administratione rerum publicarum concerto. Δε sed Περσῆς Persa (i. e. Xerxes rex Persarum) διαβαίνω trajicio, λαμβάνομαι prehendo ἀλλήλῳ alius alium, προερχομαι egredior ἐξω extra πόλιν civitas, ἐκατέρῳ uterque καθίημι depono δεξιῳ dexter χεῖρ manus ἐς in ταύτον eundem locum δακτύλῳ dactylus συναίγω complico, ἐπιφωνεῖω acclamῶ, εὐλαυθα hic καλᾷσθηναι depono εχθρά inimicitiae, ἕως donec ἀν διαπολεμῶ bellum conficio πρὸς adversus Περσῆς Persa. Ἐγὼ dico εἶτῳ hic, αἶρω tollo χεῖρ manus δακτύλῳ digitus διαλύω solvo, ὡς quasi δη scilicet καλᾷσθηναι depono τις aliquis, ἐπεὶα tunc συγχωνύωι terra adgestā obruo βοθρῳ fossā, ἐπαίερχομαι redeo, και et διαλέλω permaneo ὁμονοεῶ concordem animum habeo πᾶρα per πᾶς totus πολέμῳ bellum. Δε sed ὁμόνοια concordia στρατηγός exercitus δη sanè μαλίστᾳ præcipuè νικᾶω vinco Βαρβαρος Barbarus.

ΚΕΦ. 7. CAP. 8.

ARGUMENTUM. Αρχιδάμος Archidamus.

Αρχιδάμος Archidamus μελλων παραλασσεσθαι pugnam commissurus εν in Αρκαδία Arcadia υστεραια postero die (sub. ημερα) επιρρωννυμι confirmo Σπαρτιάτης Spartanus, ιδρυω colloco βωμος ara δια per νυξ nox, και et κοσμεω orno όπλα arma λαμπροτάτος splendidissimus και et περιαγω circumduco ίππος equus δυο duo. Δε sed επει quando ειμι sum έως mane, λοχαγος cohortis praefectus και et ταξιαρχος centurio ειδω video καινος novus όπλα arma, και et ιχνος vestigium δυο duo ίππος equus, και et βωμος ara αυτοματός spontaneus, διαγελλω enarro ως quod Διοσκουροι Dioscuri ήκω venio συμμαχεω pugnae focius sum. Στρατιώτης miles θαρρεω confido και et γενομενος factus ενθεος numine adflatus γνῶμη mens αγωνιζομαι pugno γενναίως strenuè και et νικῶω vinco Αρκας Arcas.

ΚΕΦ. 9. CAP. 9.

Αρχιδάμος Archidamus αγω duco στρατιώτης miles επι in Καραι Carae νυκτωρ noctu. Όδus via ειμι sum ανυδρος aridus, τραχυς asper, πολλος longus: και et στρατιώτης miles αγωνανειω indignor πανος labor. Αρχιδάμος Archidamus παρα-
μυθιομαι

μυθεομαι consolor αὐτός is, ὡς quantum οἶον τε ἦν
 fieri potuit, και et παρακαλεω hortor μηδαμῶς ne-
 quaquam ἐνδιδῶμαι remitto. Δε sed ἐπεὶ post-
 quam προσπιπῶ invado αὖθις subito, και et κτείνω
 interficio πολλὸς multus πολεμῖος hostis, ἐξαίρω
 expugno χωρίον castellum: ὁ ille μὲν quidem
 δειπνοποιοεσθαι cœnam paro γηθεω lætor ἐπὶ ob νικῆ
 victor. Δε sed Αρχιδαμὸς Archidamus ἐρομαι
 interrogo, ὡνικα quando δοκεῖ existimo πόλις
 civitas ἀλίσκω capio? (observe here, that ἀλῶ-
 και the infinitive mood aor. 2. is used in a
 passive signification.) Δε sed ὁ alius μὲν qui-
 dem λέγω dico, ἥνικα quando προσβαλλῶ invado:
 ὁ alter δὲ autem, ἥνικα quando τοξεύω jacula
 imitto, αὐτὸς ille φημι dico, ἔδαμῶς nequaquam
 (sub. τοῖς πόλιν ἔαλω tunc urbs expugnata est)
 ἀλλὰ sed ὅτε quando πορευομαι proficiscor πολλὸς
 longus και et ἀνυδρὸς aridus ὁδὸς via. Γαρ etenim
 το βεβησθαι velle πονέω laboro, φῶν soleo κρατεῶ
 supero πᾶς omnis.

ΚΕΦ. Ι. C A P. ΙΟ.

ARGUMENTUM. Αγησίλαος Agefilaus.

Αγησίλαος Agefilaus ὅσον ἔγωγε tantum non
 (this ellipsis seems to require this ex-
 planation: Τοσόν ἦν ὅσον Αγησίλαος ἔγωγε, The
 matter was gone so far as that Agefilaus
 had done every thing but engage) παραλαίσσομαι
 pugnam committo περὶ ad Κορώνεια Coronea:

τις quidam ἡκω venio αγγελω nuncio, Πεισανδρος
 Pisander ναυαρχος præfectus navalis Λακεδαιμόνιος
 Lacedæmonius, θνητῶ morior ἡτταίμαι vincor
 ὑπο a Φαρναβάζος Pharnabazus. Οὐν igitur ὅπως
 ut αθυμία dejectio animi καὶ et φόβος metus
 μηδαμῶς nequaquam ἐμπιπῶ incido στρατεύμα
 exercitus Αγησιλαός Agesilaus προστάσσω impero
 αγγελος nuncius, Αγγελω nuncio ὁ ἐναντίος con-
 trarius πρὸς inter στρατιῶτης miles, Λακεδαιμόνιος
 Lacedæmonius νικάω vinco ἐν in θαλάττῃ mare.
 Ἄλλαι μὲν καὶ quinetiam αὐτός ipse παρερχομαι
 prodeo στεφανοῦμαι coronor, θύω sacrifico πύργ-
 γελιον sacrificium ob lætū nuncium, (sub.
 ἱερεῖα) διαπεμπῶ mitto μέρος pars ἀπο e ἱερείων vic-
 tima φίλος amicus. Στρατιῶτης miles ἀκῶ audio
 καὶ et ὁρῶ video ὅτις hic, θάρρην confido πλέον
 plus, παρατάσσομαι pugnam committo ἐν in
 Κορωνεῖα Coronea μέγα cum μείζων major προθυμία
 alacritas.

ΚΕΦ. ΙΑ. CAP. II.

Αγησιλαός Agesilaus ἐν ad Κορωνεῖα Coronea
 νικάω vinco Ἀθηναῖος Atheniensis. Τίς
 quidam αγγελω nuncio, Πολεμῖος hostis συμφευγῶ
 confugio ἐς ad νεώς templum Ἀθῆνα Minerva,
 Διὰ sed ὁ ille προστάτῳ jubeo, εἰωὶ fino αὐτός is
 ἀπῆμι ab eo οἱ καὶ ubicunque (οἱ is used for ὅς
 οἱ, which is the old dative or ablative for ὅς,
 agreeing with τῶ or χωρὶ) βυλομαι volo: ὥς
 quum

quum αρα quidem εμι sum σφαλερος periculosus
 συμπλεκομαι manus confero αναμαχομενος iterum
 pugnans εξ ex απονοια desperatio.

ΚΕΦ. ιβ. CAP. 12.

ΟΤΕ quando Αγησιλαος Agefilaus διαβαινω
 trajicio εις ad Ασια Asia, και et λυμαινομαι
 vasto την (sub. χωραν) regionem βασιλευς rex,
 Τισσαφερνης Tissaphernes συλθιθεμαι paciscor ανοχη
 induciae. Δε sed ανοχη induciae (sub. ησαν erant)
 τρεις tres μην mensis, επι in ω (sub. συμβολαιω)
 conditione (sub. εαυτον se) πειθω persuadeo
 βασιλευς rex, και δε scilicet αφιμι dimitto αυτο-
 νομος suo jure liber πολλις civitas σοι quotquot
 (sub. ησαν erant) Έλληνις Græcus εν in Ασια
 Asia. Μεν quidem Έλλην Græcus αναμεινω ex-
 pectio προθεσμιαν (sub. ημεραν) præfinitam diem:
 δε sed Περσης Persa συλλεγω colligo πολλος mag-
 nus χειρ manus (i. e. copiarum) επιλθιμαι
 adorior Έλλην Græcus. (Sub. εγενετο fuit.)
 Ορρωδια timor και et φοβος tremor. Δε sed Αγη-
 σιλαος Agefilaus φαιδρος hilaris (sub. καλα) οψις
 vultus, δε scilicet στρατηγιω exercitum educo
 μαλα valde γαννυμαι lætor, λεγω dico, οίδα χαριν
 gratias ago Τισσαφερνης Tissaphernes (sub. υπερ
 pro) επιορκια perjurium: γαρ μεν namque equi-
 dem πεινω facio Θεος Deus πολεμιος hostis εαυτω
 fui, δε sed συμμαχος socius εγω ego. Δη igitur
 εμι eo θαρρεω confido, υς utpote μαχομαι pug-
 no

no μεία cum τηλικαίος talis συμμαχος socius.
 *Ἑλλην Græcus αναθαρρεω fiduciam recipio λόγος
 oratio στρατηγός imperator, και et συμβαλλω con-
 gredior νικῶ vinco Βαρβαρος Barbarus.

ΚΕΦ. ιγ. C A P. 13.

ΑΓησίλαος Agesilaus (γενομενος factus) σίαςις
 feditio εν in Σπαρτή Sparta, ὥστε ita ut
 πολλος multus ὀπλῆς armatus καταλαμβάνομαι
 occupo λόφος collis ἱερός sacer Ἀρτέμις Diana
 Ἰσσωρία Ifforia εὔς prope Πίτανη Pitana: δε sed
 Βοιωτός Bæotus και et Ἀρκας Arcas ἐμβαλλω in-
 cursionem facio ἐγκειμαι insto, και et εἰμι sum
 θεός timor ἀμυχανός ingens τε et εν ob πόλεμος
 bellum και et σίαςις feditio) μὲν quidem αὐτός
 ipse & non δειδῶ timeo. Ἀλλὰ atqui μὴν vero
 παρήμι omitto βιάζομαι vim adfero ὄπλα arma ὁ
 is ἐπὶ in λόφος collis (sub. οὐ quod fuit) σφαλερός
 periculosus δε sed (sub. παρέκλειπεν omisit) ἱκέτευω
 supplico (sub. οὐ quod fuit) ταπεινός humilis.
 Δε sed αὐτός ipse μόνος solus ἀσπλος inermis ἐρχο-
 μαι venio πρὸς ad λόφος collis προσώπων vultu
 ἀτρέπτος intrepidus και et πολλός imperturbatus:
 φημι dico, ὦ νεανίας juvenis, & non ταῦτ' ἔγωγε
 constituo συ tu ἐνθάδε hic. Ἀλλὰ sed (δεικνύμι
 ostendo ἕτερος alius εἶπεν dixit) συ tu μὲν ἀπείμι
 abeo και et φερέω custodio ἐς ad ὅδε iste λόφος
 collis: δε sed συ tu (sub. ἀπὶ καὶ φερεῖς) ἐς
 ad ὅδε hic χωρίον castellum. Δε sed Λακων La-
 cedæmonius,

cedæmonius, καλαιομαι revereor, ὡς quasi
(sub. αὐτῷ eo) αγνοεω ignoro διανοια consilium
αὐτῷ is αποστασις defectio : και et ευπειθως obe-
dienter ὁ is qui προσλατῶ præcipio, αναχωρεω
discedo. Δε sed νυκτῶρ noctu ὑπεξαγων subdu-
cens δωδεκα duodecim ανηρ vir εξαρχῶ auctor
στασις seditio, πανω compesco στασις seditio.

ΚΕΦ. ιδ. CAP. 14.

ARGUMENTUM. Επαμινωνδας Epaminondas.

Επαμινωνδας Epaminondas ἤδη jam προσαγω in
hostes duco φαλαγγ phalanx εν in Λευκτράς
Leuctra. Θεσπις Thespiensis ἱκομαί sequor εθ-
λοκαων datâ operâ ignavus. Επαμινωνδας Epa-
minondas ην non αγνοεω ignoro, αλλα sed ὅπως
ut ταξις acies μη non ταραττομαι turbor εν in
καιρῷ tempus μάχη pugna, κηρυσσω per præco-
nem edico, ἐξεστί licet ὁ βελομενῷ is qui vult
Βοιωτῷ Bœotus ἀπειραι abeo. Μεν sed Θεσπις
Thespiensis ἀπαλλασσομαι discedo (sub. συν cum)
αὐτῷ ipse ὅπλα arma. Δε sed Επαμινωνδας Epa-
minondas χραιομαι utor ὅπλῃς armatus μὲν
maneo συνλασσομαι instruor και et προθυμῷ ala-
cer νικῶ vinco ευκλεως gloriosè.

ΚΕΦ. ΙΕ. CAP. 15.

Επαμινωνδας Epaminondas ἡγεομαι duco Θε-
 βαις Thebanus, Κλεομβροτος Cleombro-
 tus (sub. ἡγῆτο) Λακεδαιμονις Lacedæmonius.
 Λευκτρα Leuctra (sub. τοπῶν ἢ locus fuit) ἐνθα
 ubi μάχη pugna (sub. ἦν erat.) Μεν quidem
 ἔργον res (the action) εἰμι sum ἰσορροπῶ utrinque
 æqualis. Επαμινωνδας Epaminondas αἰτεομαι
 peto παρὰ α Θεβαις Thebanus, χαρίζω dono
 ἔγω ego εἰς unus βῆμα gressus καὶ et ἔχω habeo
 νίκη victoria. Πειθομαι pareo, νικῶ vincto:
 Λακων Lacedæmonius ἡκω cedo, καὶ et Κλεομ-
 βροτος Cleombrotus βασιλεὺς rex πίπτω cado ἐν
 ἰν μάχη pugna.

ΚΕΦ. ΙΣ. CAP. 16.

Επαμινωνδας Epaminondas πρόβρω hortor
 Θεβαις Thebanus ὀρμαινω impetum facio
 προθυμῶς alacritèr ἐπὶ in Λακεδαιμονις Lacedæ-
 monius, συλλαμβάνω corripio μεγιστῶς ingens ἔχων
 serpens, δεικνύμι ostendo αὐτῷ is, καὶ et ἐναντίον
 coram πᾶσι omnis συνίριβω contero κεφαλὴ caput
 θηρίον fera, φημι dico, ὁρῶ video, ὅτι quòd,
 κεφαλὴ caput οἰχομαι periens, λοιπῶς reliquus
 σῶμα corpus (sub. ἐστὶν est) ἀχρηστὸς inutilis. Δὴ
 scilicet ἔτω sic (sub. εἰσιν sunt) κεφαλὴ caput

πολιμιος hostis. Ηντε et si συνίριζω contero οὗτος hic (sub. στρατευμα exercitum) Λακωνικος Laco-
nicus, λοιπος reliquus σωμα corpus συμμαχος
socius (sub. εσσεῖται erit) αχρηστος inutilis. Θηβαιος
Thebanus πειθομαι persuadeor ἔτος hic παρά-
δειγμα exemplum, προθυμως alacriter ὄρμαω im-
petum facio ἐπὶ in Λακωνικος Laconicus φαλαγγ
phalanx, τρεπομαι fugo, καὶ et πλῆθος multitudo
συμμαχος socius φευγω fugio.

ΚΕΦ. 12. CAP. 17.

ARGUMENTUM. Ἴπποδαμης Hippodamas.

Ἴπποδαμης Hippodamas πολιορκεομαι obsideor
ὑπο ab Ἀρκας Arcas ἐν in Πρασιαί Prafiæ.
Εἰμι sum λιμος fames. Σπαρτιάτης Spartanus
πέμπω mitto κηρυξ præco: Ἀρκας Arcas ἔκ non
ἐπιτρέπω permitto (sub. αἶλον eum) παρερχομαι
introeo εἰσω intus. Ἴπποδαμης Hippodamas
ἀποκρίνομαι respondeo κηρυξ præco ἀπο α τειχος
murus, ἀγγελλω nuntio Εφορος Ephorus, κωλυω
prohibeo Γυνή mulier, ὁ δεδεμενος qui vinctus
est ἐν in ἱερον templum Χαλκιοικος Chalcicæus,
(this is an epithet given to Minerva among
the Spartans.) Μὲν sed Ἀρκας Arcas ἔκ non νοεω
animadverto: δὲ sed Λακων Lacedæmonius
συνιημι intelligo, ὅτι quòd ἐπιστέλλω mando κω-
λυω prohibeo λιμος fames. Γὰρ enim ἐν in
ἱερον templum Χαλκιοικος Chalcicæus γραφή pic-
tura Λιμος Fames ἀνακειμαι suspendor. Γυνή
mulier

mulier γραφω depingo, ωχριαω palles, λεπῖς macilentus, δεω vincio χειρ manus ὀπισω post tergum. Ὡς ita ut το hoc (sub. ἐπὶ verbum vel ἀγγελμα nuncium) αφανῆ; obscurus πολέμιος hostis, εἰμι sum φανερός manifestus πολίτης civis Ἴπποδάμας Hippodamas.

ΚΕΦ. ιη. CAP. 18.

ARGUMENTUM. Αριστομένης Aristomenes.

Αριστομένης Aristomenes ἡγεμὼν dux Μεσσηνίος Messenius τρίς ter θυώ sacrifico Ἐκατομφο- νία sacrificia ob centum hostes cæsos (sub. ἱερεια sacrificia) κατὰ contra Λακεδαιμονίῳ Lacedæmonius, πόλε tandem περιπίτῳ incido τραυμα vulnus ἰσχυρόν gravissimus, αἰσικω capio (ἐὰν the aoristus 2^{dus} is rendered passively) συν cum πολλοὺς plures ἀλλῷ alius. Δοκεῖ videor Λακων Lacedæmonius κατακρήμνιζω præcipito ἅπας omnis ἀλλῷ alius μὲν quidem γυμνός nudus, δὲ sed Αριστομένης Aristomenes ἐν in ὄπλα arma δια propter δοξα fama ἀρετῇ virtus. Διή felicitet ὁ ille μὲν quidem ἀλλῷ alius καταφερομαι derubor παραχρημα statim τελευτῶ morior (sub. βίον vitam, ita ut plenè dixeris εἰλεῦν- σαν βίον finierunt vitam :) δὲ sed ἀσπίς clypeus Αριστομένης Aristomenes ἐφέλκομαι attraho ἀπὸ aer, ελαφρῶς molliter καταφέρω defero αὐτῷ is ἐπὶ in γῇ terra. Δὲ sed ὁ ille ἀναβλεπώ suspicio ἐς in ὕψος altitudo καὶ et κρημνόν præcipitium

περιέχω cingo εν κυκλω in circuitu (i. e. circum-
 circa) ηκ non ανιημι remitto ελπις spes. Αλλα
 sed ανασκοπεομαι circumspicio συμπας omnis ορ-
 mons, κατανόω animadverto εισδυσις ingressus
 στενός angustus, και et αλωπηξ vulpes εισεμι in-
 gredior δια per αυλή is, κλάω frango οστέον os
 απο a νεκρον cadaver κειμενός humi jacens, λαμ-
 βανομαι apprehendo υρα cauda εἷς unus αλωπηξ
 vulpes, δακνυμαι mordeor ὑπο ab αυλή is συνεκ-
 δυνω simul egredior αυλή is παραιρω dilato και
 et παρακοπήω rescindo στενοπόρος angustus (sub.
 μέρη partes) ορ mons οστέον os. Και et εἰ scili-
 cet προσερχομαι egredior ἤκω venio εἰς ad Μεσσηνίος
 Messenius, μελλονίας προΐεναι progressuros εἰς ad
 μάχη pugna: και et αυλικά statim ὀπλιζομαι me
 armo αυλή ipse ἡγεομαι duco φαλαγγξ phalanx.
 Δε sed Λακων Lacedæmonius εἶδω video Αριστο-
 μένης Aristomenes παλιν iterum εν in ὀπλα arma,
 παλιν iterum αριστεύω ducem me gero, παλιν
 iterum διώκω persequor, τον βεβλημενον illum qui
 dejectus fuerat κατὰ de κρημνός præcipitium,
 απο εἰς qui εἰς nemo πωπείε unquam σῶζω servo,
 πας omnis ἐγκλινω se converto εἰς ad φυγή fuga,
 ἡγεομαι existimo ανηρ vir εἰμι sum μείζων major
 θνητός mortalις φύσις natura.

ΚΕΦ. ΙΘ. CAP. 19.

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ Aristomenes ΜΕΣΣΗΝΙΟΣ Messenius,
 ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΣ Lacedæmonius ἐπίλεω per-
 ago θυσία sacrificium πάνδημος publicus ΔΙΟΣΚΥ-
 ΡΟΙ Jovis filii (i. e. Castor et Pollux) ΜΕΛΑ cum
 εἷς unus φίλος amicus, ἀμφὶ ἀμφοῖν ἐπιβαίνω con-
 scendo λευκός albus ἵππος equus καὶ εἰ περι-
 τιθῆμι circumpono ἀστήρ stella χρυσεὺς aureus κε-
 φαλή caput, καὶ ἐν νύκτι nox ἤδη jam προεῖμι pro-
 gredior ἐπιφαίνομαι appareo κατὰ ad συμμετρίας
 mediocris διάστημα intervallum ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΣ
 Lacedæmonius πανηγυρίζω festum publicum ago
 ἐξ extra πόλις urbs μέλα cum γυνή uxor καὶ ἐν
 παιδίον puer. ΜΕΝ quidem δὴ profecto ὁ ille
 ἡγεομαι existimo γίνομαι sum ἐπιφανεία apparitio
 ΔΙΟΣΚΥΡΟΙ Dioscuri, προίημι projicio (sub. ἰαυίς
 se) εἰς ad πλεον major μεθ' ebrietas καὶ ἐν ἡδονῇ
 voluptas : δὲ sed ὁ ille κατεβαίνω descendo ἀπὸ
 ἀπὸ ἵππου equus, σπῆσθαι stringo ξίφος gladius,
 καταφονεύω interficio πλείους plurimus ἀπὸ is,
 καὶ δὴ et sane ἀφίππευω abequito οἰχομαι discedo.

ΚΕΦ. x. CAP. 20.

ARGUMENTUM. Ἡγήτοριδης Hegetorides.

Αθηναῖος Atheniensis πολιορκέω obsideo Θα-
 σος Thasus. Θάσιος Thasius κτερώ fancio
 νόμος lex, ἡμεῖς sum Θάνατος mors, ὁ γράψας is
 qui scribo σπένδομαι fœdus percutio πρὸς cum
 Ἀθηναῖος Atheniensis. Ἡγήτοριδης Hegetorides
 Θάσιος Thasius ὁράω video πολίτης civis ἀπολλυ-
 μαί pereo μακρὸς longus πολέμῳ bellum καὶ et
 λιμός fames, περιβάλλω circumjicio βροχὸς fu-
 νις τραχήλῳ collum, εἰσέρχομαι ingredior εἰς ad
 ἐκκλησίαν concio, φημί dico, ἀνὴρ vir πολίτης civis,
 χράσομαι tracto ἔγω ego μὲν quidem ὥς ut βελομαι
 volo, καὶ et ὥς ut συμφέρω utilis sum σὺ tu, δε-
 δέξω sed διασώζω conservo πολίτης civis ὑπολειπομένῳ
 superstes, λυῶ abrogo νόμος lex ἐμὸς meus θά-
 νατος mors. Θάσιος Thasius ἀκῶ audio ἔτι
 hic, καὶ et λυῶ abrogo νόμος lex, καὶ et φυλάττω
 conservo Ἡγήτοριδης Hegetorides σῶς incolumis.

ΚΕΦ. κα. C A P. 21.

ARGUMENTUM. Ιφικράτης Iphicrates.

Ιφικράτης Iphicrates προαγω educo φαλαγγξ phalanx ἐπι in πολέμῳ hostis. Τίς quidam ἰσραὴλ ὡς miles επομαι sequor οκνηρὸς ignavus, δειλὸς timidus, καὶ et ὠχριαῶ palleo. Ιφικράτης Iphicrates εἰδὼ video εἶτ' hic, προερχομαι progredior καὶ per βραχὺ paululum (sub. διαστήμα intervallum) κηρυσσῶ proclamo, ἰσραήλεια expeditio γενόμενῳ factus ἀφνω subitò, εἰ ἴ τις quis ἀπολείπω relinquo τίς aliquis, ἀναστρέφω revertor καὶ et παρὰ σκευζομαι instruo me καλῶς pulchrè, ἐπανηκῶ redeo. Δειλὸς timidus ἡδομαι lætor, καὶ et ἀναστρέφω revertor (verbum ἀναστρέφω propriè significat *huc, illuc vertere*; quare ad vocabulum ποδὰ pedem in hoc loco referri debet) αὐτίκα statim. Δε sed Ιφικράτης Iphicrates οὐκ non ἀναμένω expecto, φημι dico, νυν nunc ἀνὴρ vir, ἀνδροπέδον servus ἀπαλλασσομαι discedo, ἐγὼ ego συναπὼ confero (sub. μάχην pugnam) ἵνα ut καὶ etiam μόνῳ solus λαμβάνω perecipio καρπὸν fructus ἀνδρείου fortitudo. Ἰσραηλιτὴς miles θάρρειω confido πολλῶν multo μᾶλλον magis, καὶ et συμβαλλὼ congregior ἀνευ sine δειλὸς timidus νικάω vinco.

ΚΕΦ. κβ. CAP. 22.

ΙΦΙΚΡΑΤΗΣ Iphicrates *ερχομαι proficiscor*
παραλασσομαι pugnam committo Λακεδαι-
 μονιος Lacedaemonius. Πολλος multus *παρα-*
καλεω peto αυλος is, *οπως ut αποφαινω constituo*
 ο hic *μεν quidem* χιλιαρχος tribunus, *ο ille*
δε autem πεντακοσιάρχος dux quingentorum: *και*
et αλλος alius σπουδαζω impensius *peto* γινομαι
 fio ταξιαρχος centurio, *και et* *ετερος alter* λοχαγος
 manipuli dux. Αναβαλλομαι differo (to put
 off) *πας omnis* παρακαλεω *peto* εις ad επιηδειος
 opportunus καιρος tempus. *Δε sed* καιρος tem-
 pus *εμει sum* ετος hic. Προχωγω educo φαλαγγξ
 phalanx *και et* καθισταμαι colloco ταξις agmen
 εν in απορρητω secreto *κελευω jubeo* *κινεω cieo*
 πανικος panicus (sub. *δειμα terror*) *ως quasi*
πολεμιος hostis *εμβαλλω impetum facio*. Ταραχη
 perturbatio *πας omnis* (sub. *ην erat*) *μεγας*
 magnus. *Μεν quidem* *δειλος timidus* φοβειμαι
 terreor *αναχωρεω recedo, δε sed* ανδρειος fortis
προερχομαι progredior ανηλασσομαι praelio obsto
πολεμιος hostis. Ιφικρατης Iphicrates *γελαιω rideo*
ομολογω confiteor αυλος ipse *κινεω cieo* πανικος
 panicus, *πειρασθαι experior* *ο δυναμενος qui po-*
test *ηγεσθαι duco*. *Δε sed* *διδωμι do* χιλιαρχια
 tribunatus *και et* ταξιαρχια cohortis praefectura
ο μεινας is qui mansit: δε sed *κελευω jubeo* *ανα-*
χωρεω recedo *επομαι sequor* ετος hic.

Κ Ε Φ. κγ. C A P. 23.

ΙΦικράτης Iphicrates και etiam εν in φιλια pa-
cato (sub. γη solo) βαλλομαι molior χαραξ
vallum λεγω dico, το hoc (sub. ρημα dictum)
& non (sub. εστι est) στρατηγικος dignus impera-
tore, & non οιμαι puto.

Κ Ε Φ. κδ. C A P. 24.

ΙΦικράτης Iphicrates φευγω δικην προδοσιας reus
sum proditionis: Αντιφων Antiphon και et
Χαρης Chares διωκω accuso. Δε sed αιλια crimen
ειμι sum, οτι quod αρα sanè δυναμενος cum potuit
αίρειω interficio πολεμιος hostis περι ad Εμβατα
Embata, & non διανυμαχew navale praelium
ineo. Δε sed οραω video δικαστηριον judicium
υποφερομαι inclinator εις in το εναντιον contrariam
(sub. μέρος partem) παυομαι finem facio λογος
oratio, πως quodammodo παραφαινω ostendo
ξιφος ensis δικαστης judex. Δε sed ο ille καλαιοειδω
timeo, μη ne εξοπλιζω armo ολος omnis ελαιοια
sodalitium, κυκλω circumcingo δικαστηριον tri-
bunal, πως omnis ψηφίζομαι decerno αφισις ab-
solutio αυλος is. Μετα post νικη victoria, τις
quidam ψηφίζομαι decerno ως quod παρακρηομαι
vim

vim adhibeo δικαστής judex, φημι dico, αν εἰμι
 sum ευθής stultus, μεν quidem στρατηγεω stratage-
 mate vinco ὑπὲρ pro Αθηναῖος Atheniensis, δε sed
 μηκέτι non ὑπὲρ pro ἐμαυτῶς mei-ipsius.

ΚΕΦ. ΧΕ. C A P. 25.

ARGUMENTUM. Γεσκων Gescon.

Aμιλκας Amilcar Καρχηδονίος Carthaginien-
 sis, αριστος optimus στρατηγος imperator
 των στρατηγων imperatorum qui fuerunt εν in
 Λιβυη Libya, καλορθω feliciter gero πολλοις mul-
 tus πολεμοις bellum, φθονέσθαι invidiâ laboro,
 διαβαλλομαι calumniis impetor ὑπὲρ ab διαπολι-
 τευομενος adversarius in rebus politicis, ὡς quasi
 ἐπιθιέσθαι affecto Τυραννις Tyrannis, τε et αὐλος
 ipse ἀναίρεσθαι interficior καὶ et ἀδελφος frater
 αὐλος is Γεσκων Gescon φυγαδεύομαι in exilium
 ἀγὼρ ἐκπιπῶ expellor (sub. ἐκ τῆς πατρίδος e
 patriâ.) Δε sed πολίτης civis νεμομαι partior
 χρημα res αὐλος is δημευομαι publicor. Οὗτος hic
 πραιτόμαι fio, Καρχηδονίος Carthaginiensis χρο-
 μαι utor ἄλλος alius στρατηγος dux καὶ et πρῶττοις
 sæpe ἡτταρομαι vincor καὶ et κινδυνεύω periclitor
 ἄλωναί ne caperentur (aor. 2. inf. ab αἰλίσκω)
 μελαγινώσκω resipisco ἐπὶ ob φυγή exilium Γεσκων
 Gescon, καὶ et ἀναίρεσις cædes Αμιλκας Amilcar.
 Ἀλλὰ sed οὐκ non οἶον τε ἦν erat in potestate μεν
 quidem ἀνακαλεομαι revoco (i. e. in vitam) Αμιλ-
 κας Amilcar θνήσκω morior, δε sed ἀνακαλεο-
 μαι

μαι revoco Γεσκων Gescon απο ab φυγη exilium,
 και et αποδεικνυμι constituo στρατηγος; dux Αυλοκρα-
 τωρ summo imperio præditus, και et παραδιδωμι
 trado εχθρος inimicus αυλος is εις ad τιμωρια sup-
 plicium καλα ex ος quicunque τροπος; modus αν-
 βελομαι volo. Δε sed Γεσκων Gescon παραλαμ-
 βανω accipio αυλος is δεομαι vincior, εν αυλιον coram
 πληθος multitudo, προσλαττω jubeo κατακλινω pro-
 cumbo χαμαι humi καλα in γαστηρ venter: δε
 sed επιβαινω conculco επι in τραχηλος collum
 εκαστος singulus ελαφρος levis πος pes, εημι dico,
 (sub. εαυτον se) εχω fumo ικανος lat magnus τι-
 μωρια pœna προκναιρεσις - cædes αδελφο; frater.
 Πραττω facio ετος hic αφημι dimitto εχθρος ini-
 micus, προσεπω alloquor, & non αμυνομαι com-
 penso κακον malum κακον malum, αλλα sed κακον
 malum αγαθον bonum. Τονγαρην igitur τε etiam
 αυλος ipse εχθρος inimicus, και et οικειος familia-
 ris ετος hic, και et πας omnis Καρχηδονιος Cartha-
 ginienſis διατελεω persevero πειθαρχων obediens
 Γεσκων Gescon, ως ut αγαθος bonus στρατηγος im-
 perator. Και et αυλικα statim γινομαι sum μετα-
 βολη mutatio νικη victoria πολεμος bellum, Γεσκων
 Gescon νικω supero εν in μαχη prælium δια-
 propter ευνοια benevolentia, και et προθυμια
 promptitudo παρα α αρχομενος subditus.

ΚΕΦ. κς. CAP. 26.

ARGUMENTUM. Τιμολεων Timoleon.

Τιμολεων Timoleon εξαγω educo δύναμις
 copiae εν in Σικελία Sicilia, παραλασσομαι
 pugnam committo Καρχηδονιος Carthaginiensis
 διαπλεω trajicio ες ad νητος insula. Ἡμιονος mu-
 lus κομίζω porto σελινον apium απαύλασμαι oc-
 curro αὐλος is: σιραλιώης miles φοβέομαι timeo
 σημειον omen, ὅτι quodd' αρα fanè παρα apud αὐλος
 is μνημειον sepulchrum αποθνησκω morior στεφανοο-
 μαι coronor σελινον apium. Τιμολεων Timoleon
 φημι dico, και μην atqui Θεος Deus δηλωω signi-
 fico εγω ego νικη victoria μαλλον magis φανερος
 manifestus. Γαρ enim Κορινθιος Corinthius στε-
 φανωω corono σελινον apium νικαιω vinco Ισθμια
 Isthmia (sub. ιερα αγωνισματα certamina sacra.)
 Εγω dico ετος hic, τε et αὐλος ipse αναστεφομαι
 corono me σελινον apium, και et αναστεφω corono
 ηγεμων dux περὶ juxta αὐλος is: ὥστε ita ut και
 etiam σιραλιώης miles, λαμβανω sumo σελινον
 apium αλλος alius προς ab αλλος alius, γινομαι
 fio εὐολμος audax προς ad μαχη pugna.

ΚΕΦ. κζ. CAP. 27.

ARGUMENTUM. Ζωπυρος Zopyrus.

ΔΑρειος Darius πολιορκεῖ obsideo Βαβυλων Ba-
 bylon μᾶκρος longus χρόνος tempus σὺ οἷος
 τε ἦν non potuit αἰρεῖν expugno πόλις civitas.
 Ζωπυρος Zopyrus Σατραπῆς Satrapa Δαρείος Da-
 rius, ἀκρωτηριαζώ mutilo πρόσωπον facies ἤκω
 venio (sub. εἰς Βαβυλωνα Babylona) αὐτομολός
 transfuga, ὡς δὴ quasi sanè πασχω patior ὅτος
 hic ὑπὸ α Δαρείος Darius. Βαβυλωνίος Babylonius
 πιστεύω credo ὅψις visus συμφορὰ calamitas, καὶ et
 ἐπιτρέπω permitto πόλις civitas Ζωπυρος Zopyrus:
 Δε sed ὁ ille νυκτῶρ noctu ἀνοίγω aperio πύλη por-
 ta. Καὶ et Δαρείος Darius κραίω potior Βαβυλων
 Babylon, δὴ sanè φθεγγομαι loquor ἐκεῖνος hic
 λαμπρός splendidus. Ἀλλὰ sed εἴθε ne ἀν βελομαι
 volo εἶχω teneo κ̄ viginti Βαβυλων Babylon, ἐπὶ
 in ὥτε (sub. συμβολιμαίω) hac conditione (sub.
 ἐμε me) ὁρᾶω video Ζωπυρος Zopyrus πασχω pa-
 tior τοιαύτος talis.

ARGUMENTUM. Αλεξάνδρος Alexander.

Αλεξάνδρος Alexander εἰμι sum εν apud Ἰνδός
 Indus, και et ἐμελλε διαβαινειν trajecturus
 erat ποταμος fluviuς Ὑδασπης Hydaspes. Πωρος
 Porus βασιλεὺς rex Ἰνδός Indus ἀντιπαράσσομαι
 contra constituo δυναμὶς copiae ἐπεκτείνειν ad ul-
 teriorem partem (pro ἐπ' ἐκεῖνα μέρη :) και et
 εἰμι sum ἀδύνατος impossibilis διαβαίνω trajicio.
 Αλεξάνδρος Alexander ἀντιπαρεξάγω contra educo
 (sub. δυναμειν copias) ἀνω ad superiorem par-
 tem ποταμος fluviuς : και et Πωρος Porus (sub.
 ἀντιπαρεξήγε δυναμειν) πάλιν iterum ἀνω ad supe-
 riorē partem. Αλεξάνδρος Alexander καίω ad
 inferiorem partem ποταμός fluviuς, και et Πωρος
 Porus καίω ad inferiorem partem ὁμοίως simi-
 liter. Οὗτός hic γίνομαι fio και et πολλακίς sæpe,
 και et ἐπὶ in πολλοίς multus ἡμέρα dies, ὥστε ita ut
 Ἰνδός Indus μὲν quidem κατὰ γέλωα derideo δειλὴν
 timiditas πόλεμιος hostis, και et πανομαι desisto
 συμπαραθεῖν hinc inde simul discurreo, ὥς quasi
 οὐκ non ποτε unquam ἀν τολμᾶω audeo ἀποβαίνω
 trajicio, ὅς qui τοσάκις toties οὐκ non θάρρει fi-
 duciam habeo. Δε sed Αλεξάνδρος Alexander
 ἀνατρέχω recurro ὀξύτατος celerrimus δρόμος cur-
 rus πᾶρα per ὄχθη ripa, ἐπιβαίνω conscendo πλοίων
 navis και et ζευγμά ratis, και et διέθερα pellis
 πληροῦμαι impleor χορὸς gramen, διαβαίνω traji-
 cio

cio ποταμος fluuius, εξαπαλω decipio Ινδος Indus
τω ανελπιστω inexpectato (sub. τροπω modo) δια-
βασις trajectio.

ΚΕΦ. xθ. C A P. 29.

A Λεξανδρος Alexander λαμβανω capio Θηβαι
Thebæ, αποκρυπλω celo ικανος multus
δυναμις copiae, και et ταυτω constituo Αντιπατρος
Antipater επι in αυλος is: δε sed φανερος aper-
tus αυλος is αγω duco επι ad εχυρος munitus
τοπος locus (observe here, the genitive case
τοπων used elegantly for the accusative τοπας.)
Δε sed Θηβαιος Thebanus επεξερχομαι contra ex-
co, και et αντιπαρλασσομαι in acie pugno εκ non
αγενως timide προς contra δυναμις copiae οραομαι
conspicior. Αντιπατρος Antipater εν in καιρος
tempus μαχη pugna ανιστημι moveo δυναμις co-
piae κρυπτομαι occultor, περιερχομαι circumueo
κυκλος circuitus, η ubi (i. e. εν η μεριδι in qua
parte) τειχος murus ειμι sum σαθρος infirmus
και et αφυλακλος incustoditus, ταυτη ibi (i. e.
εν ταυτη μεριδι in hac parte) καλαλαμβανομαι oc-
cupo πολις urbs, και et αιρω tollo σημειον sig-
num. Αλεξανδρος Alexander ειδω video αναβοω
exclamo, ως quod ηδη jam εχω teneo Θηβαι
Thebæ. Δε sed Θηβαιος Thebanus μαχομαι
pugno ευρωσως fortiter, ως cum επιστρεφομαι con-
vertor ειδω video πολις urbs εαλωκως captus
(part. præ. ab αλισκω) φευγω fugio.

ΚΕΦ. λ. CAP. 30.

Αλεξάνδρος Alexander ὅποτε quando ακηῶ audio παρὰ ab μανίης aruspex, ἱερά sacra γινομαι sum καλὸς faustus, κελεύω jubeo (sub. αὐτοῖς eos) περιφέρω circumfero, καὶ et δεικνύω ostendo Ἰσραηλῶν miles: ἵνα ut μὴ non μόνον solum ακηῶ audio, ἀλλὰ sed καὶ etiam ὁρᾶω video, ἔχω habeo ἀγαθὸς bonus ἐλπίς spes περὶ de κινδύνος periculum.

ΚΕΦ. λα. CAP. 31.

Αλεξάνδρος Alexander νικᾶω vinco Δαρείος Darius ἐν in Ἀρβηλα Arbela. Φρασαορίης Phrafaortes συγγενὴς cognatus Δαρείος Darius, ἔχω habeo πολλὸς magnus χεὶρ manus Περσικὸς Persicus, φυλάττω defendo πύλαι portæ Συσιδᾶι quæ dictæ Susidæ: ἀρὰ δὲ sane autem ὅς hic εἰμι sum ὄρος mons στενὸς angustus καὶ et ὑψηλὸς altus. Βαρβαρὸς Barbarus εὐκολῶς facile ἀποκρῶμαι repello Μακεδῶν Macedo προσβαλλῶ oppugno ἔτος hic, ἀφίημι jaculor σφειδονή funda, βέλους telum, πέτρος saxum: ὥστε ita ut Ἀλεξάνδρος Alexander ἀνακαλεῶ revoco αὐτοῖς is, βαλλομαι molior χαραξ vallum ἀπὸ ad τριακοντα triginta σταδίων stadium. Δὲ sed εἰμι sum λογίων oraculum Ἀπολλων Apollo, ὡς quod αἶρα sanè ξένος peregrinus Λυπὸς Lupus γινομαι sum ἡγούμεν dux αὐτοῖς is.

is. Δε vero βουκολος bubulcus εχω habeo σιολη
 amictus θηρεϊος ferinus (i. e. e ferinis pellibus)
 προσειμι accedo Αλεξανδρος Alexander, ὁμολογεω
 confiteor ὅτι quod εἰμι sum Λυκίος Lycius, και
 et ὡς quod εν in κυκλος circuitus ορος mons εἰμι
 sum αἰρατος semita αποκρυπτομαι occultor συνηρε-
 φης tectus (sub. τοπω loco vel μεριδι parte) ὕλη
 filva: δε sed γινωσκομαι cognoscor αὖτος ipse
 μονος solus δια propter νομη pastus βης bos.
 Αλεξανδρος Alexander αναμνασμαι in memoriam
 revocor μαντεϊον oraculum, πιστευω credo βουκολος
 bubulcus. Μεν δη itaque κελευω jubeo πας
 omnis στρατια exercitus μενω maneo εν in στρατο-
 πεδον castra, και et ανακαιω accendo πολλος mul-
 tus πυρ ignis, εφελκομαι attraho οφης visus Περσης
 Persa. Δε sed διδωμι do απορητος arcanus πα-
 ραγγελμα mandatum Φιλωτας Philotas και et
 Ἡφαιστιων Hephæstion, ὅποιαν quando εἶδω video
 Μακεδων Macedo εκφαινομαι appareo καλα de
 κορυφη vertex ορος mons, αὖτος ipse προσβαλλω
 oppugno κατωθεν infra: αὖτος ipse αγω ducō
 ὑπασπιστης satelles, και et εἰς unus φαλαγξ pha-
 lanx ὀπλῆς armatus, και et Σκυθικος Scythicus
 (sub. στρατευμα exercitus) τοξικος sagittarius, σος
 quantus εἰμι sum, προερχομαι progredior ογδοη-
 κοντα octoginta σταδιον stadium δια per λεπτος
 angustus αἰρατος semita αυλιζομαι stationem
 habeo, πυκαζομαι contegor ὕλη filva δασυλαος
 densissimus: δε sed περιερχομαι circumceo μίτος
 medius νύχ nox ἐφίστημι supervenio πολεμιος hos-
 tis καθευδω dormio. Δε sed ἡμερα dies αρχομαι

incipio (i. e. orior) σαλπιγξ tuba σημαίνω signum do, απο a κορυφη vertex ορος mons. Δε sed Ἡφαιστίων Hephæstion και et Φιλώτας Philotas προσάγω adduco Μακεδών Macedo εκ ex χαράξ vallum. Περσής Persa απολαμβάνομαι comprehendor μέσος medius πολεμῖος hostis ὁ qui fuit ανωθεν supra και et ὁ qui fuit κατωθεν infra, μέν quidem ὁ alius μέν quidem (the Particles μέν and δε are used on various occasions. Sometimes in transition from one subject to another: sometimes in contradistinction of two subjects one to another: and sometimes to express exception. The Greek Particles are none of them merely expletives, but have all their force and meaning. In the right use of these consist the perspicuity and beauty of stile.) κτείνομαι interficio, δε autem ὁ alius κατακρημνίζομαι præcipitor, δε sed ὁ alter ζωγρεομαι vivus capior.

ΚΕΦ. λβ. CAP. 32.

Αλεξάνδρος Alexander ὁδεύω iter facio (sub. ὁδόν per viam) ανδρὸς aridus, τε et αὖτις ipse πονεῖ laboro ὑπο a διψός sitis, και et Μακεδών Macedo. Κατασκοπεύω explorator χώρα regio ευρισκω invenio σμικρὸν ὑδάτιον paululum aquæ εν in κοίλος cavus πέτρα saxum, βαλλω injicio ἕτος hic ἐπὶ in κράνος galea κομίζω adfero Αλεξάνδρος Alexander. Δε sed ὁ ille δείκνυμι ostendo
στρατία

στρατὶα exercitus ὥς quomodo χρη oportet εὐθυ-
 μω fortem animum præsto, ὕδωρ aqua φαινομαι
 appareo, αὐτός ipse μη non πινω bibo ἐκχεω ef-
 fundo κρανος galea πᾶς omnis ὄρω video. Μα-
 κεδων Macedo ἀλαλαζω fremitum militare
 tollo κελεύω jubeo αὐτός is ἡγεομαι præcedo ὁδός
 via, εὐρωσίως strenuè ἀνίσχω resisto πρὸς contra
 δίψος sitis διχ propter ἐγκράτεια continentia βασι-
 λεύς rex.

ΚΕΦ. λγ. CAP. 33.

Αλεξάνδρος Alexander ὥρα tempus θερός æs-
 tas ἀγω duco στρατὶα exercitus πᾶρα præ-
 ter ποταμός fluvius, πολεμῖος hostis πρᾶττειμαι in-
 cumbo. Δε sed ὄρω video στρατιῶν miles δι-
 ψῶ sitio καὶ et ἀφορῶ despicio εἰς ad ῥεῦμα flu-
 men ποταμός amnis, ἵνα ut μη non διαλύω dis-
 solvo τάξις ordo πινω bibo, μηδὲ neque διακοπῶ
 præscindo τάχος celeritas ὁδοιπορία profectio,
 κελεύω jubeo κηρύξ præco ἐγὼ dico, ἀπέχομαι ab-
 stineo, ποταμός fluvius. ἔχω habeo ὕδωρ aqua
 θανάτου mortifer. Μεν quidem ὁ ille φοβέομαι
 timeo ἀπέχομαι abstineo, καὶ et ταχύνω accelero
 ὁδός via. Δε sed Ἀλεξάνδρος Alexander διανῶ per-
 ficio (sub. ὁδὸν viam) καὶ et στρατοπέδευω castra
 metor, αὐτός ipse φανερώς aperte πινω bibo ἀπο
 ποταμός fluvius μέλα cum ἡγεμὼν dux. Στρατιῶν
 miles γέλω rideo, καὶ et νοέω animadverto αἰτία
 causa ἀπάτη fraud, πᾶς omnis ὕδρευω aquam
 haurio ἐκ de ποταμός fluvius ἀδέως sine metu.

ΚΕΦ. λδ. CAP. 34.

ARGUMENTUM. Καμβυσης Cambyfes.

ΚΑμβυσης Cambyfes πολιορκεω obfideo Πελυσιον Pelusium. Αιγυπτιος Ægyptius κρατερως fortiter ανθισταμαι refisto, αποκλειω claudio εμβολη aditus Αιγυπτιος Ægyptius, και et προσαγω adduco πολλος multus μηχανημα machina, εφίημι emitto καταπειλης catapulta οξυελης acuta habens tela, πειρος faxum και et πυρ ignis. Καμβυσης Cambyfes τασσω colloco προ ante στρατια exercitus εαυτς fui-ipsius (to be rendered by suus) ζων animal ὅσοι quotquot Αιγυπτιος Ægyptius σεβω colo, Κυων Canis, Προβαλον Ovis, Αιλωρος Felis, Ιβις Ibis: δε sed Αιγυπτιος Ægyptius παυω defisto βαλλω jaculor, φοβος metus τς πλεζαι percutiendi (observe the infinitive mood with the article τς used as a gerund, in Di) τις aliquis ιερος sacer ζων animal. Καμβυσης Cambyfes ετω sic αιξεω capio Πηλυσιον Pelusium, παρερχομαι pervenio εισω intra Αιγυπτος Ægyptus.

ΚΕΦ. λβ. CAP. 35.

ARGUMENTUM. Ξερξής Xerxes.

ΞΕΡΞΗΣ Xerxes αποβαλλω perdo πολλος
 multus Περσης Persa δια propter στενοῦς
 angustiae ορος mons εν in Θερμοπυλαι Thermo-
 pylæ, ανηρ vir Τραχινιος Trachinius Εφιαλτης
 Ephialtes δεικνυμι monstro στενος tenuis αλτραπος
 femita περι circum ορος mons, περιπω mitto δις-
 μυριοι viginti mille ανηρ vir: ος qui περιερχομαι
 circumeo, γενομενοι cum fuerunt κατα α νωτος
 tergum Έλλην Græcus, αποκτεινω interficio απας
 omnis, ος qui Λεωνιδης Leonidas ηγεομαι ducō.

ΚΕΦ. λγ. CAP. 36.

ARGUMENTUM. Μιθριδαῆς Mithridates.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ Rex (i. e. Persarum) προσπατω ju-
 beo Μιθριδαῆς Mithridates κλεινω interfi-
 cio Δαταμης Datames αφιστημι deficio, η vel (sub.
 ειπε dixit) αγω ducō (sub. vivum.) Μιθριδαῆς
 Mithridates και etiam αυτος ipse υπερχινομαι simu-
 lo αφιστημι deficio βασιλευς rex. Μην tamen ογε
 Δαταμης Datames & non πιστευω credō, ει μη nisi
 προσθεν prius λυμαινομαι devasto πολλος multus
 (sub. εν in) αρχη imperium βασιλευς Rex. Και
 δη et sane λυμαινομαι devasto πολλος multus.

καλασκαπῶ diruo φρεριον castellum βασιλεὺς rex,
καλαπρηθῶ incendo κωμῇ vicus, ἄρπαζω diripio
φορὸς tributum, ἐλαυνῶ abigo λεία praeda. Ἀρα
scilicet δεικνύμι ostendo (sub. ἐαυτὸν se) εἰμι sum
πολεμῖος hostis (πολεμῖος is here put in the no-
minative case, by what is called *Attraction*:
as in Virg. *Æn.* l. ii. 377.—Sensit medios
delapsus in hostes.) βασιλεὺς rex. Δὴ vero τότε
tunc ἀμφὼ ambo συνέρχομαι congregior γυμνὸς
nudus (i. e. inermis) διαλέγομαι colloquor περὶ
de ὅς qui χρῆν oportet. Μιθριδάτης Mithridates
προκαλασσεύαζομαι præparo νυκτὶ noctu πολλὸς
multus ἐγχειρίδιον ensis ἐν in ἑστὸς hic χωρίον locus,
κρυπτόμαι celor ἄλλος alius ἀλλαχῇ alibi: καὶ et
σημεῖον signum ἐπικείμεν imponor ἑστὸς hic. Δὴ
vero διαλέγομαι colloquor προσάγω adduco αὐτὸς
is (sub. εἰς ἐγχειρίδια ad enses) βαδίζω ambulo
ἡρεμῶ leniter. Δε sed ἐπεὶ postquam εἰμι sum
αὐτὸς fat λόγος colloquium, Δαταμῆς Datames
ἀσπαζομαι valedico ἀπείμι abeo: Μιθριδάτης Mi-
thridates ἀναίρειν arripio εἰς unus ἐγχειρίδιον ensis
διὰ ταχὺς celeriter, καὶ et κρυπτῶ occulto ὑπο
sub χεὶρ manus ἀριστερὸς finister, ἀνακαλεῶ re-
voco Δαταμῆς Datames, ὡς δὴ quasi sane ἐπι-
λανθάνομαι obliviscor τις quidam ὅς qui χρῆν
oportet ἐπεὶ dico: δε sed κελεύω jubeo (sub.
Δαταμὴν Datamem) προσέρχομαι accedo, οὐχυρῶ
munio μαλίστα præcipuè ἐκεῖνος iste ὁρὸς mons:
ἕτως sic Μιθριδάτης Mithridates πῶλῃσσω percutio
ἐγχειρίδιον ensis ἀποκτείνω interficio Δαταμῆς Da-
tames ἀφώραν retrospicio ἐς in ὁρὸς mons.

ΚΕΦ. λζ. CAP. 37.

ARGUMENTUM. Σερηνας Surenas.

ΣΟΥΡΗΝΑΣ Surenas ἡγούμενος dux ΠΑΡΘΥΑΙΟΣ Par-
 thus, ΚΡΑΣΣΟΣ Crassus ἀναχωρεω recedo (in
 the words ΚΡΑΣΣΟΝ ἀναχωρεῖν we have an ex-
 ample of the accusative case put absolute;
 i. e. it seems to be independent, though in
 reality it is governed by a preposition under-
 stood) ΜΕΓΑ cum πολλοῖς magnus ἦν clades καὶ
 et ΠΕΙΡΑΟΜΑΙ aggredior ὁδεύω iter facio διὰ per
 ὀρεινοτέρους editior (sub. χωρῶν regiones) φοβέομαι
 timeo μάχη pugna ἐξ ἐ ἀπονοία desperatio, ΠΕΜ-
 ΠΩ mitto πρεσβευτὴς legatus ὡς ad αὐλός is, λέγω
 dico, ΒΑΣΙΛΕΥΣ Rex -ΜΕΓΑΣ Magnus συνίθεμαι
 compono φιλία amicitia συ tu: δεικνύμι ostendo
 ΡΩΜΑΙΟΣ Romanus ἀνδρεία fortitudo, νυν nunc
 βεβλόμαι volo δεικνύμι ostendo φιλανθρωπία huma-
 nitas. ΚΡΑΣΣΟΣ Crassus ὑφ' ὀφθαλμοῦ suspicor δολός
 dolus ἐκ non πείθομαι pareo. ΣΤΡΑΤΙΩΤῆς miles
 ἀθυμῶ despondeo καὶ et ἀπείρω defatigor, κρῶ
 complodo ὅπλα arma βιάζομαι cogo αὐλός is
 πιστεύω credo βαρβάρος barbarus. ΚΡΑΣΣΟΣ Cras-
 sus ἀκὼν invitus βᾶδιζω ambulo πεζός pedes. Δὴ
 vero ΣΕΡΗΝΑΣ Surenas φιλοφρονέομαι humanitate
 utor παρίστημι adduco αὐλός is ἵππος equus χερσὶ
 χαλινός fræno aureo insignis, ἐπὶ in ὅς qui προ-
 στάττω jubeo καθίζω sedeo. Μὲν δὲ itaque ὁ ille
 ἀναβαίνω conscendo ἵππος equus: δε sed βαρβάρος
 barbarus

barbarus ἵπποκομος equorum curator κεντρίζω
 stimulo ἐπιλαχυνῶ accelero δρομος cursus ἵππος
 equus, ὅπως ut ἐκφέρω defero Κρασσος Crassus ες
 ad πλῆθος multitudo Παρθυαῖος Parthus. Οκλα-
 νιος Octavius (sub. εἰς unus) ἡγεμὼν dux τῶν περὶ
 Κρασσοῦ Crassi συνιημι intelligo ἀπάτη fraus, λαμ-
 βανομαι prehendo χαλινός frænum, καὶ et μετὰ
 post ἐκεῖνος is Πέτρωνιος Petronius εἰς unus χιλι-
 αρχος tribunus: ὥστε ita ut Οκλανίης Octavius
 μὲν quidem κτείνω interficio ἵπποκομος equorum
 curator, σπασομαι stringo ξίφος gladius: δε sed
 τις quidem ἄλλος alius Παρθυαῖος Parthus (sub.
 κτείνει interficeret) Οκλανίης Octavius. Δε sed
 Ἐξαίθρης Exæthres Παρθυαῖος Parthus (sub. κτείνει
 interficeret) Κρασσος Crassus καὶ et ἀποκοπῶ ab-
 scindo κεφαλὴ caput αὐτός is καὶ et δεξιά dextra
 (sub. χεῖρα manum) κομίζω fero πρὸς ad Ἡρώδης
 Herodes μέγας magnus βασιλεὺς rex Παρθυαῖος
 Parthus. Δε sed βασιλεὺς rex κατ' ἐκεῖνο τῆς ὥρας
 per id tempus εἵσυχε fortè fuit ἐσθιωμενός convivio
 excipiens quosdam (i. e. convivio exciperet,
 malè etenim Latinè dixeris, fuit excipiens,
 quamvis Græci eleganter habent, εἵσυχεν ἐσθιωμένος
 et similia) καὶ et παρὰ inter πότος potus (sub.
 εἵσυχε) ἀκροαομαι audio Ἰασῶν Jason Τραγῶδος Tra-
 gædus Τραλλιανός Trallianus, ὑποκρίνομαι ago
 Βακχαὶ Bacchæ (a play of Euripides so called)
 Εὐριπίδης Euripides. Μὲν δὲ atqui τραγῶδος tra-
 gædus ἀδῶ cano ἐκεῖνος ille μέλος carmen, φέρω
 affero ἐξ ex ὄρος mons ἐλῖξ flexile habens
 cornu (sub. βέν bovem, cui voci epitheton
 ἐλῖξ

ἐλξ apud poetas sæpissimè applicatur) νεοτομος
 recenter interfectus μακάριος nobilis θηράμα
 præda, ἐπὶ ad μελαθρον ædes. Δε sed ὁ ille
 κομίζω porto κεφαλή caput Κρασσος Crassus προσ-
 φερῶ affero βασιλεὺς rex. Ἐπὶ in ὅτος hic γινομαι
 sum μέγας ingens βόη clamor καὶ et πολὺς mul-
 tus κρότος plausus: ὥστε ita ut μὲν quidem
 Ἐξαίθρης Exæthres ἀναπηδᾷ profilio φημι dico,
 προσήκει convenit ἐγὼ ego αὖδ' αὖ cano ὅτος hic
 μέλος carmen μάλλον potius, ἢ quam τραγῶδης
 tragædus. Βασιλεὺς rex ἡδομαι lætor μὲν qui-
 dem τιμᾷ honoro ὅτος hic ὅς qui εἰμι sum πα-
 τριος patrius (sub. ἔθος mos) δε sed δίδωμι do
 ταλάνῳ talentum Ἰάσων Jason τραγῶδης tragædus.

ΚΕΦ. λη. C A P. 38.

ARGUMENTUM. Νύμφα; Numa.

ΝΟΥΜΑΣ Numa βελομαι volo μετὰβαλλω tra-
 duco ΡΩΜΑΙΟΣ Romanus ἐκ a πολέματος
 bellum καὶ et φονὸς cædēs ἐς ad εἰρήνην pax καὶ
 et νόμος lex, ἀναχωρεῶ recedo πόλις civitas εἰς ad
 τῆμενος lucus ἱερός sacratus Νυμφῇ Nympha,
 διαίλωμαι commoror μόνος solus συχνός multus
 ἡμέρα dies ἐν in ὅτος hic, ἐπανεῖμι revertor κομίζω
 porto θεοπροπίον oraculum παρὰ a Νυμφῇ Nym-
 pha, ὅς qui συμβέβηκεν suadeo ἡγέομαι existimo
 νόμος lex. ΡΩΜΑΙΟΣ Romanus πείθομαι pareo ὅτος
 hic. Ὅσοι quicunque ἱερὴν festum, θυσιάα victi-
 ma, τέλει ritus, ἱερεργία sacrificium (sub. ἵσσι
 sunt).

funt) μέχρι νυν (sub. χρόνος) usque ad hoc tempus Νέμας Numa καθίστημι constituo ἔτος hic πᾶς omnis οἷα δὴ utpote νόμος lex Νυμφη Nympha.

Δε sed δοκεῖν ἐμοὶ videtur mihi (this seems to be an elliptical expression for κατὰ τὸ δοκεῖν secundum meam opinionem, the infinitive mood with an article being frequently used as a substantive) γίνομαι sum ζηλωτής æmulator Μίνως Minos καὶ ἐτ Λυκουργός Lycurgus: καὶ γὰρ etenim ἔτω sic μάθανω discō ἢ vel φασκω profiteor μάθανω discō νόμος lex ὁ μὲν hic quidem παρὰ ἃ Ζεὺς Jupiter, ὁ δὲ ille autem παρὰ ἃ Ἀπολλῶν Apollo, πείθω persuadeo, ὁ μὲν hic quidem Κρῆς Cres ὁ δὲ ille autem Λακων Lacedæmonius χάρομαι utor αὐτός is.

ΚΕΦ. λθ. C A P. 39.

ARGUMENTUM. Ταρκύνιος Tarquinius.

TΑρκύνιος Tarquinius πολιορκέω obsideo Γάβιοι Gabii μακρός longus χρόνος tempus, μή non δύναμαι possum αἶρειω expugno, πέμπω mitto ἀνισχυόμενος transfuga Σεξτός Sextus νεώτερος junior παῖς filius αἰκίζομαι severè afficio πλῆγαι verbera. Ὁ ille δὲ autem εἶδω video σῶμα corpus πικρῶς acerbè αἰκίζομαι verberibus afficio, δεχομαι recipio, (sub. αὐτὸν eum) ἐπαγγελλομαι promitto πολὺς multus καὶ ἐτ μέγας magnus κατὰ adversus πᾶν pater: πολὺς multus ὅς qui δράω exequor,

exequor, εἰμι sum πιστός fide dignus. Ληίζομαι
 prædor Ῥωμαῖος Romanus, τρεπομαι converto
 ες ad φυγή fuga, λαμβανω capio αιχμαλώτος cap-
 tivus, νικῶ winco πολὺς multus μάχη prælium:
 ὥστε ita ut καὶ etiam Γαβιοὶ Gabii θαυμάζω miror,
 ἀποφαινόμεαι constituo αὐτός is ὁρᾶται dux αὐτο-
 κρατορ summo imperio præditus. Ὁ δὲ ille
 autem πεμπω mitto κρυφα clam, ερομαι rogo πα-
 τερ pater, τί quid κελεύω jubeo δρῶω facio. Δε
 fed Ταρκύνιος Tarquinius (καὶ γὰρ etenim τυχεῖον
 forte sum ὁμιλεῶ colloquor ἐν in κητὸς hortus)
 ἀποκλαῶ defringo ὑψηλὸς altus μηκὼν papaver,
 φημι alloquor πρὸς ad ἀγγελός nuncius, φραζω
 dico παῖς filius ἐγὼ ego πρᾶττω facio ἔτος hic.
 Ὁ μὲν ille quidem ἀγγελλω nuntio. Δὲ fed
 Σεξτός Sextus διαφθεῖρω interimo ὁ προερχὼν qui
 eminet Γαβιοὶ Gabii, ἔτω sic μηχανάομαι molior
 ἐρημία vastitas καὶ et ἀσθενεία imbecillitas Γαβιοὶ
 Gabii, παραδίδωμι prodo πόλις urbs Ῥωμαῖος
 Romanus.

ΚΕΦ. μ. CAP. 40.

ARGUMENTUM. Μάκιος Mucius.

Τυρρηνος Tyrrenus πολέμειω bellum gero
 Ῥωμαίος Romanus. Πορσινας Porfenna εἰμι
 sum βασιλεὺς rex Tyrrenus Tyrrenus: Παπλικό-
 λας Publicola ὑπάτειον qui consul fuit τρίτον
 tertium ἀρχῶν impero Ῥωμαίος Romanus. Μά-
 κιος Mucius ἀνὴρ vir Ῥωμαίος Romanus, ἀριστός
 præstantissimus (sub. καὶ) πολέμιος militaris
 (sub. πρᾶγμα res) βελομαι volo ἀναιρεῶ interficio
 Πορσινας Porfenna, ἐρχομαι venio ἐς ad Τυρρηνίους
 Tyrrenus στρατοπέδον castra, ἐχω habeo ἐσθῆς
 vestis Τυρρηνίης Tyrrenus, καὶ et Τυρρηνίζω Tyr-
 rhenè loquor φωνή vox. Καὶ δὲ et sane παρέρ-
 χομαι accedo ἐπὶ ad βῆμα tribunal, ἐκ non εἶδω
 ἴσθι βασιλεὺς rex Πορσινας Porfenna ὅστις quinam
 εἰμι sum, σπᾶσθαι stringo ξίφος gladius, καὶ δὲ
 continuo κτείνω interficio ἔτος hic, ὅς qui καθε-
 ζομαι affideo οἶμαι arbitror μαλίστα maximè εἰκώ
 similis sum βασιλεὺς rex. Συλλαμβανομαι com-
 prendor ὁμολογῶ fateor ὅστις quis εἰμι sum. Μὲν
 δὲ enimvero Πορσινας Porfenna θύω sacrifico Θεός
 Deus ἐπὶ ob σωτηρία salus: δε sed Μάκιος Mu-
 cius ὑπερέχω superimpono χεῖρ manus δεξιός
 dexter ἐσχαρά focus ἐχω habeo πυρ ignis, καὶ et
 χεῖρ manus καίομαι comburor, ἵστημι sto διαλεγο-
 μαι colloquor Πορσινας Porfenna προσώπων vultus
 παῖδρος lætus, καὶ et ἀλκίλος intrepidus. Δε sed

ὡς quum Πορσινας Posenna ὑπέρβουμαζω supra
modum miror ἀρεή virtus, Μούκιος Mucius
φημι dico μηδ' αὖτως nequaquam θαυμάζω miror.
Τριακοστοὶ Trecenti Ῥωμαῖος Romanus. ἔχω habeo
αὖτος idem καρτερία fortitudo ἐγὼ ego πλανᾶμαι
erro ἐν in στρατοπέδου castra συ tu παραφυλάσσω ob-
servo καὶρος occasio ἀναιρέσεις cædes σὺς tuus.
Πορσινας Posenna πιστεύω credo λεγόμενος dictus
καὶ εἰ φοβέομαι timeo διαλύομαι dirimo πόλεμος
bellum πρὸς adversus Ῥωμαῖος Romanus.

Κ Ε Φ. μα. C A P. 41.

ARGUMENTUM, Μαρκελλὸς Marcellus.

Mαρκελλὸς Marcellus πολιορκεῖ obfideo Συρα-
κῆσαι Syracusæ, ἡσσομαι impediō ὑπὸ
ἀ μηχανῇ machina Ἀρχιμήδης Archimedes, μὲν
quidem σὺ non θάρσσω animum habeo εἰτι am-
plius προσβαλλὼ aggredior τεῖχος murus, δε sed
ἐπίσπεω committo πολιορκία obfidio χρόνος tem-
pus. Καὶ δὲ et sanè μὲτα post πολὺ longum
(sub. διαστήμα intervallum) αἶρω capio αἰχμαλώ-
τος captivus Δαμῖππος Damippus Σπαρτιάτης
Spartanus ἐκπλεῖ ἐναυίγο Συρακῆσαι Syracusæ,
λαμβάνω accipio (i. e. audio) παρὰ ab αὐτοῦ hic
εἰμι sum πύργος turris τεῖχος murus φυλάσσομαι
custodior ἀμελῶς negligenter, δυναμῆνος qui πο-
τεῖ δέχομαι accipio σὺχνας multus αἰὶν. ὑπὸ
τεῖχος murus εἰμι sum ἐπιβάτης ascensu facilis.
Δὲ vero Μαρκελλὸς Marcellus καὶ ἄσκηναζω com-
paro

παρὸ κλίμαξ scala συμμέτρος accommodatus πρὸς
 ad ὕψος altitudo αὐτοῖς is, Συρακυσίος Syracusa-
 nus ἀγὼ ago ἱορῆν festum Ἀρτέμις Diana, καὶ et
 ἰχθυῶν (i. e. ἱαυτὶς ἰχθυῶν) vacantibus περὶ in
 μεθῃ ebrietas καὶ et παῖδια lusus, τε et κατέχω
 occupo πύργος turris καὶ et πλήρωω impleo τεῖχος
 murus ὅπλα arma κυκλῶ undique, καὶ et πρὸ ante
 ἕως mane διακοπῇ effringo Ἑξαπύλα Hexapyla,
 κατέχω occupo πόλις civitas. Μὲν quidem στρα-
 τιωτὴς miles ἀγωνίζομαι pugno γενναίως strenuè,
 αἰετομαι postulo αἵρπαγην direptio πόλις urbs, μὴν
 τamen Μαρκελλὸς Marcellus & non δίδωμι con-
 cedo ὅτι μὴ nisi ut ὠφελεσθῶμαι utilitatem capio
 ἀπὸ ἀνδραποδῶν mancipium μόνος solum καὶ et
 χρήμα pecunia: δε sed προσλατῶ impero ἀπεχο-
 μαι tempero ἱερός sacer καὶ et εὐθερός liber
 σῶμα corpus.

ΚΕΦ. μβ. CAP. 42.

ARGUMENTUM. Σκηπίων Scipio.

Σκηπίων Scipio ποιεῖται facio Συφάξ Syphax
 βασιλεὺς rex Μασαίσις Masæsi συμμάχος
 socius belli, διαβαλλὼ trajicio εἰς ad Σικελίαν Si-
 ciliā. Ἀσδρὺβας Asdrubal ἔχω habeo θυγατὴρ fi-
 lia παρθένος virgo θαυμαστός admirabilis (sub.
 καλὰ) κάλλος pulchritudo, ὑπισχνέομαι polliceor
 ἐκδίδωμι in nuptias eloco Συφάξ Syphax ἀφιστῶ
 deficio συμμαχία societas Ῥωμαῖος Romanus.

δε ille autem γῆμας cum duxisset κόρη virgo
 προσί-

προστίθεμαι adjungo me Καρχηδονίος Carthagi-
nienſis, και et παραχρημα ſtatim επιſτελλω literas
mitto Σκηπίων Scipio, απαγορεύω veto επιβαινω
conſcendo Λιβυη Libya. Σκηπίων Scipio ειδω
ſcio Ῥωμαίος Romanus μεγα φρονεω elato ſum
animo επι ob ſυμμαχία ſocietas Συφαξ Syphax,
ει ſι μαιθανω audio (ſub. αυτον eum) προστίθεμαι
conjungor πολέμιος hoſtis, ηκ non τολμω au-
deo διαβαίνω trajicio εις ad Λιβυη Libya: ſυναγω
convoco εκκλησία concio αυτος is, μεταποιεω con-
verto γραμμα literæ Συφαξ Syphax εις in το εναν-
τιον contrarium, ως quaſi (ſub. αυτος ille) καλεω
accерſo Ῥωμαίος Romanus επι ad Λιβυη Libya,
και et ως quaſi θαυμαζω miror ότι quod και etiam
νυν nunc βραδυνω moror: και et ως quaſi δεοι
oportere μη non εκλυω debilito ακμη vigor
ſυμμαχία ſocietas αυτος is. Εγω dico ταιαυτος
talis, ιμποιεω injicio όρμη cupiditas και et θαρρος
fiducia Ῥωμαίος Romanus. Δε ſed ό ille ευθυς
ſtatim αἰτω poſtulo ήμερα dies, καὶ in ός qui
προσῃκει convenit διαπλεω navigando tranſeo.

ΚΕΦ. μγ. C A P. 43.

Σκηπτιων Scipio, τρεις tres καλᾶσκοπος specula-
 tor Καρχηδονιος Carthaginiensis συλλαμβανο-
 μαι corripior, νομος lex Ῥωμαιος Romanus κε-
 λευω jubeo καλᾶσκοπος speculator πολεμικὸς hostis
 σκοπεῖσθαι interficior μὲν quidem, ὅκ non ποιεῖω
 facio ἕτος is: δε sed προσλατῶ jubeo αὐτός is
 περιέρχομαι obeo ἅπας totus σῆραία exercitus.
 δε sed ὁ ille εἶδω video Ῥωμαίος Romanus, ὁ
 alius μὲν quidem βαλλω tela mitto, ὁ alius
 δε autem ἀκονίζω jaculor, ὁ alius δε autem
 πηδαῶ salio, ὁ alius δε autem ἐπισκευάζω apparo
 ὅπλα arma, ὁ alius δε autem ἀκονεῶ acuo ξίφος
 ensis, πάλιν rursus ἀγομαι adducor ἐπὶ ad Σκη-
 πτιων Scipio. Ὁ δε ille autem δίδωμι do ἀρίστον
 prandium αὐτός is, ἐγὼ dico, ἀπαγγέλλω renun-
 cio ὁς qui θεωρομαι specto πρὸς ad πεμπῶ mitto
 συ τυ. Ὁ δε ille autem ἐπανέρχομαι revertor,
 ἀπαγγέλλω renuncio ἕτος hic Ἀννίβας Hannibal
 καὶ et ἄλλος alius Καρχηδονιος Carthaginiensis,
 ἐκπλησσω metu percello αὐτός is καὶ et παρασκευῇ
 apparatus Ῥωμαίος Romanus καὶ et μεγαλοψυχία
 magnanimitas Σκηπτιων Scipio.

ΚΕΦ. μδ. C A P. 44.

ARGUMENTUM. Καίσαρ Cæsar.

ΚΑΙΣΑΡ Cæsar πλεω navigo ὡς ad Νικό-
μηδην Nicomedes περὶ prope Μαλεα Ma-
lea ἀλίκω capio ὑπὸ α Κελιξ Cilix ληστής latro.
Ὁ μὲν ille quidem αἰστω postulo μέγας magnus
λύτρον redemptionis pretium. Ὁ δὲ ille autem
ἐπαγγέλλομαι promitto διπλασιος duplex. Κατεχὼ
cursum teneo (sub. ὁδόν) εἰς ad Μιλήϊος Miletus
καὶ et προσωρμιζομαι appello ἔξω extra τειχὸς
murus.

Καίσαρ Cæsar πεμπω mitto Επικράτης Epicra-
tes Μιλήσιος Milesius, οἰκέτης servus πρὸς ad Μι-
λήσιος Milesius, παρακαλεω rogo ἐπιδανίζω fœnori
dare χρηματὰ pecuniæ. Ὁ δὲ ille autem παρα-
χρημα statim πεμπω mitto. Επικράτης Epicrates
ἔχω habeo εἰσὶν mandatum παρὰ α Καίσαρ Cæ-
sar, κομίζω porto μέγα cum χρηματὰ pecuniæ
παρασκευη apparatus μέγας magnus εὐωχία con-
vivium, καὶ et ὕδρια solium πλήρης plenus ξίφος
ensis, καὶ et οῖνος vinum κεραννύμαι misceor μαν-
δραγοράς Mandragoras (commonly called Man-
drake, a soporific and deadening herb.) Καί-
σαρ Cæsar ἀπαριθμῶ numero ληστής latro διπλος
duplicatus λύτρον pretium liberationis, παρλι-
θῆμαι appono αὐτός is εὐωχία convivium: ὁ δὲ
ille autem ὑπερχαίρω supra modum lætor πλῆθος
multitudine χρηματὰ pecuniæ ὀρμαῶ gestio εὐ-
ωχομαι

ωχθεομαι convivor ανεδον largiter, και et πινω
 bibo οινος vinum φαρμαχοομαι medicamine infi-
 cior αποκοιμαομαι dormio. Καισαρ Cæsar κελεύω
 jubeo καθευδω dormio αναιρεομαι interficior, πα-
 ραυλικά statim αποδιδωμι reddo χρηματα pecuniæ
 Μιλήσιος Milesius.

ΚΕΦ. με. CÆP. 45.

ΚΑΙΣΑΡ Cæsar εν in Βρεττανία Britannia
 επιχειρω conor περαισομαι trajicio μεγας
 magnus ποταμος fluvius. Κασολανος Cassivel-
 launus βασιλευς rex Βρεττανος Britannus ανιεργω
 arceo μελα cum πολλος multus ιππευς eques και
 et άρμα essedum. Μεγας ingens ελεφας elephas
 ζων animal ex non ιραομαι conspicio Βρεττανος
 Britannus ιποομαι sequor Καισαρ Cæsar.

Οχυρω munio ετος hic σιδηρες ferreus φολες
 squama, και et υψωω elevo μεγας magnus πύργος
 turris εστι in αυλος is, και et επιστημι impono
 τοξοτης sagittarius και et σφενδανητης funditor,
 κελεύω jubeo ημβαίνειν ingredior ες in ρευμα flu-
 vius. Δε sed Βρεττανος Britannus εκπλησσομαι
 metu percellor, ιδω video θηριον animal αερα-
 τος nunquam antea visus και et υπερφους supra
 modum ingens. Γαρ enim τι quid χρισθαισιν
 και etiam γραφω scribo περι de ιππας equus δ
 άπυ cum και etiam παρα apud Έλληνα Græcus,
 ιππος equus σενγω fugio ην si ιδω video ελεφας
 elephas και etiam γυμνος nudus. Δε sed κα ne

υπομνημα

ὑπομεινω sustineo οψις visus ειδω video (sub. ελε-
φαντα elephantia) πυργοφορος turriger και et ὀπλι-
ζομαι armor, εξαφισμι conjicio βελος telum και
et σφενδονη funda (funda, pro faxis quæ a fun-
dâ conjiciuntur.) Μεν δη itaque Βρεττανος Bri-
tannus φευγω fugio αυλος ipse ιππος equus και
et αρμα currus: δε sed Ῥωμαιος Romanus δια-
βαινω trajicio ποταμος fluvijs ακινδυνως sine pe-
riculo, φοβειω terreo πολεμιος hostis εις unus ζων
animal.

ΚΕΦ. μς. C. A. P. 46.

ΚΑΙΣΑΡ Cæsar παραλασσομαι aciem in-
struo Πομπηϊος Pompeius περι circa Φαρ-
σαλος Pharsalus. Δε sed ὁρῶν video πολλος mul-
tus πολεμιος hostis νιος juvenis και et καλος for-
mosus φρονειω effero me και et σοβαρὸς fastu super-
bus επι ob καλλος pulchritudo, παραγσελλω præ-
cipio ιδιος suus στρατιωτης miles μη non φερω dirigo
λογχη lancea και et ὅσσοις pilum επι adversus σῶ-
μα corpus πολεμιος hostis, αλλα sed εις (in αυλος
ipse προσωπων facies. Ὁ δε ille autem φοβομαι
timeo καλλος pulchritudo προσωπων facies λωβο-
μαι deformor, και δη sane αποστρεφομαι conver-
tor, φευγω fugio.

ΚΕΦ. μζ. CAP. 47.

Σεмираμις Semiramis. λῶμαι lavo me ^{ἀκρω}
 andio αποσλασις defectio Σιραξ Sirax: καὶ et
 παραυλῖα statim ανυποδῆλος calceamentis carens,
 μηδε neque αναπλεκομαι compono θριξ crinis ἐξ-
 ερχομαι exeo ἐπὶ ad πολέμος bellum. Δε sed ὁδε
 hic επιγραφομαι inscribor στήλη columna αὐλός is:
 μιν quidem φυσίς natura ποιῶ facio ἐγὼ ego
 γυνή mulier: δε sed ἐγὼ ego γινομαι exto χειρῶν
 inferior εἰς nullus αγαθός fortis ανηρ vir ἐργον
 facinus. Εγὼ ego βασιλευσασα regina Νινός Ni-
 nus, ὀρίζω terminum facio (sub. ἀρχῆς impe-
 rii) Ἰναμάνης Hinamanes ποταμός fluvius πρὸς
 ad ἡλός oriens, δε fedi πρὸς ad μέσος medius (sub.
 τοπὸν locum) ἡλῖος sol (i. e. ad Meridiem) τῇ
 (sub. γῇ) terram φέρω profero χιθάνωθεν thus
 καὶ et σμύρνα myrrha: δε sed ἀπο ab χειμῶν
 hiems (i. e. septentrione—sub. ὠρίσῃ termi-
 num foci) Σακκαί Saccæ καὶ et Σογδοί Sogdi.
 Οὐδεὶς nemo Ασσυρίος Assyrius πρότερον antea εἶ-
 δω video θαλάσση mare: ἐγὼ δε ego autem (sub.
 εἶδον vidi) τέσσαρες quatuor, ὅς qui ἐκ non ἰσὶ
 licet (i. e. ἐκ ἰσὶ δυνάμεις non est facultas) πελαζω
 appropinquo (sub. δια το) πορρω propter lon-
 ginitatem. Γαρ enim τις quis ὁρμη celeritas
 progrediendi περιεχω complector αὐλός is? αναγ-
 καζω cogo ποταμός fluvius ῥέω fluo, ὅπῃ ubi-
 cunque βελομαι volo: δε sed βελομαι volo, ὅπῃ
 ubi-

ubicumque συμφερω conduco. Διδασκω doceo
 γη terra ἀκαρπτος sterilis σπειρόμαι culturam ad-
 mitto: γαρ enim μίγνυμι tempero αὖλος is εἶμος
 meus ποταμός fluvius. Πάρεχω præsto τείχος
 murus ἀνεικτός invictus. Κατεργάζομαι edomo
 σίδηρος ferrum πέτρα petra ἀβάτος invius: τιμνω
 seco ὁδός via εἶμος meus σχημα currus, ὅς qui
 οὐδὲ non etiam θηρίον fera διερχομαι pertranseo.
 Καί et γίνομαι sum ἐγώ ego πολὺς multus χρόνος
 tempus περισσός qui superfuit ἔργον opus, ὅς qui
 χαρίζομαι impertio ἐμαυτῇ mei-ipsius καί et φίλος
 amicus.

ΚΕΦ. μη. CAP. 48.

ARGUMENTUM. Κλοῖλια Clœlia.

Ρωμαῖος Romanus πολεμῶ bellum gero
 Τυρρηνός Tyrrhenus, ποιεομαι facio συν-
 ὀπική foedus δίδωμι do αὖλος is ἔμπος obses παρ-
 θεός virgo θυγατήρ filia ἀνὴρ via εὐγενής nobilis.
 Δε sed ὁ ὀμνέων qui obses sum, προτερχομαι
 accedo ἐπὶ ad ποταμός fluvius θυμῶν Tybris
 λῶμαι me lavo: δε sed εἰς unus ἐξ ex αὖλος is
 Κλοῖλια Clœlia, προτρέπω hortor ἀπας ὅμνις
 ἀναιδέομαι religo χιτώνισκος tunica περὶ circum
 κεφαλή caput, καί et διατρητομαι trano ῥεύμα cur-
 sus ποταμός fluvius, δυσπόρος difficilis transitu
 βάθος profundus διη gurgēs. Δε sed ἐπει post-
 quam διατρητομαι trano, Ῥωμαῖος Romanus μὲν
 quidem θαυμάζω miror ἀρετή virtus καί et ἀν-
 δρεία

δρεία fortitudo αὐλός is, δε sed ἀντιπεμπῶ remittō αὐλός is Τυρρηνός Tyrrhenus, φυλασσῶ observo τὸ πιστὸν fidem συνθήκη fœdus. Πορσινάς Porfenna βασιλεὺς rex Τυρρηνός Tyrrhenus ἀνακρινῶ interrogo κορη virgo, τίς quis αὐλός is εἰμι sum ὁ πείσας qui persuasit πράττω facio ὅτος hic, Κλοῖλια Cll ia προλαμβάνω anteverto ἄλλος alius, ὁμολογῶ confiteor. Πορσινάς Porfenna πέραν γαμῶ vehementer miror τὸ ἀνδρεῖον fortitudo κορη virgo, δίδωμαι dono αὐλός is ἵππος equus κοσμεῶμαι ornor λαμπρῶς splendidè, καὶ et ἐπαίνεω collaudo πᾶς omnis παρθένος virgo, ἀποπεμπῶ remitto Ῥωμαῖος Romanus.

ΚΕΦ. μδ. CAP. 49.

ARGUMENTUM. Πορκία Porcia.

Πορκία Porcia θυγατήρ filia Καίων Cato, γυνή uxor Βρούτος Brutus, ὑπονοεῶ suspicor ἀνὴρ vir Βρούτος Brutus ἐπιβέβηκεν insidias struo Καίσαρ Cæsar, ἀποσχίζω abscindo μηρὸς femur ἰαυλὴ sui-
 ipsius μαχαιρίον gladiolus (i. e. novacula) κερεὺς tonsor, ἐπιδεικνύμαι ostendo καρτερία tolerantia σῶμα corpus, καὶ et ἐγκρατεία patientia ψυχὴ animus. Δι' ἵνα igitur τότε tunc Βρούτος Brutus πιστεύω credo τὸ ἀπορρητὸν arcanum (sub. ἐπὶ verbum vel πρᾶγμα negotium) αὐλός is. Ὁ δὲ ille autem προσκομιζῶ adfero χιτῶνισκος tunica αὐλός ipse ἀνὴρ vir, καὶ et ξίφος ensis ἐνδὸν intra χιτῶν tunica: Βρούτος Brutus προσερχομαι accedo μέλα cum κοῖνων parti-

particeps (conjuratōnis) ἐπιθεμαὶ adior
κλινῶν interficio Καῖσαρ Cæsar. Δε sed ἐπεὶ
quum παραλασσομαι prælium committo μετὰ
unà cum Κασσιος Cassius πρὸς adversus Σεβαστος
Augustus ἐν in Μακεδονία Macedonia, ἤτις cla-
des γινομαι fīo αὐτός ipse ἀναιρεῶ interficio ἐαυτοῦ
sui-ipsius, μὲν quidem Πορκία Porcia τὸ πρῶτον
primum πειραομαι conor ἀποκαρτερεῶ inediā
mortem mihi conscisco: δε sed οἰκειος domest-
ticus καὶ et συγγενῆς cognatus ἢ non ἐὰν fīno,
κελεύω jubeo ἐσχυρά foculus πυρ ignis κομίζομαι
feror, ὡς quasi ἀλειφομαι me ungo, καὶ et ἀρπάζω
arripio πολλὸς multus ἀνθραξ carbo χεὶρ manus
ἐμβαλλω injicio εἰς in στόμα os, καὶ et καλαπίνω de-
voro φθασασα (φθασασα joined with καλαπίνω
must be rendered by Ante: see above) πρὶν
priusquam τις quisquam παρὼν præsens δυναμαι
possum βοηθεομαι opitutor. Οὕτως sic Πορκία
Porcia τελευτῶ morior (plenius dixeris ἐλευ-
τῆσε βίον finivit vitam) γινομαι sum ἑβραϊστικός he-
roïcus, καὶ et ἀνδρείος fortis πρὸς ad θάνατος mors,
καὶ et φιλάνδρος viri amans.

ΚΕΦ. v. CAP. 50.

ARGUMENTUM. Αργολίδες Argolides.

ΠΥΡΡΟΣ Pyrrhus Ηπειρώτης Epirota ἐμ-
 βαλλω expeditionem facio εἰς in Ἀργος Ar-
 gos, Ἀρίστειος Aristeus Ἀργεῖος Argivus καλεῶ vo-
 cō αὐτός is. Μέν quidem Ἀργεῖος Argivus συν-
 τρέχω concurreo εἰς ad ἀγορά forum μέλα cum
 ὅπλα arma: δε sed γυνή mulier αὐτός is προκατα-
 λαμβανομαι praecurro τῆς tectum, βαλλω fe-
 rio ἀνωθεν desuper βιάζομαι cogo Ηπειρώτης Epi-
 rota ἀναχωρεῶ recedo: ὥστε ita ut καὶ etiam Πυρ-
 ρος Pyrrhus δεινός fortis σιρᾶντος dux αὐτός ipse
 πίπτω occido, κεραμῆς tegula ἐμπιπῶ incido ἐπὶ in
 κεφαλῇ caput αὐτός is. Δε autem Ἀργολῆς Argo-
 lis αἰρομαι adipiscor μεγίστος maximus κλέος glo-
 ria ἐν inter Ἑλλή Græcus, Πύρρος Pyrrhus πολέ-
 μικώτατος bellicosissimus πίπτω occido μηδὲ non
 ὑπὸ a ἀνὴρ vir, ἀλλὰ sed ὑπὸ a γυνή mulier Ἀργω-
 λῆς Argiva.

F I N I S.

*BOOKS for the Use of Winchester School,
Printed for JOHN B RDON, near the Col-
lege; and Sold by F. and C. RIVINGTONS,
St. Paul's Church Yard, London.*

*The Psalms, Hymns, Prayers, Graces, and
Dulce Domum. 4d.*

Kenn's Manual of Prayers. 1s.

*De Diis et Heroicis Poeticis Libellus, Auc-
tore Juvencio. 1s.*

*Selectæ Historiæ ex C. J. Cæsare, Justino,
et L. A. Floro edit. Tertia. 3s. 6d.*

*Vidæ Ars Poetica, accedit C. ex Macrobio,
12mo. 2s. 6d.*

*De Oratoribus, sive de Causis corruptæ Elo-
quentiæ Dialogus ex C. Tacito Selectus, 8vo.
1s. 6d.*

*ΠΟΙΚΙΛΗ ΙΣΤΟΡΙΑ, sive novus Historiarum
Fabularumque Delectus ex Æliano, Polyæno,
Aristotele, Dionysio, Halicar. Maximo Tyrio,
Platone, et Herodoto, Græcè, editio nova,
12mo. 2s. 6d.*

*Subjects of Religion illustrated in Extracts
from the Sermons of the late Dr. Fortin, to
which are added Occasional Prayers: 1s. 6d.
sewed.*

*Homeri Odyssææ Libr. IX, X, XI, XII;
Græcè, Select. 8vo. 3s.*

*Ex Scriptoribus Græcis, viz. Isocrate, De-
mosthene, Luciano, Xenophonte, et Herodoto
selecta, Græcè, 8vo. 6s.*

Part

Part the First of an Introduction to the Writing of Greek, after the manner of Clarke's Introduction to Latin, by G. Isaac Huntingford, A. M. Warden of Winchester College, the Fifth Edition. 2s. 6d. *sewed*.

Part the Second of an Introduction to the Writing of Greek, being Examples of Greek Prepositions in Composition: and Select Sentences from Xenophon's Cyropædia, by G. Isaac Huntingford, A. M. Warden of Winchester College, the Third Edition, 3s. *sewed*.

Both Parts may be had together at 5s. in boards, or 6s. bound.

Ex Iliade Homeri Sex Libri Priores, 8vo. 4s. bound.

Florilegium Poeticum, ex Ovidio, Tibullo, Propertio, Martiali, &c. 12mo. 2s. 6d.

Ovidii Nasonis Fastorum Libri Sex, 12mo. M. Fabii Quintiliani, de Poetis, Historicis, Oratoribus, Philosophis, Græcis et Romanis, Judicium, ex Instit. Orat. Lib. X. decerptum. 12mo. 1s.

Joannis Chrysostomi Περὶ Προσευχῆς Orationes Duæ. 6d.

Carmina Quædam Elegantissima, 8vo. 2s. 6d.

School Books in general are sold by JOHN BURDON, with good Allowance to School-masters and Booksellers.

Sold also by JOHN BURDON
Discourses on Different Subjects, Volumes First and Second, by G. I. Huntingford. 11s. in boards.